

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«ΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ, ΑΝΙΧΝΕΥΣΗ, ΚΑΤΑΣΧΕΣΗ ΚΑΙ ΔΗΜΕΥΣΗ ΕΣΟΔΩΝ ΑΠΟ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ»

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ **ΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο Πρώτο **Κύρωση της Σύμβασης**

Κυρώνεται και έχει την ισχύ της παραγράφου 1 του άρθρου 28 του Συντάγματος η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη Νομιμοποίηση, Ανίχνευση, Κατάσχεση και Δήμευση Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και για τη Χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας που υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 16 Μαΐου 2005 (εφεξής «Σύμβαση»), το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην αγγλική και σε μετάφραση στην ελληνική, έχει ως εξής:

Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism

Warsaw, 16.V.2005

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other Signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Convinced of the need to pursue a common criminal policy aimed at the protection of society;

Considering that the fight against serious crime, which has become an increasingly international problem, calls for the use of modern and effective methods on an international scale;

Believing that one of these methods consists in depriving criminals of the proceeds from crime and instrumentalities;

Considering that for the attainment of this aim a well-functioning system of international co-operation also must be established;

Bearing in mind the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime (ETS No. 141 – hereinafter referred to as “the 1990 Convention”);

Recalling also Resolution 1373(2001) on threats to international peace and security caused by terrorist acts adopted by the Security Council of the United Nations on 28 September 2001, and

particularly its paragraph 3.d;

Recalling the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted by the General Assembly of the United Nations on 9 December 1999 and particularly its Articles 2 and 4, which oblige States Parties to establish the financing of terrorism as a criminal offence;

Convinced of the necessity to take immediate steps to ratify and to implement fully the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, cited above,

Have agreed as follows:

Chapter I – Use of terms

Article 1 – Use of terms

For the purposes of this Convention:

a “proceeds” means any economic advantage, derived from or obtained, directly or indirectly, from criminal offences. It may consist of any property as defined in sub-paragraph b of this article;

b “property” includes property of any description, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, and legal documents or instruments evidencing title to or interest in such property;

c “instrumentalities” means any property used or intended to be used, in any manner, wholly or in part, to commit a criminal offence or criminal offences;

d “confiscation” means a penalty or a measure, ordered by a court following proceedings in relation to a criminal offence or criminal offences resulting in the final deprivation of property;

e “predicate offence” means any criminal offence as a result of which proceeds were generated that may become the subject of an offence as defined in Article 9 of this Convention.

f “financial intelligence unit” (hereinafter referred to as “FIU”) means a central, national agency responsible for receiving (and, as permitted, requesting), analysing and disseminating to the competent authorities, disclosures of financial information

i concerning suspected proceeds and potential financing of terrorism, or

ii required by national legislation or regulation,

in order to combat money laundering and financing of terrorism;

g “freezing” or “seizure” means temporarily prohibiting the transfer, destruction, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;

h “financing of terrorism” means the acts set out in Article 2 of the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, cited above.

Chapter II – Financing of terrorism

Article 2 – Application of the Convention to the financing of terrorism

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to apply the provisions contained in Chapters III, IV and V of this Convention to the financing of terrorism.

2 In particular, each Party shall ensure that it is able to search, trace, identify, freeze, seize and confiscate property, of a licit or illicit origin, used or allocated to be used by any means, in whole or in part, for the financing of terrorism, or the proceeds of this offence, and to provide co-operation to this end to the widest possible extent.

Chapter III – Measures to be taken at national level

Section 1 – General provisions

Article 3 – Confiscation measures

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to confiscate instrumentalities and proceeds or property the value of which corresponds to such proceeds and laundered property.

2 Provided that paragraph 1 of this article applies to money laundering and to the categories of offences in the appendix to the Convention, each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies

a only in so far as the offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year. However, each Party may make a declaration on this provision in respect of the confiscation of the proceeds from tax offences for the sole purpose of being able to confiscate such proceeds, both nationally and through international cooperation, under national and international tax-debt recovery legislation; and/or

b only to a list of specified offences.

3 Parties may provide for mandatory confiscation in respect of offences which are subject to the confiscation regime. Parties may in particular include in this provision the offences of money laundering, drug trafficking, trafficking in human beings and any other serious offence.

4 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to require that, in respect of a serious offence or offences as defined by national law, an offender demonstrates the origin of alleged proceeds or other property liable to confiscation to the extent that such a requirement is consistent with the principles of its domestic law.

Article 4 – Investigative and provisional measures

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to identify, trace, freeze or seize rapidly property which is liable to confiscation pursuant to Article 3, in order in particular to facilitate the enforcement of a later confiscation.

Article 5 – Freezing, seizure and confiscation

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that the measures to freeze, seize and confiscate also encompass:

- a the property into which the proceeds have been transformed or converted;
- b property acquired from legitimate sources, if proceeds have been intermingled, in whole or in part, with such property, up to the assessed value of the intermingled proceeds;
- c income or other benefits derived from proceeds, from property into which proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which proceeds of crime have been intermingled, up to the assessed value of the intermingled proceeds, in the same manner and to the same extent as proceeds.

Article 6 – Management of frozen or seized property

Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure proper management of frozen or seized property in accordance with Articles 4 and 5 of this Convention.

Article 7 – Investigative powers and techniques

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized in order to carry out the actions referred to in Articles 3, 4 and 5. A Party shall not decline to act under the provisions of this article on grounds of bank secrecy.

2 Without prejudice to paragraph 1, each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to:

- a determine whether a natural or legal person is a holder or beneficial owner of one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so obtain all of the details of the identified accounts;
- b obtain the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more specified accounts, including the particulars of any sending or recipient account;
- c monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more identified accounts; and,
- d ensure that banks do not disclose to the bank customer concerned or to other third persons that information has been sought or obtained in accordance with sub-paragraphs a, b, or c, or that an investigation is being carried out.

Parties shall consider extending this provision to accounts held in non-bank financial institutions.

3 Each Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to enable it to use special investigative techniques facilitating the identification and tracing of

proceeds and the gathering of evidence related thereto, such as observation, interception of telecommunications, access to computer systems and order to produce specific documents.

Article 8 – Legal remedies

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that interested parties affected by measures under Articles 3, 4 and 5 and such other provisions in this Section as are relevant, shall have effective legal remedies in order to preserve their rights.

Article 9 – Laundering offences

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as offences under its domestic law, when committed intentionally:

a the conversion or transfer of property, knowing that such property is proceeds, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of assisting any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his actions;

b the concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement, rights with respect to, or ownership of, property, knowing that such property is proceeds;

and, subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system;

c the acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property was proceeds;

d participation in, association or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.

2 For the purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:

a it shall not matter whether the predicate offence was subject to the criminal jurisdiction of the Party;

b it may be provided that the offences set forth in that paragraph do not apply to the persons who committed the predicate offence;

c knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in that paragraph may be inferred from objective, factual circumstances.

3 Each Party may adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as an offence under its domestic law all or some of the acts referred to in paragraph 1 of this Article, in either or both of the following cases where the offender

a suspected that the property was proceeds,

b ought to have assumed that the property was proceeds.

4 Provided that paragraph 1 of this article applies to the categories of predicate offences in the appendix to the Convention, each State or the European Community may, at the time of signature or

when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies:

a only in so far as the predicate offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year, or for those Parties that have a minimum threshold for offences in their legal system, in so far as the offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a minimum of more than six months; and/or

b only to a list of specified predicate offences; and/or

c to a category of serious offences in the national law of the Party.

5 Each Party shall ensure that a prior or simultaneous conviction for the predicate offence is not a prerequisite for a conviction for money laundering.

6 Each Party shall ensure that a conviction for money laundering under this Article is possible where it is proved that the property, the object of paragraph 1.a or b of this article, originated from a predicate offence, without it being necessary to establish precisely which offence.

7 Each Party shall ensure that predicate offences for money laundering extend to conduct that occurred in another State, which constitutes an offence in that State, and which would have constituted a predicate offence had it occurred domestically. Each Party may provide that the only prerequisite is that the conduct would have constituted a predicate offence had it occurred domestically.

Article 10 – Corporate liability

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that legal persons can be held liable for the criminal offences of money laundering established in accordance with this Convention, committed for their benefit by any natural person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on:

a a power of representation of the legal person; or

b an authority to take decisions on behalf of the legal person; or

c an authority to exercise control within the legal person,

as well as for involvement of such a natural person as accessory or instigator in the above-mentioned offences.

2 Apart from the cases already provided for in paragraph 1, each Party shall take the necessary measures to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of the criminal offences mentioned in paragraph 1 for the benefit of that legal person by a natural person under its authority.

3 Liability of a legal person under this Article shall not exclude criminal proceedings against natural persons who are perpetrators, instigators of, or accessories to, the criminal offences mentioned in paragraph 1.

4 Each Party shall ensure that legal persons held liable in accordance with this Article, shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 11 – Previous decisions

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to provide for the possibility of taking into account, when determining the penalty, final decisions against a natural or legal person taken in another Party in relation to offences established in accordance with this Convention.

Section 2 - Financial intelligence unit (FIU) and prevention

Article 12 – Financial intelligence unit (FIU)

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish an FIU as defined in this Convention.

2 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that its FIU has access, directly or indirectly, on a timely basis to the financial, administrative and law enforcement information that it requires to properly undertake its functions, including the analysis of suspicious transaction reports.

Article 13 – Measures to prevent money laundering

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to institute a comprehensive domestic regulatory and supervisory or monitoring regime to prevent money laundering and shall take due account of applicable international standards, including in particular the recommendations adopted by the Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF).

2 In that respect, each Party shall adopt, in particular, such legislative and other measures as may be necessary to:

a require legal and natural persons which engage in activities which are particularly likely to be used for money laundering purposes, and as far as these activities are concerned, to:

i identify and verify the identity of their customers and, where applicable, their ultimate beneficial owners, and to conduct ongoing due diligence on the business relationship, while taking into account a risk based approach;

ii report suspicions on money laundering subject to safeguard;

iii take supporting measures, such as record keeping on customer identification and transactions, training of personnel and the establishment of internal policies and procedures, and if appropriate, adapted to their size and nature of business;

b prohibit, as appropriate, the persons referred to in sub-paragraph a from disclosing the fact that a suspicious transaction report or related information has been transmitted or that a money

laundering investigation is being or may be carried out;

c ensure that the persons referred to in sub-paragraph a are subject to effective systems for monitoring, and where applicable supervision, with a view to ensure their compliance with the requirements to combat money laundering, where appropriate on a risk sensitive basis.

3 In that respect, each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to detect the significant physical cross border transportation of cash and appropriate bearer negotiable instruments.

Article 14 – Postponement of domestic suspicious transactions

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to permit urgent action to be taken by the FIU or, as appropriate, by any other competent authorities or body, when there is a suspicion that a transaction is related to money laundering, to suspend or withhold consent to a transaction going ahead in order to analyse the transaction and confirm the suspicion. Each party may restrict such a measure to cases where a suspicious transaction report has been submitted. The maximum duration of any suspension or withholding of consent to a transaction shall be subject to any relevant provisions in national law.

Chapter IV – International co-operation

Section 1 – Principles of international co-operation

Article 15 – General principles and measures for international co-operation

1 The Parties shall mutually co-operate with each other to the widest extent possible for the purposes of investigations and proceedings aiming at the confiscation of instrumentalities and proceeds.

2 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to enable it to comply, under the conditions provided for in this chapter, with requests:

a for confiscation of specific items of property representing proceeds or instrumentalities, as well as for confiscation of proceeds consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds;

b for investigative assistance and provisional measures with a view to either form of confiscation referred to under a above.

3 Investigative assistance and provisional measures sought in paragraph 2.b shall be carried out as permitted by and in accordance with the internal law of the requested Party. Where the request concerning one of these measures specifies formalities or procedures which are necessary under the law of the requesting Party, even if unfamiliar to the requested Party, the latter shall comply with such requests to the extent that the action sought is not contrary to the fundamental principles of its law.

4 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure that the requests coming from other Parties in order to identify, trace, freeze or seize the proceeds and instrumentalities, receive the same priority as those made in the framework of internal procedures.

Section 2 – Investigative assistance

Article 16 – Obligation to assist

The Parties shall afford each other, upon request, the widest possible measure of assistance in the identification and tracing of instrumentalities, proceeds and other property liable to confiscation. Such assistance shall include any measure providing and securing evidence as to the existence, location or movement, nature, legal status or value of the aforementioned property.

Article 17 – Requests for information on bank accounts

1 Each Party shall, under the conditions set out in this article, take the measures necessary to determine, in answer to a request sent by another Party, whether a natural or legal person that is the subject of a criminal investigation holds or controls one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so, provide the particulars of the identified accounts.

2 The obligation set out in this article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank keeping the account.

3 In addition to the requirements of Article 37, the requesting party shall, in the request:

a state why it considers that the requested information is likely to be of substantial value for the purpose of the criminal investigation into the offence;

b state on what grounds it presumes that banks in the requested Party hold the account and specify, to the widest extent possible, which banks and/or accounts may be involved; and

c include any additional information available which may facilitate the execution of the request.

4 The requested Party may make the execution of such a request dependant on the same conditions as it applies in respect of requests for search and seizure.

5 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that this article applies only to the categories of offences specified in the list contained in the appendix to this Convention.

6 Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions. Such extension may be made subject to the principle of reciprocity.

Article 18 – Requests for information on banking transactions

1 On request by another Party, the requested Party shall provide the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more accounts specified in the request, including the particulars of any sending or recipient account.

2 The obligation set out in this Article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank holding the account.

3 In addition to the requirements of Article 37, the requesting Party shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the criminal investigation

into the offence.

4 The requested Party may make the execution of such a request dependant on the same conditions as it applies in respect of requests for search and seizure.

5 Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions. Such extension may be made subject to the principle of reciprocity.

Article 19 – Requests for the monitoring of banking transactions

1 Each Party shall ensure that, at the request of another Party, it is able to monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more accounts specified in the request and communicate the results thereof to the requesting Party.

2 In addition to the requirements of Article 37, the requesting Party shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the criminal investigation into the offence.

3 The decision to monitor shall be taken in each individual case by the competent authorities of the requested Party, with due regard for the national law of that Party.

4 The practical details regarding the monitoring shall be agreed between the competent authorities of the requesting and requested Parties.

5 Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions.

Article 20 – Spontaneous information

Without prejudice to its own investigations or proceedings, a Party may without prior request forward to another Party information on instrumentalities and proceeds, when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings or might lead to a request by that Party under this chapter.

Section 3 – Provisional measures

Article 21 – Obligation to take provisional measures

1 At the request of another Party which has instituted criminal proceedings or proceedings for the purpose of confiscation, a Party shall take the necessary provisional measures, such as freezing or seizing, to prevent any dealing in, transfer or disposal of property which, at a later stage, may be the subject of a request for confiscation or which might be such as to satisfy the request.

2 A Party which has received a request for confiscation pursuant to Article 23 shall, if so requested, take the measures mentioned in paragraph 1 of this article in respect of any property which is the subject of the request or which might be such as to satisfy the request.

Article 22 – Execution of provisional measures

1 After the execution of the provisional measures requested in conformity with paragraph 1 of Article 21, the requesting Party shall provide spontaneously and as soon as possible to the requested

Party all information which may question or modify the extent of these measures. The requesting Party shall also provide without delays all complementary information requested by the requested Party and which is necessary for the implementation of and the follow up to the provisional measures.

2 Before lifting any provisional measure taken pursuant to this article, the requested Party shall, wherever possible, give the requesting Party an opportunity to present its reasons in favour of continuing the measure.

Section 4 – Confiscation

Article 23 – Obligation to confiscate

1 A Party, which has received a request made by another Party for confiscation concerning instrumentalities or proceeds, situated in its territory, shall:

a enforce a confiscation order made by a court of a requesting Party in relation to such instrumentalities or proceeds; or

b submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such order is granted, enforce it.

2 For the purposes of applying paragraph 1.b of this article, any Party shall whenever necessary have competence to institute confiscation proceedings under its own law.

3 The provisions of paragraph 1 of this article shall also apply to confiscation consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds, if property on which the confiscation can be enforced is located in the requested Party. In such cases, when enforcing confiscation pursuant to paragraph 1, the requested Party shall, if payment is not obtained, realise the claim on any property available for that purpose.

4 If a request for confiscation concerns a specific item of property, the Parties may agree that the requested Party may enforce the confiscation in the form of a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of the property.

5 The Parties shall co-operate to the widest extent possible under their domestic law with those Parties which request the execution of measures equivalent to confiscation leading to the deprivation of property, which are not criminal sanctions, in so far as such measures are ordered by a judicial authority of the requesting Party in relation to a criminal offence, provided that it has been established that the property constitutes proceeds or other property in the meaning of Article 5 of this Convention.

Article 24 – Execution of confiscation

1 The procedures for obtaining and enforcing the confiscation under Article 23 shall be governed by the law of the requested Party.

2 The requested Party shall be bound by the findings as to the facts in so far as they are stated in a conviction or judicial decision of the requesting Party or in so far as such conviction or judicial decision is implicitly based on them.

3 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing

its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 2 of this article applies only subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system.

4 If the confiscation consists in the requirement to pay a sum of money, the competent authority of the requested Party shall convert the amount thereof into the currency of that Party at the rate of exchange ruling at the time when the decision to enforce the confiscation is taken.

5 In the case of Article 23, paragraph 1.a, the requesting Party alone shall have the right to decide on any application for review of the confiscation order.

Article 25 – Confiscated property

1 Property confiscated by a Party pursuant to Articles 23 and 24 of this Convention, shall be disposed of by that Party in accordance with its domestic law and administrative procedures.

2 When acting on the request made by another Party in accordance with Articles 23 and 24 of this Convention, Parties shall, to the extent permitted by domestic law and if so requested, give priority consideration to returning the confiscated property to the requesting Party so that it can give compensation to the victims of the crime or return such property to their legitimate owners.

3 When acting on the request made by another Party in accordance with Articles 23 and 24 of this Convention, a Party may give special consideration to concluding agreements or arrangements on sharing with other Parties, on a regular or case-by-case basis, such property, in accordance with its domestic law or administrative procedures.

Article 26 – Right of enforcement and maximum amount of confiscation

1 A request for confiscation made under Articles 23 and 24 does not affect the right of the requesting Party to enforce itself the confiscation order.

2 Nothing in this Convention shall be so interpreted as to permit the total value of the confiscation to exceed the amount of the sum of money specified in the confiscation order. If a Party finds that this might occur, the Parties concerned shall enter into consultations to avoid such an effect.

Article 27 – Imprisonment in default

The requested Party shall not impose imprisonment in default or any other measure restricting the liberty of a person as a result of a request under Article 23, if the requesting Party has so specified in the request.

Section 5 – Refusal and postponement of co-operation

Article 28 – Grounds for refusal

1 Co-operation under this chapter may be refused if:

a the action sought would be contrary to the fundamental principles of the legal system of the requested Party; or

b the execution of the request is likely to prejudice the sovereignty, security, ordre public or other essential interests of the requested Party; or

c in the opinion of the requested Party, the importance of the case to which the request relates does not justify the taking of the action sought; or

d the offence to which the request relates is a fiscal offence, with the exception of the financing of terrorism;

e the offence to which the request relates is a political offence, with the exception of the financing of terrorism; or

f the requested Party considers that compliance with the action sought would be contrary to the principle of *ne bis in idem*; or

g the offence to which the request relates would not be an offence under the law of the requested Party if committed within its jurisdiction. However, this ground for refusal applies to co-operation under Section 2 only in so far as the assistance sought involves coercive action. Where dual criminality is required for co-operation under this chapter, that requirement shall be deemed to be satisfied regardless of whether both Parties place the offence within the same category of offences or denominate the offence by the same terminology, provided that both Parties criminalise the conduct underlying the offence.

2 Co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter, may also be refused if the measures sought could not be taken under the domestic law of the requested Party for the purposes of investigations or proceedings, had it been a similar domestic case.

3 Where the law of the requested Party so requires, co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter may also be refused if the measures sought or any other measures having similar effects would not be permitted under the law of the requesting Party, or, as regards the competent authorities of the requesting Party, if the request is not authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.

4 Co-operation under Section 4 of this chapter may also be refused if:

a under the law of the requested Party confiscation is not provided for in respect of the type of offence to which the request relates; or

b without prejudice to the obligation pursuant to Article 23, paragraph 3, it would be contrary to the principles of the domestic law of the requested Party concerning the limits of confiscation in respect of the relationship between an offence and:

i an economic advantage that might be qualified as its proceeds; or

ii property that might be qualified as its instrumentalities; or

c under the law of the requested Party confiscation may no longer be imposed or enforced because of the lapse of time; or

d without prejudice to Article 23, paragraph 5, the request does not relate to a previous conviction, or a decision of a judicial nature or a statement in such a decision that an offence or several offences have been committed, on the basis of which the confiscation has been ordered or is sought; or

e confiscation is either not enforceable in the requesting Party, or it is still subject to ordinary means of appeal; or

f the request relates to a confiscation order resulting from a decision rendered in absentia of the person against whom the order was issued and, in the opinion of the requested Party, the proceedings conducted by the requesting Party leading to such decision did not satisfy the minimum rights of defence recognised as due to everyone against whom a criminal charge is made.

5 For the purpose of paragraph 4.f of this article a decision is not considered to have been rendered *in absentia* if:

a it has been confirmed or pronounced after opposition by the person concerned; or

b it has been rendered on appeal, provided that the appeal was lodged by the person concerned.

6 When considering, for the purposes of paragraph 4.f of this article if the minimum rights of defence have been satisfied, the requested Party shall take into account the fact that the person concerned has deliberately sought to evade justice or the fact that that person, having had the possibility of lodging a legal remedy against the decision made *in absentia*, elected not to do so. The same will apply when the person concerned, having been duly served with the summons to appear, elected not to do so nor to ask for adjournment.

7 A Party shall not invoke bank secrecy as a ground to refuse any co-operation under this chapter. Where its domestic law so requires, a Party may require that a request for co-operation which would involve the lifting of bank secrecy be authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.

8 Without prejudice to the ground for refusal provided for in paragraph 1.a of this article:

a the fact that the person under investigation or subjected to a confiscation order by the authorities of the requesting Party is a legal person shall not be invoked by the requested Party as an obstacle to affording any co-operation under this chapter;

b the fact that the natural person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has died or the fact that a legal person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has subsequently been dissolved shall not be invoked as an obstacle to render assistance in accordance with Article 23, paragraph 1.a.

c the fact that the person under investigation or subjected to a confiscation order by the authorities of the requesting Party is mentioned in the request both as the author of the underlying criminal offence and of the offence of money laundering, in accordance with Article 9.2.b of this Convention, shall not be invoked by the requested Party as an obstacle to affording any co-operation under this chapter.

Article 29 – Postponement

The requested Party may postpone action on a request if such action would prejudice investigations or proceedings by its authorities.

Article 30 – Partial or conditional granting of a request

Before refusing or postponing co-operation under this chapter, the requested Party shall, where appropriate after having consulted the requesting Party, consider whether the request may be granted partially or subject to such conditions as it deems necessary.

Section 6 – Notification and protection of third parties' rights

Article 31 – Notification of documents

1 The Parties shall afford each other the widest measure of mutual assistance in the serving of judicial documents to persons affected by provisional measures and confiscation.

2 Nothing in this article is intended to interfere with:

a the possibility of sending judicial documents, by postal channels, directly to persons abroad;

b the possibility for judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of origin to effect service of judicial documents directly through the consular authorities of that Party or through judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of destination,

unless the Party of destination makes a declaration to the contrary to the Secretary General of the Council of Europe at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3 When serving judicial documents to persons abroad affected by provisional measures or confiscation orders issued in the sending Party, this Party shall indicate what legal remedies are available under its law to such persons.

Article 32 – Recognition of foreign decisions

1 When dealing with a request for co-operation under Sections 3 and 4, the requested Party shall recognise any judicial decision taken in the requesting Party regarding rights claimed by third parties.

2 Recognition may be refused if:

a third parties did not have adequate opportunity to assert their rights; or

b the decision is incompatible with a decision already taken in the requested Party on the same matter; or

c it is incompatible with the *ordre public* of the requested Party; or

d the decision was taken contrary to provisions on exclusive jurisdiction provided for by the law of the requested Party.

Section 7 – Procedural and other general rules

Article 33 – Central authority

1 The Parties shall designate a central authority or, if necessary, authorities, which shall be responsible for sending and answering requests made under this chapter, the execution of such requests or the transmission of them to the authorities competent for their execution.

2 Each Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary General of the Council of Europe the names and addresses of the authorities designated in pursuance of paragraph 1 of this article.

Article 34 – Direct communication

1 The central authorities shall communicate directly with one another.

2 In the event of urgency, requests or communications under this chapter may be sent directly by the judicial authorities, including public prosecutors, of the requesting Party to such authorities of the requested Party. In such cases a copy shall be sent at the same time to the central authority of the requested Party through the central authority of the requesting Party.

3 Any request or communication under paragraphs 1 and 2 of this article may be made through the International Criminal Police Organisation (Interpol).

4 Where a request is made pursuant to paragraph 2 of this article and the authority is not competent to deal with the request, it shall refer the request to the competent national authority and inform directly the requesting Party that it has done so.

5 Requests or communications under Section 2 of this chapter, which do not involve coercive action, may be directly transmitted by the competent authorities of the requesting Party to the competent authorities of the requested Party.

6 Draft requests or communications under this chapter may be sent directly by the judicial authorities of the requesting Party to such authorities of the requested Party prior to a formal request to ensure that it can be dealt with efficiently upon receipt and contains sufficient information and supporting documentation for it to meet the requirements of the legislation of the requested Party.

Article 35 – Form of request and languages

1 All requests under this chapter shall be made in writing. They may be transmitted electronically, or by any other means of telecommunication, provided that the requesting Party is prepared, upon request, to produce at any time a written record of such communication and the original. However each Party may, at any time, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate the conditions in which it is ready to accept and execute requests received electronically or by any other means of communication.

2 Subject to the provisions of paragraph 3 of this article, translations of the requests or supporting documents shall not be required.

3 At the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any State or the European Community may communicate to the Secretary General of the Council of Europe a declaration that it reserves the right to require that requests made to it and documents supporting such requests be accompanied by a translation into its own language or into one of the official languages of the Council of Europe or into such one of these languages as it shall indicate. It may on that occasion declare its readiness to accept translations in any other language as it may specify. The other Parties may apply the reciprocity rule.

Article 36 – Legalisation

Documents transmitted in application of this chapter shall be exempt from all legalisation formalities.

Article 37 – Content of request

1 Any request for co-operation under this chapter shall specify:

- a the authority making the request and the authority carrying out the investigations or proceedings;
- b the object of and the reason for the request;
- c the matters, including the relevant facts (such as date, place and circumstances of the offence) to which the investigations or proceedings relate, except in the case of a request for notification;
- d in so far as the co-operation involves coercive action:
 - i the text of the statutory provisions or, where this is not possible, a statement of the relevant law applicable; and
 - ii an indication that the measure sought or any other measures having similar effects could be taken in the territory of the requesting Party under its own law;
- e where necessary and in so far as possible:
 - i details of the person or persons concerned, including name, date and place of birth, nationality and location, and, in the case of a legal person, its seat; and
 - ii the property in relation to which co-operation is sought, its location, its connection with the person or persons concerned, any connection with the offence, as well as any available information about other persons, interests in the property; and
- f any particular procedure the requesting Party wishes to be followed.

2 A request for provisional measures under Section 3 in relation to seizure of property on which a confiscation order consisting in the requirement to pay a sum of money may be realised shall also indicate a maximum amount for which recovery is sought in that property.

3 In addition to the indications mentioned in paragraph 1, any request under Section 4 shall

contain:

- a in the case of Article 23, paragraph 1.a:
 - i a certified true copy of the confiscation order made by the court in the requesting Party and a statement of the grounds on the basis of which the order was made, if they are not indicated in the order itself;
 - ii an attestation by the competent authority of the requesting Party that the confiscation order is enforceable and not subject to ordinary means of appeal;
 - iii information as to the extent to which the enforcement of the order is requested; and
 - iv information as to the necessity of taking any provisional measures;
- b in the case of Article 23, paragraph 1.b, a statement of the facts relied upon by the requesting Party sufficient to enable the requested Party to seek the order under its domestic law;
- c when third parties have had the opportunity to claim rights, documents demonstrating that this has been the case.

Article 38 – Defective requests

1 If a request does not comply with the provisions of this chapter or the information supplied is not sufficient to enable the requested Party to deal with the request, that Party may ask the requesting Party to amend the request or to complete it with additional information.

2 The requested Party may set a time-limit for the receipt of such amendments or information.

3 Pending receipt of the requested amendments or information in relation to a request under Section 4 of this chapter, the requested Party may take any of the measures referred to in Sections 2 or 3 of this chapter.

Article 39 – Plurality of requests

1 Where the requested Party receives more than one request under Sections 3 or 4 of this chapter in respect of the same person or property, the plurality of requests shall not prevent that Party from dealing with the requests involving the taking of provisional measures.

2 In the case of plurality of requests under Section 4 of this chapter, the requested Party shall consider consulting the requesting Parties.

Article 40 – Obligation to give reasons

The requested Party shall give reasons for any decision to refuse, postpone or make conditional any co-operation under this chapter.

Article 41 – Information

1 The requested Party shall promptly inform the requesting Party of:

- a the action initiated on a request under this chapter;
- b the final result of the action carried out on the basis of the request;
- c a decision to refuse, postpone or make conditional, in whole or in part, any co-operation under this chapter;
- d any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly; and
- e in the event of provisional measures taken pursuant to a request under Sections 2 or 3 of this chapter, such provisions of its domestic law as would automatically lead to the lifting of the provisional measure.

2 The requesting Party shall promptly inform the requested Party of:

- a any review, decision or any other fact by reason of which the confiscation order ceases to be wholly or partially enforceable; and
- b any development, factual or legal, by reason of which any action under this chapter is no longer justified.

3 Where a Party, on the basis of the same confiscation order, requests confiscation in more than one Party, it shall inform all Parties which are affected by an enforcement of the order about the request.

Article 42 – Restriction of use

1 The requested Party may make the execution of a request dependent on the condition that the information or evidence obtained will not, without its prior consent, be used or transmitted by the authorities of the requesting Party for investigations or proceedings other than those specified in the request.

2 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that, without its prior consent, information or evidence provided by it under this chapter may not be used or transmitted by the authorities of the requesting Party in investigations or proceedings other than those specified in the request.

Article 43 – Confidentiality

1 The requesting Party may require that the requested Party keep confidential the facts and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting Party.

2 The requesting Party shall, if not contrary to basic principles of its national law and if so requested, keep confidential any evidence and information provided by the requested Party, except to the

extent that its disclosure is necessary for the investigations or proceedings described in the request.

3 Subject to the provisions of its domestic law, a Party which has received spontaneous information under Article 20 shall comply with any requirement of confidentiality as required by the Party which supplies the information. If the other Party cannot comply with such requirement, it shall promptly inform the transmitting Party.

Article 44 – Costs

The ordinary costs of complying with a request shall be borne by the requested Party. Where costs of a substantial or extraordinary nature are necessary to comply with a request, the Parties shall consult in order to agree the conditions on which the request is to be executed and how the costs shall be borne.

Article 45 – Damages

1 When legal action on liability for damages resulting from an act or omission in relation to co-operation under this chapter has been initiated by a person, the Parties concerned shall consider consulting each other, where appropriate, to determine how to apportion any sum of damages due.

2 A Party which has become subject of a litigation for damages shall endeavour to inform the other Party of such litigation if that Party might have an interest in the case.

Chapter V – Co-operation between FIUs

Article 46 – Co-operation between FIUs

1 Parties shall ensure that FIUs, as defined in this Convention, shall cooperate for the purpose of combating money laundering, to assemble and analyse, or, if appropriate, investigate within the FIU relevant information on any fact which might be an indication of money laundering in accordance with their national powers.

2 For the purposes of paragraph 1, each Party shall ensure that FIUs exchange, spontaneously or on request and either in accordance with this Convention or in accordance with existing or future memoranda of understanding compatible with this Convention, any accessible information that may be relevant to the processing or analysis of information or, if appropriate, to investigation by the FIU regarding financial transactions related to money laundering and the natural or legal persons involved.

3 Each Party shall ensure that the performance of the functions of the FIUs under this article shall not be affected by their internal status, regardless of whether they are administrative, law enforcement or judicial authorities.

4 Each request made under this article shall be accompanied by a brief statement of the relevant facts known to the requesting FIU. The FIU shall specify in the request how the information sought will be used.

5 When a request is made in accordance with this article, the requested FIU shall provide all relevant information, including accessible financial information and requested law enforcement data, sought in the request, without the need for a formal letter of request under applicable conventions or agreements between the Parties.

6 An FIU may refuse to divulge information which could lead to impairment of a criminal investigation being conducted in the requested Party or, in exceptional circumstances, where divulging the information would be clearly disproportionate to the legitimate interests of a natural or legal person or the Party concerned or would otherwise not be in accordance with fundamental principles of national law of the requested Party. Any such refusal shall be appropriately explained to the FIU requesting the information.

7 Information or documents obtained under this article shall only be used for the purposes laid down in paragraph 1. Information supplied by a counterpart FIU shall not be disseminated to a third party, nor be used by the receiving FIU for purposes other than analysis, without prior consent of the supplying FIU.

8 When transmitting information or documents pursuant to this article, the transmitting FIU may impose restrictions and conditions on the use of information for purposes other than those stipulated in paragraph 7. The receiving FIU shall comply with any such restrictions and conditions.

9 Where a Party wishes to use transmitted information or documents for criminal investigations or prosecutions for the purposes laid down in paragraph 7, the transmitting FIU may not refuse its consent to such use unless it does so on the basis of restrictions under its national law or conditions referred to in paragraph 6. Any refusal to grant consent shall be appropriately explained.

10 FIUs shall undertake all necessary measures, including security measures, to ensure that information submitted under this article is not accessible by any other authorities, agencies or departments.

11 The information submitted shall be protected, in conformity with the Council of Europe Convention of 28 January 1981 for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108) and taking account of Recommendation No R(87)15 of 15 September 1987 of the Committee of Ministers of the Council of Europe Regulating the Use of Personal Data in the Police Sector, by at least the same rules of confidentiality and protection of personal data as those that apply under the national legislation applicable to the requesting FIU.

12 The transmitting FIU may make reasonable enquiries as to the use made of information provided and the receiving FIU shall, whenever practicable, provide such feedback.

13 Parties shall indicate the unit which is an FIU within the meaning of this article.

Article 47 – International co-operation for postponement of suspicious transactions

1 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to permit urgent action to be initiated by a FIU, at the request of a foreign FIU, to suspend or withhold consent to a transaction going ahead for such periods and depending on the same conditions as apply in its domestic law in respect of the postponement of transactions.

2 The action referred to in paragraph 1 shall be taken where the requested FIU is satisfied, upon justification by the requesting FIU, that:

- a the transaction is related to money laundering; and
- b the transaction would have been suspended, or consent to the transaction going ahead would have been withheld, if the transaction had been the subject of a domestic suspicious

transaction report.

Chapter VI – Monitoring mechanism and settlement of disputes

Article 48 – Monitoring mechanism and settlement of disputes

1 The Conference of the Parties (COP) shall be responsible for following the implementation of the Convention. The COP:

- a shall monitor the proper implementation of the Convention by the Parties;
- b shall, at the request of a Party, express an opinion on any question concerning the interpretation and application of the Convention.

2 The COP shall carry out the functions under paragraph 1.a above by using any available Select Committee of Experts on the Evaluation of Anti-Money Laundering Measures (Moneyval) public summaries (for Moneyval countries) and any available FATF public summaries (for FATF countries), supplemented by periodic self assessment questionnaires, as appropriate. The monitoring procedure will deal with areas covered by this Convention only in respect of those areas which are not covered by other relevant international standards on which mutual evaluations are carried out by the FATF and Moneyval.

3 If the COP concludes that it requires further information in the discharge of its functions, it shall liaise with the Party concerned, taking advantage, if so required by the COP, of the procedure and mechanism of Moneyval. The Party concerned shall then report back to the COP. The COP shall on this basis decide whether or not to carry out a more in-depth assessment of the position of the Party concerned. This may, but need not necessarily, involve, a country visit by an evaluation team.

4 In case of a dispute between Parties as to the interpretation or application of the Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to the COP, to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.

5 The COP shall adopt its own rules of procedure.

6 The Secretary General of the Council of Europe shall convene the COP not later than one year following the entry into force of this Convention. Thereafter, regular meetings of the COP shall be held in accordance with the rules of procedure adopted by the COP.

Chapter VII – Final Provisions

Article 49 – Signature and entry into force

1 The Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the European Community and non-member States which have participated in its elaboration. Such States or the European Community may express their consent to be bound by:

- a signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
- b signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification,

acceptance or approval.

2 Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which 6 signatories, of which at least four are member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.

4 In respect of any Signatory which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.

5 No Party to the 1990 Convention may ratify, accept or approve this Convention without considering itself bound by at least the provisions corresponding to the provisions of the 1990 Convention to which it is bound.

6 As from its entry into force, Parties to this Convention, which are at the same time Parties to the 1990 Convention:

a shall apply the provisions of this Convention in their mutual relationships;

b shall continue to apply the provisions of the 1990 Convention in their relations with other Parties to the said Convention, but not to the present Convention.

Article 50 – Accession to the Convention

1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Parties to the Convention, may invite any State not a member of the Council and not having participated in its elaboration to accede to this Convention, by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d. of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee.

2 In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 51 – Territorial application

1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which the Convention shall apply.

2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of the Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 52 – Relationship to other conventions and agreements

1 This Convention does not affect the rights and undertakings of Parties derived from international multilateral instruments concerning special matters.

2 The Parties to this Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for the purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.

3 If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty in respect of a subject which is dealt with in this Convention or otherwise have established their relations in respect of that subject, they shall be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate these relations accordingly, in lieu of the Convention, if it facilitates international co-operation.

4 Parties which are members of the European Union shall, in their mutual relations, apply Community and European Union rules in so far as there are Community or European Union rules governing the particular subject concerned and applicable to the specific case, without prejudice to the object and purpose of the present Convention and without prejudice to its full application with other Parties.

Article 53 – Declarations and reservations

1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, make one or more of the declaration provided for in Article 3, paragraph 2, Article 9, paragraph 4, Article 17, paragraph 5, Article 24, paragraph 3, Article 31, paragraph 2, Article 35, paragraphs 1 and 3 and Article 42, paragraph 2.

2 Any State or the European Community may also, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General, reserve its right not to apply, in part or in whole, the provisions of Article 7, paragraph 2, sub-paragraph c; Article 9, paragraph 6; Article 46, paragraph 5; and Article 47.

3 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare the manner in which it intends to apply Articles 17 and 19 of this Convention, particularly taking into account applicable international agreements in the field of international co-operation in criminal matters. It shall notify any changes in this information to the Secretary General of the Council of Europe.

4 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare:

- a that it will not apply Article 3, paragraph 4 of this Convention; or
- b that it will apply Article 3, paragraph 4 of this Convention only partly; or

c the manner in which it intends to apply Article 3, paragraph 4 of this Convention.

It shall notify any changes in this information to the Secretary General of the Council of Europe.

5 No other reservation may be made.

6 Any Party which has made a reservation under this article may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.

7 A Party which has made a reservation in respect of a provision of the Convention may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

Article 54 – Amendments

1 Amendments to the Convention may be proposed by any Party, and shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the member States of the Council of Europe, to the European Community and to every non-member State which has acceded to or has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 50.

2 Any amendment proposed by a Party shall be communicated to the European Committee on Crime Problems (CDPC) which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.

3 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by the CDPC and may adopt the amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe.

4 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.

5 Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

6 In order to update the categories of offences contained in the appendix, as well as amend Article 13, amendments may be proposed by any Party or by the Committee of Ministers. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.

7 After having consulted the Parties which are not members of the Council of Europe and, if necessary the CDPC, the Committee of Ministers may adopt an amendment proposed in accordance with paragraph 6 by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Parties. During this period, any Party may notify the Secretary General of any objection to the entry into force of the amendment in its respect.

8 If one-third of the Parties notifies the Secretary General of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.

9 If less than one-third of the Parties notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Parties which have not notified an objection.

10 Once an amendment has entered into force in accordance with paragraphs 6 to 9 of this article and a Party has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Party concerned on the first day of the month following the date on which it has notified the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance. A Party which has made an objection may withdraw it at any time by notifying it to the Secretary General of the Council of Europe.

11 If an amendment has been adopted by the Committee of Ministers, a State or the European Community may not express their consent to be bound by the Convention, without accepting at the same time the amendment.

Article 55 – Denunciation

1 Any Party may, at any time, denounce the Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

3 The present Convention shall, however, continue to apply to the enforcement under Article 23 of confiscation for which a request has been made in conformity with the provisions of the Convention before the date on which such a denunciation takes effect.

Article 56 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the European Community, the non-member States which have participated in the elaboration of the Convention, any State invited to accede to it and any other Party to the Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of the Convention in accordance with Articles 49 and 50;
- d any declaration or reservation made under Article 53;
- e any other act, notification or communication relating to the Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Warsaw, this 16th day of May 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the European Community, to the non-member States which have participated in the elaboration of the Convention and to any State invited to accede to it.

Appendix

- a participation in an organised criminal group and racketeering;
- b terrorism, including financing of terrorism;
- c trafficking in human beings and migrant smuggling;
- d sexual exploitation, including sexual exploitation of children;
- e illicit trafficking in narcotic drugs and psychotropic substances;
- f illicit arms trafficking;
- g illicit trafficking in stolen and other goods;
- h corruption and bribery;
- i fraud;
- j counterfeiting currency;
- k counterfeiting and piracy of products;
- l environmental crime;
- m murder, grievous bodily injury;
- n kidnapping, illegal restraint and hostage-taking;
- o robbery or theft;
- p smuggling;
- q extortion;
- r forgery;
- s piracy; and
- t insider trading and market manipulation.

Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Νομιμοποίηση Εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, την Έρευνα, την Κατάσχεση και τη Δήμευση των Προϊόντων Εγκλήματος και τη Χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας

Βαρσοβία, 16.5.2005

Προίμιο

Τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και οι άλλοι Υπογράφωντες την παρούσα, Θεωρώντας ότι στόχος του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι να επιτύχει μεγαλύτερη ενότητα μεταξύ των μελών του, Πεπεισμένοι για την ανάγκη να ακολουθηθεί μια κοινή ποινική πολιτική που θα στοχεύει στην προστασία της κοινωνίας, Θεωρώντας ότι η πάλη κατά του σοβαρού εγκλήματος, που έχει γίνει ένα αυξανόμενο διεθνές πρόβλημα, απαιτεί τη χρήση σύγχρονων και αποτελεσματικών μεθόδων σε διεθνή κλίμακα, Θεωρώντας ότι μια από αυτές τις μεθόδους συνίσταται στη στέρηση των εγκληματιών από τα προϊόντα και τα όργανα του εγκλήματος, Θεωρώντας ότι για την επίτευξη αυτού του στόχου πρέπει επίσης να καθιερωθεί ένα λειτουργικό σύστημα διεθνούς συνεργασίας, Λαμβάνοντας υπόψη τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, την έρευνα, τη κατάσχεση και τη δήμευση προϊόντων εγκλήματος (ETS αριθ. 141 - εφεξής αποκαλούμενη «Σύμβαση του 1990»), Αναφερόμενοι επίσης στο Ψήφισμα 1373 (2001) σχετικά με τις απειλές της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας που προκαλούνται από τρομοκρατικές πράξεις, το οποίο υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών στις 28 Σεπτεμβρίου 2001 και ιδιαίτερα την παράγραφο 3.δ., Αναφερόμενοι στη Διεθνή Σύμβαση για την Καταστολή της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας, που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 9 Δεκεμβρίου 1999 και, ιδιαίτερα, στα άρθρα 2 και 4, τα οποία υποχρεώνουν τα Συμβαλλόμενα Κράτη να αναγνωρίσουν τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας ως ποινικό αδίκημα, Πεπεισμένοι για την αναγκαιότητα να ληφθούν άμεσα μέτρα για να επικυρωθεί και να εφαρμοστεί πλήρως η Διεθνής Σύμβαση για την Καταστολή της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας, που αναφέρεται πιο πάνω,

Συμφωνήσαν τα εξής:

Κεφάλαιο I - Χρήση των όρων

Άρθρο 1 - Χρήση των όρων

Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης:

α. «προϊόντα» νοούνται οποιοδήποτε οικονομικά πλεονεκτήματα προερχόμενα ή αποκτηθέντα, άμεσα ή έμμεσα, από ποινικά αδικήματα. Τα εν λόγω πλεονεκτήματα είναι δυνατόν να συνίστανται σε οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο, όπως αυτό καθορίζεται στην υποπαράγραφο β αυτού του άρθρου,

β. «περιουσιακά στοιχεία» περιλαμβάνουν περιουσιακά στοιχεία οποιασδήποτε περιγραφής, υλικής ή άυλης, κινητής ή ακίνητης καθώς και νόμιμοι τίτλοι και έγγραφα που αποδεικνύουν τίτλο ή συμφέρον επί αυτών των περιουσιακών στοιχείων,

γ. «όργανα» νοούνται οποιοδήποτε περιουσιακά στοιχεία χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν, με οποιονδήποτε τρόπο, εν όλω ή εν μέρει, για τη διάπραξη μιας ή περισσότερων αξιόποινων πράξεων

δ. «δήμευση» νοείται ποινή ή μέτρο, που επιβάλλεται από δικαστήριο, έπειτα από δίκη για ποινικό αδίκημα ή αδικήματα, η οποία κατέληξε στην οριστική αποστέρηση περιουσίας,

ε. «βασικό αδίκημα» νοείται οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα, συνεπεία του οποίου παρήχθησαν προϊόντα που μπορούν να γίνουν αντικείμενο του αδικήματος, που περιγράφεται στο άρθρο 9 της Σύμβασης,

στ. «Μονάδα Χρηματοοικονομικών Πληροφοριών» (εφεξής αναφερόμενη ως «ΜΧΠ») νοείται μια κεντρική, εθνική υπηρεσία που είναι αρμόδια για τη λήψη (και, όπου επιτρέπεται, την αίτηση), την ανάλυση και τη διάδοση στις αρμόδιες αρχές, αποκαλύψεων οικονομικών πληροφοριών,

i. που αφορούν ύποπτα προϊόντα και πιθανή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας ή

ii. που απαιτούνται από την εθνική νομοθεσία ή κανονισμούς,

προκειμένου να καταπολεμηθεί η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας,

ζ. «δέσμευση» ή «κατάσχεση» νοείται η προσωρινή απαγόρευση μεταφοράς, καταστροφής, μετατροπής, διάθεσης ή μετακίνησης περιουσιακών στοιχείων ή η προσωρινή ανάληψη της φύλαξης ή του έλεγχου περιουσιακών στοιχείων, επί τη βάση απόφασης που έχει εκδοθεί από δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή

η. «χρηματοδότηση της τρομοκρατίας» νοούνται οι πράξεις που καθορίζονται στο άρθρο 2 της Διεθνούς Σύμβασης για την Καταστολή της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας, που αναφέρεται ανωτέρω.

Κεφάλαιο II - Χρηματοδότηση της τρομοκρατίας

Άρθρο 2 - Εφαρμογή της Σύμβασης αναφορικά με την χρηματοδότηση της τρομοκρατίας

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θεσπίζει τα αναγκαία νομοθετικά και άλλα μέτρα, προκειμένου να καταστήσει δυνατή την εφαρμογή των διατάξεων που περιλαμβάνονται στα Κεφάλαια III, IV και V αυτής της Σύμβασης για την χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.

2. Ειδικότερα, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα εξασφαλίσει ότι είναι σε θέση να ερευνά, εντοπίζει, προσδιορίζει, δεσμεύει, κατάσχει και δημεύει περιουσιακά στοιχεία, νόμιμης ή μη προέλευσης, που έχουν χρησιμοποιηθεί ή που έχουν διατεθεί για να χρησιμοποιηθούν με οποιαδήποτε μέσο, εν όλω ή εν μέρει, για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας ή προϊόντα αυτού του αδικήματος, και να συνεργάζεται για αυτό το σκοπό στη μεγαλύτερη δυνατή εμβέλεια.

Κεφάλαιο III - Μέτρα που πρέπει να ληφθούν σε εθνικό επίπεδο

Υποκεφάλαιο 1 - Γενικές διατάξεις

Άρθρο 3 - Μέτρα δήμευσης

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υιοθετήσει τα αναγκαία νομοθετικά και άλλα μέτρα, προκειμένου να καταστήσει δυνατή την δήμευση των οργάνων και των προϊόντων ή των περιουσιακών στοιχείων, σε αξία αντίστοιχη αυτών των προϊόντων και παράνομων περιουσιακών στοιχείων.

2. Δεδομένου ότι η παράγραφος 1 αυτού του άρθρου εφαρμόζεται στη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και στις κατηγορίες αδικημάτων του παραρτήματος της Σύμβασης, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί, κατά την υπογραφή ή κατά την κατάθεση του επίσημου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με μια δήλωση απευθυνόμενη στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι η παράγραφος 1 αυτού του άρθρου εφαρμόζεται.

α. μόνο στο βαθμό που το αδίκημα τιμωρείται με ποινή στερητική της ελευθερίας ή μέτρο ασφαλείας μέγιστης διάρκειας άνω του έτους. Εντούτοις, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να προβεί σε μια δήλωση σχετικά με αυτή τη διάταξη για τη δήμευση των προϊόντων από φορολογικά αδικήματα, με αποκλειστικό σκοπό να καταστήσει δυνατή τη δήμευση τέτοιων προϊόντων, τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και μέσω διεθνούς/ διασυνοριακής συνεργασίας, στο πλαίσιο της εθνικής και διεθνούς νομοθεσίας περί είσπραξης φόρων και/ή

β. μόνο σε λίστα συγκεκριμένων αδικημάτων.

3. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη μπορούν να προβλέψουν την υποχρεωτική δήμευση, αναφορικά με τα αδικήματα που υπόκεινται σε καθεστώς δήμευσης. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη μπορούν συγκεκριμένα να συμπεριλάβουν σε αυτήν τη διάταξη τα αδικήματα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, της διακίνησης ναρκωτικών, της εμπορίας ανθρώπων και οποιοδήποτε άλλο σοβαρό αδίκημα.

4. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υιοθετήσει τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου, στις περιπτώσεις σοβαρού αδικήματος ή σοβαρών αδικημάτων όπως καθορίζεται από το εθνικό δίκαιο, να απαιτείται από τον δράστη να καταδεικνύει την προέλευση των φερόμενων ως προϊόντων εγκλήματος ή άλλων υποκείμενων σε δήμευση περιουσιακών στοιχείων, εφόσον αυτή η απαίτηση συμβαδίζει με τις αρχές του εσωτερικού του δικαίου.

Άρθρο 4 - Ανακριτικά και προσωρινά μέτρα

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υιοθετήσει τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να δύναται ταχύτατα να προσδιορίζει, εντοπίζει, δεσμεύει ή κατάσχει περιουσιακά στοιχεία που υπόκεινται σε δήμευση, σύμφωνα με το Άρθρο 3, ούτως ώστε να διευκολυνθεί στην συνέχεια η επιβολή της δήμευσης.

Άρθρο 5 – Δέσμευση, κατάσχεση και δήμευση

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα θεσπίζει τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να διασφαλίσει ότι τα μέτρα δέσμευσης, κατάσχεσης και δήμευσης συμπεριλαμβάνουν επίσης:

α. περιουσιακά στοιχεία, στα οποία έχουν μετασχηματιστεί ή μετατραπεί τα προϊόντα

β. περιουσιακά στοιχεία που αποκτήθηκαν από νόμιμες πηγές, εφόσον τα προϊόντα έχουν αναμιχθεί, εν όλω ή εν μέρει, με τέτοια περιουσιακά στοιχεία, μέχρι της εκτιμώμενης αξίας των αναμιχθέντων προϊόντων

γ. εισόδημα ή άλλα οφέλη που απορρέουν από τα προϊόντα, από τα περιουσιακά στοιχεία στα οποία τα προϊόντα του εγκλήματος έχουν μετασχηματιστεί ή μετατραπεί ή από τα περιουσιακά στοιχεία με τα οποία τα προϊόντα του εγκλήματος έχουν αναμιχθεί, μέχρι την εκτιμώμενη αξία των αναμιχθέντων προϊόντων, με τον ίδιο τρόπο και στην ίδια έκταση με τα προϊόντα.

Άρθρο 6 - Διαχείριση των δεσμευμένων ή κατασχεθέντων περιουσιακών στοιχείων

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υιοθετήσει τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να διασφαλίσει τη σωστή διαχείριση των δεσμευμένων ή κατασχεθέντων περιουσιακών στοιχείων, σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 5 αυτής της Σύμβασης.

Άρθρο 7 - Ανακριτικές αρμοδιότητες και τεχνικές

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υιοθετήσει τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να εξουσιοδοτήσει τις Δικαστικές ή άλλες αρμόδιες αρχές να διατάσσουν την παράδοση ή κατάσχεση τραπεζικών, οικονομικών ή εμπορικών αρχείων, προκειμένου να διεξάγονται οι ενέργειες που

αναφέρονται στα Άρθρα 3, 4 και 5. Κανένα Συμβαλλόμενο Μέρος δεν θα αρνείται να ενεργήσει σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού του άρθρου, επικαλούμενο το τραπεζικό απόρρητο.

2. Χωρίς επιφύλαξη ως προς την παράγραφο 1, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υιοθετήσει τα αναγκαία νομοθετικά και άλλα μέτρα, προκειμένου να δύναται:

α. να καθορίζει εάν ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο είναι κάτοχος ή δικαιούχος ενός ή περισσότερων λογαριασμών, οποιασδήποτε φύσης, σε οποιαδήποτε τράπεζα που βρίσκεται στην επικράτειά του και, στην περίπτωση αυτή, να λαμβάνει όλες τις λεπτομέρειες των προσδιορισμένων λογαριασμών.

β. να λαμβάνει τα στοιχεία των συγκεκριμένων τραπεζικών λογαριασμών και των τραπεζικών πράξεων που έχουν διενεργηθεί κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου, μέσω ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων λογαριασμών, συμπεριλαμβανομένων και των στοιχείων οποιουδήποτε αποστέλλοντος ή λαμβάνοντος λογαριασμού

γ. να παρακολουθεί, κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου, τις τραπεζικές πράξεις που διενεργούνται μέσω ενός ή περισσότερων προσδιορισμένων/ λογαριασμών και,

δ. να διασφαλίζει ότι οι τράπεζες δεν αποκαλύπτουν στον ενδιαφερόμενο πελάτη της τράπεζας ή σε άλλα τρίτα πρόσωπα ότι έχουν αναζητηθεί ή ληφθεί πληροφορίες σύμφωνα με τα εδάφια α, β ή γ ή ότι διεξάγεται έρευνα.

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα εξετάσουν την επέκταση αυτής της διάταξης στους λογαριασμούς που τηρούνται σε μη τραπεζικά χρηματοοικονομικά ιδρύματα.

3. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα εξετάσει την θέσπιση/υιοθέτηση των αναγκαίων νομοθετικών και άλλων μέτρων, προκειμένου να καταστήσει δυνατή τη χρήση ειδικών ανακριτικών τεχνικών, οι οποίες θα διευκολύνουν τον προσδιορισμό και τον εντοπισμό των προϊόντων και τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων που σχετίζονται με αυτά, όπως η παρακολούθηση, η υποκλοπή τηλεπικοινωνιών, η πρόσβαση σε συστήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και η εντολή παράδοσης συγκεκριμένων εγγράφων.

Άρθρο 8 - Ένδικα μέσα

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υιοθετήσει τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να διασφαλίσει ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη που επηρεάζονται από τα μέτρα, σύμφωνα με τα Άρθρα 3, 4 και 5 και όποιες σχετικές σε αυτή την παράγραφο διατάξεις, θα έχουν στην διάθεση τους αποτελεσματικά ένδικα μέσα προκειμένου να διαφυλάξουν τα δικαιώματά τους.

Άρθρο 9 – Αδικήματα σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υιοθετήσει τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο να στοιχειοθετηθούν ως αδικήματα, όταν διαπράττονται με δόλο:

α. η μετατροπή ή η μεταβίβαση περιουσίας εν γνώσει του γεγονότος ότι προέρχεται από εγκληματική δραστηριότητα ή από πράξη συμμετοχής σε εγκληματική δραστηριότητα, με σκοπό την απόκρυψη ή τη συγκάλυψη της παράνομης προέλευσής της ή την παροχή συνδρομής σε οποιονδήποτε ενέχεται στη δραστηριότητα αυτή, προκειμένου να αποφύγει τις έννομες συνέπειες της δραστηριότητάς του

β. η απόκρυψη ή η συγκάλυψη της πραγματικής φύσης, προέλευσης, θέσης, διάθεσης, διακίνησης, σχετικών τίτλων ιδιοκτησίας των περιουσιακών στοιχείων, εφόσον προκύπτει γνώση του ότι τα περιουσιακά στοιχεία αυτά είναι προϊόντα

και, σύμφωνα με τις συνταγματικές αρχές και τις βασικές αρχές του νομικού του συστήματός

γ. η απόκτηση, κατοχή ή χρήση περιουσιακών στοιχείων, εν γνώσει κατά το χρόνο της κτήσης ότι τα περιουσιακά στοιχεία αυτά αποτελούσαν προϊόντα

δ. η συμμετοχή, η σύσταση οργάνωσης ή η συνωμοσία για την διάπραξη, η απόπειρα διάπραξης και η συνδρομή στην διάπραξη, η υποκίνηση, διευκόλυνση και παροχή συμβουλών για τη διάπραξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που στοιχειοθετούνται σύμφωνα με αυτό το άρθρο.

2. Για τους σκοπούς της εκτέλεσης ή εφαρμογής της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου:

α. δεν θα έχει σημασία εάν το βασικό αδίκημα υπόκειται στην δικαιοδοσία των ποινικών δικαστηρίων του Συμβαλλόμενου Μέρους

β. δύναται να προβλεφθεί ότι τα αδικήματα που αναφέρονται σε εκείνη την παράγραφο δεν αποδίδονται στα πρόσωπα που διέπραξαν το βασικό αδίκημα

γ. η γνώση, η πρόθεση ή ο σκοπός που απαιτούνται ως στοιχείο ενός αδικήματος που αναφέρεται σε εκείνη την παράγραφο μπορούν να συνάγονται από τα πραγματικά περιστατικά

3. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος δύναται να υιοθετήσει τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να προβλέψει ως αδικήματα, βάσει του εσωτερικού του δικαίου, όλες ή μερικές από τις πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αυτού του άρθρου, σε μία ή και στις δύο από τις ακόλουθες περιπτώσεις όπου ο δράστης

α. υποψιάστηκε ότι τα περιουσιακά στοιχεία ήταν προϊόντα,

β. όφειλε να έχει υποθέσει ότι τα περιουσιακά στοιχεία ήταν προϊόντα.

4. Υπό τον όρο ότι η παράγραφος 1 αυτού του άρθρου εφαρμόζεται στις κατηγορίες βασικών αδικημάτων που αναφέρονται στο Παράρτημα της Σύμβασης, κάθε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δύναται, κατά την υπογραφή ή κατά την κατάθεση του επίσημου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με μια δήλωση που θα απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι η παράγραφος 1 αυτού του άρθρου τυγχάνει εφαρμογής:

α. μόνο στο βαθμό που το βασικό αδίκημα τιμωρείται με ποινή στερητική της ελευθερίας ή μέτρο ασφαλείας μέγιστης διάρκειας άνω του έτους ή για εκείνα τα Συμβαλλόμενα Μέρη που έχουν ένα ελάχιστο κατώτατο όριο για τα αδικήματα στο νομικό σύστημά τους, στο βαθμό που το αδίκημα τιμωρείται με ποινή στερητική της ελευθερίας ή μέτρο ασφαλείας διάρκειας τουλάχιστον άνω των έξι μηνών ή/και

β. μόνο εάν εντάσσεται το βασικό αδίκημα σε ειδική λίστα συγκεκριμένων βασικών αδικημάτων ή/και

γ. σε συγκεκριμένη κατηγορία σοβαρών αδικημάτων σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του Συμβαλλόμενου Μέρους.

5. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα διασφαλίσει ότι μια προγενέστερη ή ταυτόχρονη καταδίκη για το βασικό αδίκημα δεν αποτελεί προϋπόθεση, για μια καταδίκη για νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες.

6. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα διασφαλίσει ότι μια καταδίκη για νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, σύμφωνα με αυτό το άρθρο είναι δυνατή, όπου αποδεικνύεται ότι τα περιουσιακά στοιχεία, που αποτελούν αντικείμενο της παραγράφου 1.α ή β αυτού του άρθρου, προήλθαν από κάποιο βασικό αδίκημα, χωρίς να είναι απαραίτητο να στοιχειοθετηθεί συγκεκριμένο αδίκημα.

7. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα διασφαλίσει ότι τα βασικά αδικήματα για νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες επεκτείνονται και σε συμπεριφορές που έλαβαν χώρα σε άλλο Κράτος, οι οποίες στοιχειοθετούν αδικήματα σε εκείνο το Κράτος και οι οποίες θα στοιχειοθετούσαν βασικό αδίκημα, αν είχαν λάβει χώρα στο εσωτερικό του. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος δύναται να ορίσει ότι μόνη προϋπόθεση είναι η συμπεριφορά να στοιχειοθετεί βασικό αδίκημα στο εσωτερικό του.

Άρθρο 10 - Εταιρική ευθύνη

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υιοθετήσει τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να διασφαλίσει ότι τα νομικά πρόσωπα μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνα για τα ποινικά αδικήματα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες που προβλέπονται σε αυτή τη Σύμβαση, τα οποία διαπράχθηκαν προς όφελός τους από οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο, που ενεργεί είτε ατομικά είτε ως τμήμα ενός οργάνου του νομικού προσώπου, το οποίο κατέχει μια διευθυντική θέση εντός του νομικού προσώπου, βάσει:

α. της εξουσίας αντιπροσώπευσης του νομικού προσώπου ή

β. της εξουσίας λήψης αποφάσεων εξ ονόματος του νομικού προσώπου ή

γ. της εξουσίας άσκησης ελέγχου στο νομικό πρόσωπο, όπως και για τη συμμετοχή ενός τέτοιου φυσικού προσώπου ως συνεργού ή ηθικού αυτουργού στα προαναφερθέντα αδικήματα.

2. Εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέφθηκαν ήδη στην παράγραφο 1, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα λάβει τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει ότι ένα νομικό πρόσωπο μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνο, όταν η έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου από ένα φυσικό πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 έχει καταστήσει πιθανή τη διάπραξη ποινικών αδικημάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, προς όφελος εκείνου του νομικού προσώπου, από ένα φυσικό πρόσωπο που είναι υπό την εξουσία του.

3. Η ευθύνη ενός νομικού προσώπου, σύμφωνα με αυτό το άρθρο, δεν θα αποκλείει την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των φυσικών προσώπων που είναι δράστες, ηθικοί αυτουργοί ή συνεργοί, των ποινικών αδικημάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

4. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα διασφαλίσει ότι τα νομικά πρόσωπα που θεωρούνται υπεύθυνα, σύμφωνα με αυτό το άρθρο, υπόκεινται σε αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές ποινικές ή μη-ποινικές κυρώσεις, συμπεριλαμβανομένων και των χρηματικών κυρώσεων.

Άρθρο 11 - Προηγούμενες αποφάσεις

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υιοθετήσει τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να διασφαλίσει τη δυνατότητα να λαμβάνονται υπόψη, κατά τον καθορισμό της ποινής, οριστικές αποφάσεις κατά ενός φυσικού ή νομικού προσώπου, που έχουν ληφθεί από έτερο Συμβαλλόμενο Μέρος, σε σχέση με τα αδικήματα που προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση.

Υποκεφάλαιο 2 - Μονάδα Χρηματοοικονομικών Πληροφοριών (ΜΧΠ) και πρόληψη

Άρθρο 12 - Μονάδα Χρηματοοικονομικών Πληροφοριών (ΜΧΠ)

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υιοθετήσει τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να ιδρύσει μια μονάδα χρηματοοικονομικών πληροφοριών, όπως καθορίζεται στην παρούσα Σύμβαση.

2. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υιοθετήσει τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να διασφαλίσει ότι η μονάδα χρηματοοικονομικών πληροφοριών του έχει εγκαίρως πρόσβαση, άμεσα ή έμμεσα, στις οικονομικές, διοικητικές και αστυνομικές πληροφορίες που απαιτούνται προκειμένου να εκτελέσει ορθά τις λειτουργίες της, συμπεριλαμβανομένης και της ανάλυσης εκθέσεων ύποπτων συναλλαγών.

Άρθρο 13 - Μέτρα αποτροπής της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υιοθετήσει τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να δημιουργήσει ένα περιεκτικό εσωτερικό ρυθμιστικό και εποπτικό ή ελεγκτικό καθεστώς για να αποτρέψει τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τα ισχύοντα διεθνή πρότυπα, συμπεριλαμβανομένων ιδιαίτερος των συστάσεων που υιοθετούνται από την Ομάδα Δράσης Οικονομικών Πράξεων σχετικά με το Ξέπλυμα Χρήματος (FATF).

2. Από αυτή την άποψη, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υιοθετήσει, συγκεκριμένα, αναγκαία νομοθετικά και άλλα μέτρα, προκειμένου να:

α. απαιτεί από νομικά και φυσικά πρόσωπα που συμμετέχουν σε δραστηριότητες που είναι ιδιαίτερος πιθανό να χρησιμοποιούνται με σκοπό τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και σχετικά με αυτές τις δραστηριότητες:

ι. να εξακριβώνουν και να ελέγχουν την ταυτότητα των πελατών τους και, ενδεχομένως, των πραγματικών δικαιούχων και να εφαρμόζουν μέτρα δέουσας επιμέλειας στην επαγγελματική αυτή σχέση, ανάλογα με το βαθμό κινδύνου

ii. να αναφέρουν υπόνοιες νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, όπου απαιτείται προστασία

iii. να λαμβάνουν υποστηρικτικά μέτρα, όπως η τήρηση αρχείων σχετικά με τους πελάτες και τις συναλλαγές τους, την κατάρτιση του προσωπικού και την καθιέρωση εσωτερικών κανονισμών και διαδικασιών και, εάν κριθεί σκόπιμο, προσαρμοσμένα στο μέγεθος και τη φύση της επιχείρησής:

β. να απαγορεύουν, ανάλογα με την περίπτωση, στα φυσικά πρόσωπα που αναφέρονται στο εδάφιο α, να αποκαλύπτουν ότι έχει πραγματοποιηθεί μια αναφορά ύποπτης συναλλαγής ή σχετικές πληροφορίες έχουν υποβληθεί ή ότι πραγματοποιείται έρευνα για νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες ή μπορεί να πραγματοποιηθεί

γ. να διασφαλίζουν ότι τα πρόσωπα που αναφέρονται στο εδάφιο α υπόκεινται σε αποτελεσματικά συστήματα ελέγχου και, όπου είναι εφαρμόσιμο, συστήματα εποπτείας, με σκοπό να διασφαλιστεί η συμμόρφωσή τους με τις απαιτήσεις καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, όπου κρίνεται σκόπιμο, ανάλογα με το βαθμό κινδύνου

3. Ενόψει των ανωτέρω, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υιοθετήσει τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να ανιχνεύσει τη σημαντική διασυνοριακή μεταφορά μετρητών και των αντίστοιχων διαπραγματεύσιμων αξιόγραφων.

Άρθρο 14 - Αναβολή των εσωτερικών ύποπτων συναλλαγών

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα, όπως μπορεί να είναι απαραίτητο, προκειμένου να επιτρέψει την ανάληψη άμεσων ενεργειών από τη ΜΧΠ ή, ανάλογα με την περίπτωση, από οποιαδήποτε άλλη αρμόδια αρχή ή σώμα, όταν υπάρχει υποψία ότι μια συναλλαγή σχετίζεται με νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, προκειμένου να αναστείλει ή να αρνηθεί τη συγκατάθεση σε μια συναλλαγή που προχωρά, για να αναλυθεί η συναλλαγή και να επιβεβαιωθεί η υποψία. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να περιορίσει ένα τέτοιο μέτρο στις περιπτώσεις όπου έχει υποβληθεί μια αναφορά ύποπτης συναλλαγής. Η μέγιστη διάρκεια οποιασδήποτε αναστολής ή άρνησης συγκατάθεσης σε μια συναλλαγή υπόκειται στις σχετικές διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας.

Κεφάλαιο IV - Διεθνής συνεργασία

Υποκεφάλαιο 1 - Αρχές της διεθνούς συνεργασίας

Άρθρο 15 - Γενικές αρχές και μέτρα για τη διεθνή συνεργασία

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα συνεργάζονται αμοιβαία το ένα με το άλλο, στην ευρύτερη δυνατή έκταση, για τους σκοπούς των ερευνών και των διαδικασιών που στοχεύουν στη δήμευση οργάνων και προϊόντων.

2. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα, που μπορεί να είναι απαραίτητα, προκειμένου να του επιτρέψουν να συμμορφωθεί, υπό τους όρους που προβλέπονται σε αυτό το κεφάλαιο, με αιτήματα:

α. για δήμευση συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων που αντιπροσωπεύουν προϊόντα ή όργανα, καθώς επίσης και για την δήμευση προϊόντων που συνίστανται σε μια απαίτηση καταβολής ενός χρηματικού ποσού που αντιστοιχεί στην αξία των προϊόντων

β. για ερευνητική συνδρομή και προσωρινά μέτρα, για κάθε μορφή δήμευσης που αναφέρεται στο ανωτέρω εδάφιο α.

3. Η ερευνητική συνδρομή και τα προσωρινά μέτρα που επιδιώκονται στην παράγραφο 2.β θα διεξάγονται όπως επιτρέπεται και σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους. Όπου το αίτημα σχετικά με ένα από αυτά τα μέτρα διευκρινίζει τις διατυπώσεις ή διαδικασίες που είναι απαραίτητες βάσει του δικαίου του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους, ακόμα και αν αυτές

είναι άγνωστες στο ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος, το τελευταίο θα συμμορφώνεται με τέτοια αιτήματα, στην έκταση που η επιδιωκόμενη δράση δεν είναι αντίθετη προς τις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου του.

4. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα, που μπορεί να είναι απαραίτητα, προκειμένου να διασφαλίσει ότι τα αιτήματα που προέρχονται από άλλα Συμβαλλόμενα Μέρη για τον προσδιορισμό, την επισήμανση, τη δέσμευση ή κατάσχεση προϊόντων και οργάνων, θα λαμβάνουν την ίδια προτεραιότητα, όπως εκείνα που υποβάλλονται στα πλαίσια των εσωτερικών διαδικασιών.

Υποκεφάλαιο 2 – Ερευνητική συνδρομή

Άρθρο 16 - Υποχρέωση συνδρομής

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα παρέχουν το ένα στο άλλο, κατόπιν αιτήσεως, το ευρύτερο δυνατό μέτρο συνδρομής στον προσδιορισμό και την επισήμανση των οργάνων, των προϊόντων και άλλων περιουσιακών στοιχείων που υπόκεινται σε δήμευση. Τέτοια συνδρομή θα περιλαμβάνει οποιοδήποτε μέτρο παρέχει και διασφαλίζει τα αποδεικτικά στοιχεία, ως προς την ύπαρξη, τη θέση ή τη μετακίνηση, τη φύση, το νομικό καθεστώς ή την αξία των προαναφερθέντων περιουσιακών στοιχείων.

Άρθρο 17 - Αιτήματα πληροφόρησης για τραπεζικούς λογαριασμούς

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος, υπό τους όρους που προβλέπονται σε αυτό το άρθρο, θα λαμβάνει τα μέτρα που είναι απαραίτητα προκειμένου να προσδιορίσει, σε απάντηση ενός αιτήματος που στέλνεται από ένα άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος, ότι ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που αποτελεί το υποκείμενο μιας ποινικής έρευνας, έχει ή ελέγχει έναν ή περισσότερους λογαριασμούς, οποιασδήποτε φύσης, σε οποιαδήποτε τράπεζα βρίσκεται στο επικράτειά του και, σε αυτή την περίπτωση, θα παρέχει τα στοιχεία των προσδιορισμένων λογαριασμών.

2. Η υποχρέωση που καθορίζεται σε αυτό το άρθρο θα ισχύει μόνο μέχρι του σημείου που οι πληροφορίες είναι στην κατοχή της τράπεζας που τηρεί το λογαριασμό.

3. Εκτός από τις απαιτήσεις του άρθρου 37, το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος, στο αίτημα:

α. θα δηλώνει γιατί θεωρεί ότι οι ζητούμενες πληροφορίες είναι πιθανό να είναι ουσιαστικής σημασίας, για τους σκοπούς της ποινικής έρευνας για το αδίκημα

β. θα δηλώνει για ποιους λόγους θεωρεί ότι οι τράπεζες στο ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος τηρούν το λογαριασμό και θα διευκρινίζει, στην ευρύτερη δυνατή έκταση, ποιες τράπεζες ή/και λογαριασμοί μπορεί να εμπλέκονται και

γ. θα περιλαμβάνει οποιοσδήποτε πρόσθετες πληροφορίες είναι διαθέσιμες, οι οποίες μπορούν να διευκολύνουν την εκτέλεση του αιτήματος.

4. Το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να εξαρτήσει την εκτέλεση ενός τέτοιου αιτήματος από τους ίδιους όρους που εφαρμόζει για τα αιτήματα έρευνας και κατάσχεσης.

5. Κάθε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα μπορεί, κατά την υπογραφή ή κατά την κατάθεση του επίσημου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με μια δήλωση που θα απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι αυτό το άρθρο ισχύει μόνο για τις κατηγορίες αδικημάτων που διευκρινίζονται στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο Παράρτημα αυτής της Σύμβασης.

6. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη μπορούν να επεκτείνουν αυτήν τη διάταξη σε λογαριασμούς που τηρούνται σε μη τραπεζικούς χρηματοοικονομικούς οργανισμούς. Τέτοια επέκταση μπορεί να υπόκειται στην αρχή της αμοιβαιότητας.

Άρθρο 18 - Αιτήματα πληροφόρησης για τραπεζικές συναλλαγές

1. Κατόπιν αιτήσεως από ένα άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος, το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος θα παρέχει τα στοιχεία των καθορισμένων τραπεζικών λογαριασμών και των τραπεζικών πράξεων που έχουν διενεργηθεί κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου μέσω ενός ή περισσότερων λογαριασμών που διευκρινίζονται στο αίτημα, συμπεριλαμβανομένων και των στοιχείων οποιουδήποτε αποστέλλοντος ή λαμβάνοντος λογαριασμού.
2. Η υποχρέωση που καθορίζεται σε αυτό το άρθρο θα ισχύει μόνο στην έκταση που οι πληροφορίες είναι στην κατοχή της τράπεζας που τηρεί το λογαριασμό.
3. Εκτός από τις απαιτήσεις του άρθρου 37, το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος θα υποδεικνύει στο αίτημά γιατί θεωρεί τις ζητούμενες πληροφορίες σχετικές με το σκοπό της ποινικής έρευνας για το αδίκημα.
4. Το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να εξαρτήσει την εκτέλεση ενός τέτοιου αιτήματος από τους ίδιους όρους που εφαρμόζει για τα αιτήματα έρευνας και κατάσχεσης.
5. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη μπορούν να επεκτείνουν αυτή τη διάταξη σε λογαριασμούς που τηρούνται σε μη τραπεζικούς χρηματοοικονομικούς οργανισμούς. Τέτοια επέκταση μπορεί να υπόκειται στην αρχή της αμοιβαιότητας.

Άρθρο 19 - Αιτήματα για παρακολούθηση τραπεζικών συναλλαγών

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα διασφαλίσει ότι, κατόπιν αιτήματος ενός άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, είναι σε θέση να παρακολουθεί, κατά τη διάρκεια μιας καθορισμένης περιόδου, τις τραπεζικές πράξεις που διενεργούνται μέσω ενός ή περισσότερων λογαριασμών που διευκρινίζονται στο αίτημα και θα διαβιβάζει τα αποτελέσματα στο αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος.
2. Εκτός από τις απαιτήσεις του άρθρου 37, το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος θα υποδεικνύει στο αίτημά του γιατί θεωρεί τις ζητούμενες πληροφορίες σχετικές με το σκοπό της ποινικής έρευνας για το αδίκημα.
3. Η απόφαση παρακολούθησης θα λαμβάνεται σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση από τις αρμόδιες αρχές του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους, με τον οφειλόμενο σεβασμό στην εθνική νομοθεσία εκείνου του Συμβαλλόμενου Μέρους.
4. Οι πρακτικές λεπτομέρειες σχετικά με την παρακολούθηση θα συμφωνούνται μεταξύ των αρμόδιων αρχών του αιτούντος και του ερωτώμενου Συμβαλλόμενων Μερών.
5. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη μπορούν να επεκτείνουν αυτήν τη διάταξη σε λογαριασμούς που τηρούνται σε μη τραπεζικούς χρηματοοικονομικούς οργανισμούς.

Άρθρο 20 - Αυθόρμητη πληροφόρηση

Χωρίς επιφύλαξη ως προς τις δικές του έρευνες ή διαδικασίες, ένα Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί, χωρίς προγενέστερο αίτημα, να αποστείλει σε ένα άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος πληροφορίες για όργανα και προϊόντα, όταν θεωρεί ότι η αποκάλυψη μιας τέτοιας πληροφορίας μπορεί να βοηθήσει το λαμβάνον Συμβαλλόμενο Μέρος στην έναρξη ή τη διεξαγωγή των ερευνών ή διαδικασιών ή μπορεί να οδηγήσει σε ένα αίτημα από εκείνο το Συμβαλλόμενο Μέρος, στο πλαίσιο αυτού του Κεφαλαίου.

Υποκεφάλαιο 3 - Προσωρινά μέτρα

Άρθρο 21 - Υποχρέωση λήψεως προσωρινών μέτρων

1. Κατόπιν αιτήματος ενός άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, το οποίο έχει αρχίσει ποινικές διαδικασίες ή διαδικασίες με σκοπό τη δήμευση, ένα Συμβαλλόμενο Μέρος θα λαμβάνει τα απαραίτητα προσωρινά μέτρα, όπως η δέσμευση ή η κατάσχεση, προκειμένου να αποτρέψει οποιαδήποτε συναλλαγή, μεταφορά ή διάθεση περιουσιακών στοιχείων τα οποία, σε ένα μεταγενέστερο στάδιο, μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο ενός αιτήματος για δήμευση ή που μπορεί να είναι τέτοιας φύσης ώστε να ικανοποιήσουν το αίτημα.
2. Ένα Συμβαλλόμενο Μέρος που έχει λάβει ένα αίτημα για δήμευση, σύμφωνα με το άρθρο 23, θα λαμβάνει, εάν του ζητηθεί, τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αυτού του άρθρου για

οποιαδήποτε περιουσιακά στοιχεία αποτελούν το αντικείμενο του αιτήματος ή μπορούν να είναι τέτοιας φύσης, ώστε να ικανοποιήσουν το αίτημα.

Άρθρο 22 - Εκτέλεση των προσωρινών μέτρων

1. Μετά την εκτέλεση των προσωρινών μέτρων που έχουν ζητηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 21, το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος θα παρέχει αυθόρμητα και το συντομότερο δυνατόν στο ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος όλες τις πληροφορίες που μπορούν να αμφισβητήσουν ή να τροποποιήσουν την έκταση αυτών των μέτρων. Το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος θα παρέχει επίσης χωρίς καθυστέρηση όλες τις συμπληρωματικές πληροφορίες που ζητούνται από το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος, οι οποίες είναι απαραίτητες για την εφαρμογή και την παρακολούθηση των προσωρινών μέτρων.
2. Πριν άρει οποιοδήποτε προσωρινό μέτρο που λήφθηκε σύμφωνα με αυτό το άρθρο, το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος, οπουδήποτε αυτό είναι δυνατό, θα δίνει στο αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος μια ευκαιρία να παρουσιάσει τους λόγους του υπέρ της συνέχισης του μέτρου.

Υποκεφάλαιο 4 – Δήμευση

Άρθρο 23 - Υποχρέωση δήμευσης

1. Ένα Συμβαλλόμενο Μέρος, που έχει λάβει ένα αίτημα που υποβλήθηκε από ένα άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος και αφορά την δήμευση οργάνων ή προϊόντων, που βρίσκονται στο επικράτειά του:
 - α. θα εκτελεί μια απόφαση δήμευσης που εκδόθηκε από ένα δικαστήριο ενός αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους, σε σχέση με τέτοια όργανα ή προϊόντα ή
 - β. θα υποβάλει το αίτημα στις αρμόδιες αρχές του, με σκοπό τη λήψη μιας απόφασης δήμευσης και, εάν χορηγηθεί τέτοια απόφαση, θα την εκτελεί.
2. Για τους σκοπούς της εφαρμογής της παραγράφου 1.β αυτού του άρθρου, οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Μέρος, όποτε είναι απαραίτητο, θα έχει την αρμοδιότητα να ξεκινήσει τις διαδικασίες δήμευσης, βάσει του δικαίου του.
3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου θα ισχύουν επίσης για τη δήμευση που συνίσταται σε μια απαίτηση καταβολής ενός ποσού χρημάτων που αντιστοιχεί στην αξία των προϊόντων, εάν τα περιουσιακά στοιχεία στα οποία μπορεί να επιβληθεί η δήμευση βρίσκονται στο ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος. Σε τέτοιες περιπτώσεις, κατά την επιβολή της δήμευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1, το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος, εάν η πληρωμή δεν πραγματοποιηθεί, θα υλοποιεί την αξίωση σε οποιαδήποτε περιουσιακά στοιχεία είναι διαθέσιμα για αυτό τον σκοπό.
4. Εάν ένα αίτημα δήμευσης αφορά ένα συγκεκριμένο στοιχείο της περιουσίας, τα Συμβαλλόμενα Μέρη μπορούν να συμφωνήσουν ότι το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να επιβάλει την δήμευση υπό μορφή απαίτησης καταβολής ενός ποσού χρημάτων που αντιστοιχεί στην αξία των περιουσιακών στοιχείων.
5. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα συνεργάζονται στην ευρύτερη δυνατή έκταση, βάσει του εσωτερικού δικαίου τους, με εκείνα τα Συμβαλλόμενα Μέρη τα οποία ζητούν την εκτέλεση μέτρων ισοδύναμων με δήμευση, που οδηγούν σε αποστέρηση περιουσιακών στοιχείων και τα οποία δεν είναι ποινικές κυρώσεις, στο βαθμό που τέτοια μέτρα διατάσσονται από μια δικαστική αρχή του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους σε σχέση με ένα ποινικό αδίκημα, υπό τον όρο ότι έχει αποδειχθεί ότι τα περιουσιακά στοιχεία αποτελούν προϊόντα ή άλλα περιουσιακά στοιχεία κατά την έννοια του Άρθρου 5 αυτής της Σύμβασης.

Άρθρο 24 - Εκτέλεση της δήμευσης

1. Οι διαδικασίες για την επίτευξη και την επιβολή της δήμευσης, σύμφωνα με το άρθρο 23, θα διέπονται από το δίκαιο του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους.

2. Το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος θα δεσμεύεται από τα συμπεράσματα, ως προς τα γεγονότα, στο βαθμό που δηλώνονται σε μια καταδίκη ή δικαστική απόφαση του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους ή στο βαθμό που μια τέτοια καταδίκη ή δικαστική απόφαση βασίζεται εμμέσως σε αυτά.
3. Κάθε κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα μπορεί, κατά την υπογραφή ή κατά την κατάθεση του επίσημου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με μια δήλωση που θα απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι η παράγραφος 2 αυτού του άρθρου εφαρμόζεται μόνο υπό τον όρο των συνταγματικών αρχών της και των βασικών εννοιών του νομικού συστήματός της.
4. Εάν η δήμευση συνίσταται στην απαίτηση καταβολής ενός ποσού χρημάτων, η αρμόδια αρχή του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους θα μετατρέψει το ποσό αυτό στο νόμισμα εκείνου του Συμβαλλόμενου Μέρους, με τη συναλλαγματική ισοτιμία που θα ισχύει όταν λαμβάνεται η απόφαση επιβολής της δήμευσης.
5. Στην περίπτωση του άρθρου 23, παράγραφος 1.α, μόνο το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος θα έχει το δικαίωμα να αποφασίσει σχετικά με οποιαδήποτε αίτηση αναθεώρησης της απόφασης δήμευσης.

Άρθρο 25 - Δημευθέντα περιουσιακά στοιχεία

1. Τα περιουσιακά στοιχεία που δημεύονται από ένα Συμβαλλόμενο Μέρος σύμφωνα με τα άρθρα 23 και 24 αυτής της Σύμβασης, θα διατίθενται από αυτό το Συμβαλλόμενο Μέρος σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο και τις διοικητικές διαδικασίες του.
2. Όταν ενεργούν κατόπιν αιτήματος που υποβάλλεται από ένα άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος, σύμφωνα με τα άρθρα 23 και 24 αυτής της Σύμβασης, τα Συμβαλλόμενα Μέρη, στην έκταση που επιτρέπεται από το εσωτερικό τους δίκαιο και εάν αυτό ζητηθεί, θα εξετάζουν κατά προτεραιότητα την επιστροφή των δημευθέντων περιουσιακών στοιχείων στο αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος, ώστε να μπορεί να δώσει αποζημίωση στα θύματα του εγκλήματος ή να επιστρέψει αυτά τα περιουσιακά στοιχεία στους νόμιμους ιδιοκτήτες τους.
3. Όταν ενεργεί κατόπιν αιτήματος που υποβάλλεται από ένα άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος, σύμφωνα με τα άρθρα 23 και 24 αυτής της Σύμβασης, ένα Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να εξετάσει ιδιαίτερα τη σύναψη συμφωνιών ή ρυθμίσεων για τον επιμερισμό με άλλα Συμβαλλόμενα Μέρη, σε τακτική ή κατά περίπτωση βάση, τέτοιων περιουσιακών στοιχείων, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο ή τις διοικητικές διαδικασίες του.

Άρθρο 26 - Δικαίωμα εκτέλεσης και μέγιστο ποσό δήμευσης

1. Ένα αίτημα δήμευσης, το οποίο υποβάλλεται σύμφωνα με τα άρθρα 23 και 24, δεν έχει επιπτώσεις στο δικαίωμα του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους να επιβάλλει αυτό την απόφαση δήμευσης.
2. Τίποτα σε αυτήν την Σύμβαση δεν θα ερμηνευθεί έτσι ώστε να επιτραπεί να υπερβεί η συνολική αξία της δήμευσης το χρηματικό ποσό που διευκρινίζεται στην απόφαση δήμευσης. Εάν ένα Συμβαλλόμενο Μέρος διαπιστώσει ότι αυτό μπορεί να συμβεί, τα ενδιαφερόμενα μέρη θα προσέρχονται σε διαβουλεύσεις για να αποφύγουν μια τέτοια επίπτωση.

Άρθρο 27 - Φυλάκιση σε περίπτωση αδυναμίας εκπλήρωσεως

Το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος δεν θα επιβάλει φυλάκιση για αδυναμία εκπλήρωσεως ή οποιοδήποτε άλλο μέτρο περιορίζει την ελευθερία ενός προσώπου, ως συνέπεια ενός αιτήματος σύμφωνα με το άρθρο 23, εάν το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος έχει προσδιορίσει κάτι τέτοιο στο αίτημα.

Υποκεφάλαιο 5 - Άρνηση και αναβολή συνεργασίας

Άρθρο 28 - Λόγοι άρνησης

1. Η συνεργασία στο πλαίσιο αυτού του Κεφαλαίου μπορεί να τύχει άρνησης εάν:

α. η επιδιωκόμενη δράση θα ήταν αντίθετη προς τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού συστήματος του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους ή

β. η εκτέλεση του αιτήματος είναι πιθανό να βλάψει την κυριαρχία, ασφάλεια, δημόσια τάξη ή άλλα ουσιαστικά συμφέροντα του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους ή

γ. κατά τη γνώμη του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους, η σημασία της υπόθεσης, την οποία αφορά το αίτημα, δεν δικαιολογεί τη λήψη των επιδιωκόμενων μέτρων ή

δ. το αδίκημα, το οποίο αφορά το αίτημα, είναι ένα φορολογικό αδίκημα, με εξαίρεση τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας

ε. το αδίκημα, το οποίο αφορά το αίτημα είναι ένα πολιτικό αδίκημα, με εξαίρεση τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας ή

στ. το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος θεωρεί ότι η συμμόρφωση με την επιδιωκόμενη δράση θα ήταν αντίθετη προς την αρχή του δεδικασμένου (ne bis in idem) ή

ζ. το αδίκημα, το οποίο αφορά το αίτημα, δεν συνιστά αδίκημα βάσει του νόμου του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους, εάν είχε διαπραχθεί στη δικαιοδοσία του. Εντούτοις, αυτός ο λόγος άρνησης ισχύει για την συνεργασία στο πλαίσιο του Υποκεφαλαίου 2, μόνο στο βαθμό που η επιδιωκόμενη συνδρομή περιλαμβάνει καταναγκαστικές ενέργειες. Όπου απαιτείται διττό αξιόποινο για συνεργασία στο πλαίσιο αυτού του Κεφαλαίου, η απαίτηση αυτή θα θεωρείται ότι έχει ικανοποιηθεί, ανεξάρτητα από το εάν και τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη τοποθετούν το αδίκημα στην ίδια κατηγορία αδικημάτων ή ονομάζουν το αδίκημα με την ίδια ορολογία, υπό τον όρο ότι και τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη ποινικοποιούν τη συμπεριφορά που περιγράφεται στο αδίκημα.

2. Η συνεργασία στο πλαίσιο του Υποκεφαλαίου 2, στο βαθμό που η επιδιωκόμενη συνδρομή περιλαμβάνει καταναγκαστικές ενέργειες και στο πλαίσιο του Υποκεφαλαίου 3 αυτού του Κεφαλαίου, μπορεί επίσης να τύχει άρνησης, εάν τα επιδιωκόμενα μέτρα δεν θα μπορούσαν να ληφθούν βάσει του εσωτερικού δικαίου του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους για τους σκοπούς των ερευνών ή των διαδικασιών, αν είχε υπάρξει μια παρόμοια εσωτερική υπόθεση.

3. Όπου το απαιτεί το δίκαιο του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους, η συνεργασία στο πλαίσιο του Υποκεφαλαίου 2, στο βαθμό που η επιδιωκόμενη συνδρομή περιλαμβάνει καταναγκαστικές ενέργειες και στο πλαίσιο του Υποκεφαλαίου 3 αυτού του Κεφαλαίου, μπορεί επίσης να τύχει άρνησης, εάν τα επιδιωκόμενα μέτρα ή οποιαδήποτε άλλα μέτρα έχουν παρόμοια αποτελέσματα, δεν θα επιτρέπονταν βάσει του δικαίου του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους ή, όσον αφορά στις αρμόδιες αρχές του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους, εάν το αίτημα δεν εγκρίνεται είτε από ένα δικαστή είτε από μια άλλη δικαστική αρχή, συμπεριλαμβανομένων και των εισαγγελιών, τη στιγμή που οποιεσδήποτε από αυτές τις αρχές ενεργούν σε σχέση με ποινικά αδικήματα.

4. Η συνεργασία στο πλαίσιο του Υποκεφαλαίου 4 αυτού του Κεφαλαίου μπορεί επίσης να τύχει άρνησης, εάν:

α. βάσει του δικαίου του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους, δεν προβλέπεται δήμευση για τον τύπο αδικήματος, στον οποίο αφορά το αίτημα ή

β. με την επιφύλαξη της υποχρέωσης του Άρθρου 23, παράγραφος 3, θα ήταν αντίθετο προς τις αρχές του εσωτερικού δικαίου του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους, όσον αφορά στα όρια της δήμευσης, σε σχέση με τη συνάφεια μεταξύ ενός αδικήματος και:

i. ενός οικονομικού οφέλους, το οποίο μπορεί να χαρακτηριστεί ως προϊόν του ή

ii. περιουσιακών στοιχείων που μπορούν να χαρακτηριστούν ως όργανά του ή

γ. βάσει του δικαίου του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους, η δήμευση δεν μπορεί πλέον να επιβληθεί ή να εκτελεσθεί, λόγω παρόδου της προθεσμίας ή

δ. με την επιφύλαξη του άρθρου 23, παράγραφος 5, το αίτημα δεν αφορά σε μια προηγούμενη καταδίκη ή μια απόφαση δικαστικής φύσης ή μια δήλωση σε μια τέτοια απόφαση ότι ένα αδίκημα ή διάφορα αδικήματα έχουν διαπραχθεί, βάσει των οποίων έχει διαταχθεί ή επιδιώκεται η δήμευση ή

ε. η δήμευση είναι είτε μη εκτελεστή στο αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος, είτε υπόκειται ακόμα στα τακτικά ένδικα μέσα ή

στ. το αίτημα αφορά σε μια απόφαση δήμευσης, που εκδόθηκε ερήμην του προσώπου κατά του οποίου στρέφεται η δήμευση, και σύμφωνα με τη γνώμη του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους, οι διαδικασίες που διεξήχθησαν από το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος και οδήγησαν σε μια τέτοια απόφαση δεν ικανοποιούν τα ελάχιστα δικαιώματα υπεράσπισης που αναγνωρίζονται ως οφειλόμενα σε καθένα κατά του οποίου αποδίδεται μια ποινική κατηγορία.

5. Για το σκοπό της παραγράφου 4.στ αυτού του άρθρου, μια απόφαση δεν θεωρείται ότι έχει εκδοθεί ερήμην εάν:

α. έχει επικυρωθεί ή έχει εκδοθεί μετά από εναντίωση του ενδιαφερόμενου πρόσωπου ή

β. έχει ασκηθεί έφεση κατά αυτής, υπό τον όρο ότι η έφεση ασκήθηκε από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

6. Όταν εξετάζεται, για τους σκοπούς της παραγράφου 4.στ αυτού του άρθρου, το εάν έχουν ικανοποιηθεί τα ελάχιστα δικαιώματα της υπεράσπισης, το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος θα λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει επιδιώξει εσκεμμένα να αποφύγει τη δικαιοσύνη ή το γεγονός ότι εκείνο το πρόσωπο, που είχε τη δυνατότητα άσκησης ένδικων μέσων κατά της απόφασης που λήφθηκε ερήμην, επέλεξε να μην το κάνει. Το ίδιο θα ισχύει όταν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, στο οποίο έχει νομίμως επιδοθεί η κλήση για να εμφανιστεί, επέλεξε να μην το κάνει, ούτε να ζητήσει αναβολή.

7. Ένα Συμβαλλόμενο Μέρος δεν θα επικαλείται το τραπεζικό απόρρητο ως λόγο άρνησης οποιασδήποτε συνεργασίας, στο πλαίσιο αυτού του Κεφαλαίου. Όπου το εσωτερικό δίκαιο του το απαιτεί, ένα Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να απαιτήσει ένα αίτημα συνεργασίας, που θα περιελάμβανε την άρση του τραπεζικού απορρήτου, να εγκριθεί είτε από ένα δικαστή είτε από άλλη δικαστική αρχή, συμπεριλαμβανομένων και των εισαγγελέων, αν οποιεσδήποτε από αυτές τις αρχές ενεργούν σε σχέση με ποινικά αδικήματα.

8. Με την επιφύλαξη του λόγου άρνησης που προβλέπεται στην παράγραφο 1.α αυτού του άρθρου:

α. το γεγονός ότι το πρόσωπο που βρίσκεται υπό ανάκριση ή υπόκειται σε απόφαση δήμευσης από τις αρχές του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους είναι νομικό πρόσωπο, δεν θα τυγχάνει επίκλησης από το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος, ως εμπόδιο για παροχή οποιασδήποτε συνεργασίας στο πλαίσιο αυτού του Κεφαλαίου

β. το γεγονός ότι το φυσικό πρόσωπο κατά του οποίου έχει εκδοθεί μια απόφαση δήμευσης προϊόντων έχει αποβιώσει ή το γεγονός ότι ένα νομικό πρόσωπο κατά του οποίου έχει εκδοθεί μια απόφαση δήμευσης προϊόντων έχει στη συνέχεια λυθεί, δεν θα τυγχάνει επίκλησης ως εμπόδιο για την παροχή συνδρομής σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 1.α.

γ. το γεγονός ότι το πρόσωπο που βρίσκεται υπό ανάκριση ή υπόκειται σε μια απόφαση δήμευσης από τις αρχές του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους, αναφέρεται στο αίτημα ως ο αυτουργός τόσο του σχετικού ποινικού αδικήματος όσο και του αδικήματος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, σύμφωνα με το Άρθρο 9.2.β αυτής της Σύμβασης, δεν θα τυγχάνει επίκλησης από το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος ως εμπόδιο για παροχή οποιασδήποτε συνεργασίας στο πλαίσιο αυτού του Κεφαλαίου.

Άρθρο 29 - Αναβολή

Το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να αναβάλει τις ενέργειες για ένα αίτημα, εάν μια τέτοια ενέργεια θα παρακώλυε τις έρευνες ή τις διαδικασίες από τις αρχές της.

Άρθρο 30 - Μερική ή υπό όρους ικανοποίηση ενός αιτήματος

Πριν αρνηθεί ή αναβάλλει τη συνεργασία στο πλαίσιο αυτού του Κεφαλαίου, το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος, όπου απαιτείται, μετά από διαβούλευση με το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος, θα εξετάζει εάν το αίτημα μπορεί να ικανοποιηθεί μερικώς ή υπό όρους, που αυτό κρίνει απαραίτητους.

Υποκεφάλαιο 6 – Γνωστοποίηση και προστασία των δικαιωμάτων τρίτων

Άρθρο 31 - Γνωστοποίηση των εγγράφων

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα παρέχουν μεταξύ τους το ευρύτερο δυνατό μέτρο αμοιβαίας συνδρομής, στην επίδοση δικαστικών εγγράφων στα πρόσωπα που επηρεάζονται από τα προσωρινά μέτρα και τη δήμευση.
2. Τίποτα σε αυτό το άρθρο δεν προορίζεται να παρεμποδίσει:
 - α. τη δυνατότητα αποστολής δικαστικών εγγράφων, μέσω της ταχυδρομικής οδού, απευθείας σε πρόσωπα στο εξωτερικό
 - β. τη δυνατότητα των δικαστικών υπαλλήλων, των ανώτερων υπαλλήλων ή των άλλων αρμόδιων αρχών του Συμβαλλόμενου Μέρους προέλευσης να επιδίδουν δικαστικά έγγραφα απευθείας μέσω των προξενικών αρχών εκείνου του Συμβαλλόμενου Μέρους ή μέσω των δικαστικών υπαλλήλων, των ανώτερων υπαλλήλων ή των άλλων αρμόδιων αρχών του Συμβαλλόμενου Μέρους προορισμού, εκτός εάν το Συμβαλλόμενο Μέρος προορισμού κάνει μια δήλωση περί του αντιθέτου στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, κατά την υπογραφή ή κατά την κατάθεση του επίσημου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.
3. Κατά την επίδοση δικαστικών εγγράφων σε πρόσωπα στο εξωτερικό που επηρεάζονται από προσωρινά μέτρα ή αποφάσεις δήμευσης που εκδόθηκαν από το αποστέλλον Συμβαλλόμενο Μέρος, αυτό το Συμβαλλόμενο Μέρος θα προσδιορίζει ποια ένδικα μέσα είναι διαθέσιμα βάσει του δικαίου του σε τέτοια πρόσωπα.

Άρθρο 32 - Αναγνώριση των αποφάσεων τρίτων χωρών

1. Κατά την εξέταση ενός αιτήματος συνεργασίας, στο πλαίσιο των παραγράφων 3 και 4, το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος θα αναγνωρίζει οποιαδήποτε δικαστική απόφαση λαμβάνεται από το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος, σχετικά με τα δικαιώματα που διεκδικούνται από τρίτους.
2. Η αναγνώριση μπορεί να απορριφθεί εάν:
 - α. οι τρίτοι δεν είχαν επαρκείς ευκαιρίες να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους ή
 - β. η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με μια απόφαση που λήφθηκε ήδη στο ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος σχετικά με το ίδιο θέμα ή
 - γ. είναι ασυμβίβαστη με τη δημόσια τάξη του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους ή
 - δ. η απόφαση λήφθηκε αντίθετα προς τις διατάξεις, σχετικά με την αποκλειστική αρμοδιότητα που προβλέπεται από το δίκαιο του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους.

Υποκεφάλαιο 7 - Δικονομικοί και άλλοι γενικοί κανόνες

Άρθρο 33 - Κεντρική αρχή

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα υποδείξουν μια κεντρική αρχή ή, εάν είναι απαραίτητο, αρχές, οι οποίες θα είναι αρμόδιες για την αποστολή και την απάντηση των αιτημάτων που υποβάλλονται στο πλαίσιο αυτού του Κεφαλαίου, την εκτέλεση τέτοιων αιτημάτων ή τη μεταβίβαση τους στις αρμόδιες αρχές για εκτέλεση.
2. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος, κατά την υπογραφή ή κατά την κατάθεση του επίσημου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, θα κοινοποιεί στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου

της Ευρώπης τα ονόματα και τις διευθύνσεις των αρχών που υποδεικνύονται σε εκτέλεση της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου.

Άρθρο 34 - Άμεση επικοινωνία

1. Οι κεντρικές αρχές θα επικοινωνούν απευθείας η μια με την άλλη.
2. Σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης, τα αιτήματα ή οι επικοινωνίες στο πλαίσιο αυτού του Κεφαλαίου μπορούν να σταλούν απευθείας από τις δικαστικές αρχές, συμπεριλαμβανομένων και των εισαγγελέων, του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους σε αντίστοιχες αρχές του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους. Σε τέτοιες περιπτώσεις, θα αποστέλλεται συγχρόνως ένα αντίγραφο στην κεντρική αρχή του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους, μέσω της κεντρικής αρχής του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους.
3. Οποιαδήποτε αίτημα ή επικοινωνία στο πλαίσιο των παραγράφων 1 και 2 αυτού του άρθρου, μπορεί να υποβληθεί μέσω του Διεθνούς Ποινικού Αστυνομικού Οργανισμού (INTERPOL).
4. Όπου ένα αίτημα υποβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 αυτού του άρθρου και η αρχή δεν είναι αρμόδια να εξετάσει το αίτημα, θα παραπέμπει το αίτημα στην αρμόδια εθνική αρχή και θα ενημερώνει απευθείας το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος για την ενέργεια αυτή.
5. Τα αιτήματα ή οι επικοινωνίες στο πλαίσιο της παραγράφου 2 αυτού του Κεφαλαίου, που δεν περιλαμβάνουν καταναγκαστικές ενέργειες, μπορούν να διαβιβαστούν απευθείας από τις αρμόδιες αρχές του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους στις αρμόδιες αρχές του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους.
6. Τα σχέδια αιτημάτων ή επικοινωνιών στο πλαίσιο αυτού του Κεφαλαίου, μπορούν να αποστέλλονται απευθείας από τις δικαστικές αρχές του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους προς αντίστοιχες αρχές του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους, πριν από ένα επίσημο αίτημα, ώστε να διασφαλιστεί ότι μπορεί να εξεταστεί αποτελεσματικά κατά την παραλαβή του και ότι περιέχει ικανοποιητικές πληροφορίες και ενισχυτική τεκμηρίωση γι' αυτό, ώστε να καλύψει τις απαιτήσεις της νομοθεσίας του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους.

Άρθρο 35 - Μορφή αιτήματος και γλώσσες

1. Όλα τα αιτήματα στο πλαίσιο αυτού του Κεφαλαίου θα υποβάλλονται εγγράφως. Μπορούν να διαβιβαστούν ηλεκτρονικά, ή με οποιαδήποτε άλλα μέσα τηλεπικοινωνιών, υπό τον όρο ότι το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος είναι προετοιμασμένο, κατόπιν αιτήσεως, να παραγάγει οποιαδήποτε στιγμή ένα γραπτό αρχείο μιας τέτοιας επικοινωνίας καθώς και του πρωτότυπου. Εντούτοις, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί, οποιαδήποτε στιγμή, με μια δήλωση που θα απευθύνεται προς το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να υποδείξει τους όρους υπό τους οποίους είναι έτοιμο να δεχτεί και να εκτελέσει αιτήματα που παραλαμβάνονται ηλεκτρονικά ή με οποιουσδήποτε άλλους τρόπους επικοινωνίας.
2. Υπό τον όρο των διατάξεων της παραγράφου 3 αυτού του άρθρου, δεν θα απαιτούνται μεταφράσεις των αιτημάτων ή των δικαιολογητικών εγγράφων.
3. Κατά την υπογραφή ή την κατάθεση του επίσημου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, οποιοδήποτε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα μπορούν να κοινοποιήσουν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης μια δήλωση ότι διατηρούν το δικαίωμα να απαιτούν, τα αιτήματα που υποβάλλονται σε αυτά και τα έγγραφα που υποστηρίζουν τέτοια αιτήματα, να συνοδεύονται από μια μετάφραση στη γλώσσα τους ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του Συμβουλίου της Ευρώπης ή σε μία από τις γλώσσες που θα υποδείξουν. Μπορεί, σε εκείνη την περίπτωση, να δηλώσουν την ετοιμότητά τους να δεχτούν μεταφράσεις σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα, όπως θα διευκρινίζεται. Τα άλλα Συμβαλλόμενα Μέρη μπορούν να εφαρμόσουν τον κανόνα αμοιβαιότητας.

Άρθρο 36 – Νομιμοποίηση

Τα έγγραφα που διαβιβάζονται σε εφαρμογή αυτού του Κεφαλαίου θα απαλλάσσονται από όλες τις διατυπώσεις νομιμοποίησης.

Άρθρο 37 - Περιεχόμενο του αιτήματος

1. Οποιοδήποτε αίτημα συνεργασίας στο πλαίσιο αυτού του Κεφαλαίου θα διευκρινίζει:
 - α. την αρχή που υποβάλλει το αίτημα και την αρχή που διεξάγει τις έρευνες ή τις διαδικασίες
 - β. το αντικείμενο και το λόγο του αιτήματος
 - γ. τα θέματα, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών γεγονότων (όπως η ημερομηνία, ο τόπος και οι περιστάσεις του αδικήματος) στα οποία αφορούν οι έρευνες ή οι διαδικασίες, εκτός από την περίπτωση ενός αιτήματος για γνωστοποίηση
 - δ. στο βαθμό που η συνεργασία περιλαμβάνει μέτρα καταναγκαστικού χαρακτήρα:
 - i. το κείμενο των νομικών διατάξεων ή, όπου αυτό δεν είναι δυνατό, μια δήλωση του σχετικού εφαρμοστέου νόμου και
 - ii. μια υπόδειξη ότι το επιδιωκόμενο μέτρο ή οποιαδήποτε άλλα μέτρα έχουν παρόμοια αποτελέσματα, θα μπορούσαν να ληφθούν στην επικράτεια του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους, βάσει του εθνικού δικαίου του
 - ε. όπου είναι απαραίτητο και στο βαθμό που αυτό είναι δυνατό:
 - i. λεπτομέρειες για το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που αφορά το αίτημα, συμπεριλαμβανομένου και του ονόματος, της ημερομηνίας και του τόπου γέννησης, της υπηκοότητας και της διεύθυνσης, και, στην περίπτωση ενός νομικού προσώπου, της έδρας του και
 - ii. τα περιουσιακά στοιχεία, σε σχέση με τα οποία επιδιώκεται η συνεργασία, η θέση τους, η σύνδεσή τους με το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που αφορά το αίτημα, οποιαδήποτε σύνδεση με το αδίκημα, καθώς επίσης και οποιεσδήποτε διαθέσιμες πληροφορίες για άλλα πρόσωπα και άλλα συμφέροντα στα περιουσιακά στοιχεία και
 - στ. οποιαδήποτε ιδιαίτερη διαδικασία επιθυμεί το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος να ακολουθηθεί.
2. Ένα αίτημα για λήψη προσωρινών μέτρων, στο πλαίσιο του Υποκεφαλαίου 3, σε σχέση με την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων στα οποία μπορεί να εκτελεστεί μια απόφαση δήμευσης που συνίσταται στην απαίτηση καταβολής ενός ποσού χρημάτων, θα υποδεικνύει επίσης ένα μέγιστο ποσό για το οποίο επιδιώκεται η αποκατάσταση εκείνων των περιουσιακών στοιχείων.
3. Εκτός από τις ενδείξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οποιοδήποτε αίτημα στο πλαίσιο του Υποκεφαλαίου 4 θα περιλαμβάνει:
 - α. στην περίπτωση του άρθρου 23, παράγραφος 1.α:
 - i. ένα επικυρωμένο πιστό αντίγραφο της απόφασης δήμευσης που εκδόθηκε από το δικαστήριο στο αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος και μια δήλωση των λόγων βάσει των οποίων εκδόθηκε η απόφαση, εάν δεν αναφέρονται στην ίδια την απόφαση
 - ii. μια πιστοποίηση από την αρμόδια αρχή του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους ότι η απόφαση δήμευσης είναι εκτελεστή και δεν υπόκειται στα τακτικά ένδικα μέσα
 - iii. πληροφορίες ως προς την έκταση στην οποία ζητείται η εκτέλεση της απόφασης και
 - iv. πληροφορίες ως προς την ανάγκη λήψης οποιωνδήποτε προσωρινών μέτρων
 - β. στην περίπτωση του άρθρου 23, παράγραφος 1.β, μια δήλωση των γεγονότων στα οποία στηρίχθηκε το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος, που είναι επαρκή για να επιτρέψουν στο ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος να επιδιώξει την εκτέλεση της απόφασης, βάσει του εσωτερικού δικαίου του
 - γ. όταν τρίτα μέρη είχαν την ευκαιρία να απαιτήσουν δικαιώματα, έγγραφα που να αποδεικνύουν ότι αυτό έχει συμβεί.

Άρθρο 38 - Ελλιπή αιτήματα

1. Εάν ένα αίτημα δεν συμμορφώνεται με τις διατάξεις αυτού του Κεφαλαίου ή οι παρεχόμενες πληροφορίες δεν είναι επαρκείς για να επιτρέψουν στο ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος να εξετάσει το αίτημα, εκείνο το Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να ζητήσει από το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος να τροποποιήσει το αίτημα ή να το ολοκληρώσει με πρόσθετες πληροφορίες.

2. Το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να θέσει μια προθεσμία για την παραλαβή τέτοιων τροποποιήσεων ή πληροφοριών.
3. Εν αναμονή παραλαβής των αιτούμενων τροποποιήσεων ή πληροφοριών, σε σχέση με ένα αίτημα στο πλαίσιο του Υποκεφαλαίου 4 αυτού του Κεφαλαίου, το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να λάβει οποιοδήποτε από τα μέτρα που αναφέρονται στις παραγράφους 2 ή 3 αυτού του Κεφαλαίου.

Άρθρο 39 - Πολλαπλότητα αιτημάτων

1. Όπου το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει περισσότερα από ένα αιτήματα στο πλαίσιο των υποκεφαλαίων 3 ή 4 αυτού του Κεφαλαίου, για το ίδιο πρόσωπο ή περιουσιακά στοιχεία, η πολλαπλότητα των αιτημάτων δεν θα αποτρέψει εκείνο το Συμβαλλόμενο Μέρος από την εξέταση των αιτημάτων που περιλαμβάνουν τη λήψη προσωρινών μέτρων.
2. Στην περίπτωση πολλαπλότητας αιτημάτων, στο πλαίσιο του Υποκεφαλαίου 4 αυτού του Κεφαλαίου, το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος θα εξετάσει τη διαβούλευση με τα αιτούντα Συμβαλλόμενα Μέρη.

Άρθρο 40 - Υποχρέωση αιτιολόγησης

Το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος θα αναφέρει τους λόγους για οποιαδήποτε απόφαση άρνησης, αναβολής ή θέσης όρων για οποιαδήποτε συνεργασία, στα πλαίσια αυτού του Κεφαλαίου.

Άρθρο 41 – Πληροφορίες

1. Το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος θα ενημερώνει αμέσως το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος για:
 - α. τις ενέργειες που άρχισε σε σχέση με ένα αίτημα, στο πλαίσιο αυτού του Κεφαλαίου
 - β. το τελικό αποτέλεσμα των ενεργειών που διεξάγονται βάσει του αιτήματος
 - γ. την απόφαση να αρνηθεί, αναβάλει ή καταστήσει υπό όρους, γενικά ή εν μέρει, οποιαδήποτε συνεργασία στο πλαίσιο αυτού του Κεφαλαίου
 - δ. οποιεσδήποτε περιστάσεις καθιστούν αδύνατη τη διεξαγωγή των ενεργειών που επιδιώκονται ή είναι πιθανό να τις καθυστερήσουν σημαντικά και
 - ε. σε περίπτωση προσωρινών μέτρων που λαμβάνονται σύμφωνα με ένα αίτημα στο πλαίσιο των παραγράφων 2 ή 3 αυτού του Κεφαλαίου, τις διατάξεις του εσωτερικού δικαίου του που θα οδηγούσαν αυτόματα στην άρση του προσωρινού μέτρου.
2. Το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος θα ενημερώνει αμέσως το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος για:
 - α. οποιαδήποτε αναθεώρηση, απόφαση ή οποιοδήποτε άλλο γεγονός, λόγω του οποίου η απόφαση δήμευσης παύει να είναι πλήρως ή μερικώς εκτελεστή και
 - β. οποιαδήποτε εξέλιξη, πραγματική ή νομική, λόγω της οποίας οποιεσδήποτε ενέργειες, στο πλαίσιο αυτού του Κεφαλαίου, δεν δικαιολογούνται πλέον.
3. Όπου ένα Συμβαλλόμενο Μέρος, βάσει της ίδιας απόφασης δήμευσης, ζητά την δήμευση σε περισσότερα από ένα Συμβαλλόμενα Μέρη, θα ενημερώνει όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη, που επηρεάζονται από την εκτέλεση της απόφασης για το αίτημα.

Άρθρο 42 - Περιορισμός της χρήσης

1. Το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να εξαρτήσει την εκτέλεση ενός αιτήματος από την προϋπόθεση ότι οι πληροφορίες ή τα αποδεικτικά στοιχεία που λαμβάνονται, δεν θα χρησιμοποιηθούν ή διαβιβαστούν από τις αρχές του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους, χωρίς την προηγούμενη συγκατάθεσή του, για έρευνες ή διαδικασίες, εκτός από εκείνες που διευκρινίζονται στο αίτημα.
2. Κάθε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα μπορεί, κατά την υπογραφή ή κατά την κατάθεση του επισήμου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με δήλωση που θα απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι, χωρίς την προηγούμενη συγκατάθεσή του, οι πληροφορίες ή τα αποδεικτικά στοιχεία που παρέχονται από αυτό, στο πλαίσιο

αυτού του Κεφαλαίου, δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ή να διαβιβαστούν από τις αρχές του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους σε έρευνες ή διαδικασίες, εκτός από εκείνες που διευκρινίζονται στο αίτημα.

Άρθρο 43 - Εμπιστευτικότητα

1. Το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να απαιτήσει να τηρεί το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος εμπιστευτικά τα γεγονότα και την ουσία του αιτήματος, εκτός από το βαθμό που είναι απαραίτητο για να εκτελέσει το αίτημα. Εάν το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος δεν μπορεί να συμμορφωθεί με την απαίτηση της εμπιστευτικότητας, θα ενημερώνει αμέσως το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος.
2. Το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος, εάν αυτό δεν είναι αντίθετο προς τις βασικές αρχές του εθνικού δικαίου του και εάν του ζητηθεί, θα τηρεί εμπιστευτικά οποιαδήποτε αποδεικτικά στοιχεία και πληροφορίες παρέχονται από το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος, στο βαθμό που η αποκάλυψή τους δεν είναι απαραίτητη για τις έρευνες ή τις διαδικασίες που περιγράφονται στο αίτημα.
3. Υπό τον όρο των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου του, ένα Συμβαλλόμενο Μέρος που έχει λάβει αυθόρμητες πληροφορίες, σύμφωνα με το άρθρο 20, θα συμμορφώνεται με οποιαδήποτε απαίτηση εμπιστευτικότητας, όπως αυτό θα ζητηθεί από το Συμβαλλόμενο Μέρος που παρέχει τις πληροφορίες. Εάν το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος δεν μπορέσει να συμμορφωθεί με μια τέτοια απαίτηση, θα ενημερώνει αμέσως το διαβιβάζον Συμβαλλόμενο Μέρος.

Άρθρο 44 – Έξοδα

Τα συνηθισμένα έξοδα συμμόρφωσης με ένα αίτημα θα επιβαρύνουν το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος. Όπου είναι απαραίτητα έξοδα ουσιαστικής ή εξαιρετικής φύσης, προκειμένου να υπάρξει συμμόρφωση με ένα αίτημα, τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα διαβουλεύονται, προκειμένου να συμφωνηθούν οι όροι με τους οποίους πρόκειται να εκτελεστεί το αίτημα και ο τρόπος με τον οποίο θα αναληφθούν τα έξοδα.

Άρθρο 45 – Αποζημίωση

1. Όταν ξεκινήσουν νομικές ενέργειες από ένα πρόσωπο για ευθύνη αποζημίωσης, ως αποτέλεσμα μιας πράξης ή παράλειψης, αναφορικά με τη συνεργασία στο πλαίσιο αυτού του Κεφαλαίου, τα ενδιαφερόμενα Συμβαλλόμενα Μέρη θα εξετάζουν το ενδεχόμενο διαβούλευσης μεταξύ τους, όπου αυτό απαιτείται, προκειμένου να καθορίσουν πώς θα κατανείμουν οποιοδήποτε ποσό αποζημίωσης οφείλεται.
2. Ένα Συμβαλλόμενο Μέρος το οποίο έχει καταστεί διάδικος σε δίκη για αποζημίωση, θα προσπαθήσει να ενημερώσει το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος για τη δίκη αυτή, σε περίπτωση που το τελευταίο ενδιαφέρεται για την υπόθεση.

Κεφάλαιο Β - Συνεργασία μεταξύ των Μονάδων Χρηματοοικονομικών Πληροφοριών

Άρθρο 46 - Συνεργασία μεταξύ των Μονάδων Χρηματοοικονομικών Πληροφοριών

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα διασφαλίζουν ότι οι ΜΧΠ, όπως καθορίζονται σε αυτή τη Σύμβαση, θα συνεργάζονται με σκοπό την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, τη συγκέντρωση και ανάλυση ή, εάν κριθεί απαραίτητο, την έρευνα μέσα στις ΜΧΠ σχετικών πληροφοριών για οποιοδήποτε γεγονός μπορεί να αποτελεί ένδειξη νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, σύμφωνα με τις εθνικές αρμοδιότητές τους.
2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα διασφαλίσει ότι οι ΜΧΠ ανταλλάσσουν, αυθόρμητα ή κατόπιν αιτήσεως και, είτε σύμφωνα με αυτή τη Σύμβαση, είτε σύμφωνα με τα υπάρχοντα ή μελλοντικά μνημόνια συμφωνίας που είναι συμβατά με αυτή τη Σύμβαση, οποιεσδήποτε προσιτές πληροφορίες που μπορεί να είναι σχετικές με την επεξεργασία ή την ανάλυση των πληροφοριών ή, εάν αυτό κριθεί απαραίτητο, με την έρευνα από τη ΜΧΠ, σχετικά με τις οικονομικές συναλλαγές που

αφορούν τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που εμπλέκονται.

3. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα διασφαλίζει ότι η εκτέλεση των λειτουργιών των ΜΧΠ, σύμφωνα με αυτό το άρθρο, δεν θα επηρεάζεται από το εσωτερικό του καθεστώσ, ανεξάρτητα από το εάν πρόκειται για διοικητικές, αστυνομικές ή δικαστικές αρχές.

4. Κάθε αίτημα που υποβάλλεται σύμφωνα με αυτό το άρθρο θα συνοδεύεται από μια συνοπτική δήλωση των σχετικών γεγονότων που είναι γνωστά στην αιτούσα ΜΧΠ. Η ΜΧΠ θα διευκρινίζει στο αίτημα με ποιόν τρόπο θα χρησιμοποιηθούν οι πληροφορίες που ζητούνται.

5. Όταν ένα αίτημα υποβάλλεται σύμφωνα με αυτό το άρθρο, η ερωτώμενη ΜΧΠ θα παρέχει όλες τις σχετικές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων και των προσιτών οικονομικών πληροφοριών και των ζητούμενων αστυνομικών δεδομένων, που αναζητούνται με το αίτημα, χωρίς να είναι αναγκαία η επίσημη επιστολή του αιτήματος, στο πλαίσιο των ισχυουσών συμβάσεων ή συμφωνιών μεταξύ των Συμβαλλόμενων Μερών.

6. Μια ΜΧΠ μπορεί να αρνηθεί να αποκαλύψει πληροφορίες που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην αποδυνάμωση μιας ανάκρισης που διεξάγεται στο ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Μέρος ή, σε εξαιρετικές περιστάσεις, όπου η αποκάλυψη των πληροφοριών θα ήταν σαφώς δυσανάλογη προς τα νόμιμα συμφέροντα ενός φυσικού ή νομικού προσώπου ή του ενδιαφερόμενου Συμβαλλόμενου Μέρους ή, διαφορετικά, δεν θα ήταν σύμφωνη με θεμελιώδεις αρχές του εθνικού δικαίου του ερωτώμενου Συμβαλλόμενου Μέρους. Οποιαδήποτε τέτοια άρνηση θα επεξηγείται κατάλληλα στη ΜΧΠ που ζητά τις πληροφορίες.

7. Οι πληροφορίες ή τα έγγραφα που λαμβάνονται σύμφωνα με αυτό το άρθρο θα χρησιμοποιούνται μόνο για τους λόγους που καθορίζονται στην παράγραφο 1. Οι πληροφορίες που παρέχονται από μια αντίστοιχη ΜΧΠ δεν θα διαδίδονται σε τρίτους, ούτε θα χρησιμοποιούνται από τη λαμβάνουσα ΜΧΠ για σκοπούς διαφορετικούς από την ανάλυση, χωρίς προηγούμενη συγκατάθεση της παρέχουσας ΜΧΠ.

8. Κατά τη διαβίβαση πληροφοριών ή εγγράφων σύμφωνα με αυτό το άρθρο, η διαβιβάζουσα ΜΧΠ μπορεί να επιβάλει περιορισμούς και όρους στη χρήση των πληροφοριών, για σκοπούς άλλους από εκείνους που ορίζονται στην παράγραφο 7. Η λαμβάνουσα ΜΧΠ θα συμμορφώνεται με οποιουδήποτε τέτοιους περιορισμούς και όρους.

9. Όταν ένα Συμβαλλόμενο Μέρος επιθυμεί να χρησιμοποιήσει τις διαβιβασθείσες πληροφορίες ή έγγραφα σε ανακρίσεις ή ποινικές διώξεις, για τους σκοπούς που καθορίζονται στην παράγραφο 7, η διαβιβάζουσα ΜΧΠ δεν μπορεί να αρνηθεί τη συγκατάθεσή της σε μια τέτοια χρήση, εκτός αν το κάνει βάσει περιορισμών του εθνικού της δικαίου ή των όρων που αναφέρονται στην παράγραφο 6. Οποιαδήποτε άρνηση να χορηγηθεί η συγκατάθεση θα εξηγείται κατάλληλα.

10. Οι ΜΧΠ θα λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων και των μέτρων ασφάλειας, ώστε να διασφαλίζεται ότι οι πληροφορίες που υποβάλλονται σύμφωνα με αυτό το άρθρο δεν είναι προσιτές σε οποιεσδήποτε άλλες αρχές, υπηρεσίες ή τμήματα.

11. Οι πληροφορίες που υποβάλλονται θα προστατεύονται, σύμφωνα με τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης της 28ης Ιανουαρίου 1981 για την Προστασία των Ατόμων, όσον αφορά στην Αυτόματη Επεξεργασία Προσωπικών δεδομένων (ETS αριθ. 108) και λαμβάνοντας υπόψη τη Σύσταση αριθ. R (87) 15 της 15ης Σεπτεμβρίου 1987, της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με τη Ρύθμιση της Χρήσης των Προσωπικών Δεδομένων στον Τομέα της Αστυνομίας, με τουλάχιστον τους ίδιους κανόνες εμπιστευτικότητας και προστασίας των προσωπικών δεδομένων, όπως εκείνοι που ισχύουν στο πλαίσιο του εθνικού δικαίου που εφαρμόζεται στην αιτούσα ΜΧΠ.

12. Η διαβιβάζουσα ΜΧΠ μπορεί να διεξάγει εύλογες έρευνες, ως προς τη χρήση που έγινε στις πληροφορίες που παρασχέθηκαν και η λαμβάνουσα ΜΧΠ, όποτε αυτό είναι πρακτικά εφικτό, θα παρέχει τέτοια πληροφόρηση.

13. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα υποδεικνύουν τη μονάδα που αποτελεί ΜΧΠ, κατά την έννοια αυτού του άρθρου.

Άρθρο 47 - Διεθνής συνεργασία για την αναβολή των ύποπτων συναλλαγών

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα, που μπορεί να κριθούν απαραίτητα προκειμένου να επιτραπεί η έναρξη επειγουσών ενεργειών από μια ΜΧΠ, μετά από αίτημα αλλοδαπής ΜΧΠ να αναστείλει ή να αρνηθεί τη συγκατάθεση της σε μια συναλλαγή που προχωρά, για μια τέτοια περίοδο και ανάλογα με τους ίδιους όρους που ισχύουν στον εσωτερικό δίκαιο της για την αναβολή των συναλλαγών.
2. Οι ενέργειες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 θα διενεργούνται όπου η ερωτώμενη ΜΧΠ πείθεται, έπειτα από αιτιολόγηση από την πλευρά της αιτούσας ΜΧΠ, ότι:
 - α. η συναλλαγή σχετίζεται με νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και
 - β. η συναλλαγή θα είχε ανασταλεί, ή η συγκατάθεση στη συναλλαγή που προχωρά θα είχε τύχει άρνησης, εάν η συναλλαγή είχε αποτελέσει το αντικείμενο μιας εσωτερικής έκθεσης ύποπτης συναλλαγής.

Κεφάλαιο VI - Μηχανισμός ελέγχου και διευθέτηση των διαφορών

Άρθρο 48 - Μηχανισμός ελέγχου και διευθέτηση των διαφορών

1. Η Διάσκεψη των Συμβαλλόμενων Μερών (ΔΣΜ) θα είναι αρμόδια για την παρακολούθηση της εφαρμογής της Σύμβασης. Η ΔΣΜ:
 - α. θα παρακολουθεί την κατάλληλη εφαρμογή της Σύμβασης από τα Συμβαλλόμενα Μέρη
 - β. θα εκφράζει, μετά από αίτημα ενός Συμβαλλόμενου Μέρους, γνώμη σχετικά με οποιοδήποτε θέμα αφορά την ερμηνεία και εφαρμογή της Σύμβασης.
2. Η ΔΣΜ θα ενεργεί στο πλαίσιο της ανωτέρω παραγράφου 1.α, χρησιμοποιώντας οποιεσδήποτε διαθέσιμες δημόσιες περιλήψεις (για τις χώρες που ανήκουν στο Moneyval) της Επίλεκτης Επιτροπής Εμπειρογνομόνων για την Αξιολόγηση των Μέτρων κατά της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες (Moneyval) και οποιεσδήποτε διαθέσιμες δημόσιες περιλήψεις του FATF (για τις χώρες που ανήκουν στο FATF), που θα συμπληρώνονται από περιοδικά ερωτηματολόγια αυτοαξιολόγησης, ανάλογα με την περίπτωση. Η διαδικασία παρακολούθησης αφορά τα πεδία που καλύπτονται από αυτή τη Σύμβαση και δεν καλύπτονται από άλλα σχετικά διεθνή πρότυπα, για τα οποία πραγματοποιούνται αμοιβαίες αξιολογήσεις από το FATF και το Moneyval.
3. Εάν η ΔΣΜ καταλήξει στο συμπέρασμα ότι χρειάζεται συμπληρωματικές πληροφορίες κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της, θα επικοινωνεί με το ενδιαφερόμενο Συμβαλλόμενο Μέρος, εκμεταλλευόμενη, αν ζητηθεί από τη ΔΣΜ, τη διαδικασία και το μηχανισμό Moneyval. Το ενδιαφερόμενο Συμβαλλόμενο Μέρος θα υποβάλει έπειτα έκθεση στη ΔΣΜ. Η ΔΣΜ, με βάση τα στοιχεία αυτά, θα αποφασίζει εάν πρέπει να πραγματοποιηθεί ή όχι μια σε μεγαλύτερο βάθος αξιολόγηση της θέσης του ενδιαφερόμενου Συμβαλλόμενου Μέρους. Αυτό μπορεί, αλλά δεν χρειάζεται απαραίτητα, να συμπεριλαμβάνει, μια επιτόπια επίσκεψη από μια ομάδα αξιολόγησης.
4. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των Συμβαλλόμενων Μερών, ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης, θα επιδιώκεται μια διευθέτηση της διαφωνίας μέσω διαπραγματεύσεων ή οποιωνδήποτε άλλων ειρηνικών μέσων της επιλογής τους, συμπεριλαμβανομένης και της υποβολής της διαφωνίας στη ΔΣΜ, σε ένα διαιτητικό δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις θα είναι δεσμευτικές για τα Συμβαλλόμενα Μέρη ή στο Διεθνές Δικαστήριο, όπως αυτό θα συμφωνηθεί από τα ενδιαφερόμενα Συμβαλλόμενα Μέρη.
5. Η ΔΣΜ θα υιοθετήσει το δικό της εσωτερικό κανονισμό.
6. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα συγκαλεί τη ΔΣΜ όχι αργότερα από ένα έτος μετά την έναρξη ισχύος αυτής της Σύμβασης. Έπειτα, θα πραγματοποιούνται τακτικές συνεδριάσεις της ΔΣΜ, σύμφωνα με τον εσωτερικό κανονισμό που υιοθετήθηκε από τη ΔΣΜ.

Κεφάλαιο VII - Τελικές διατάξεις

Άρθρο 49 - Υπογραφή και έναρξη ισχύος

1. Η Σύμβαση θα είναι ανοικτή για υπογραφή από τα Κράτη Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα Κράτη μη-Μέλη που έχουν συμμετάσχει στην επεξεργασία της. Τα εν λόγω Κράτη ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα μπορούν να εκφράσουν τη συγκατάθεσή τους να δεσμεύονται από:
 - α. υπογραφή χωρίς επιφύλαξη ως προς την επικύρωση, την αποδοχή ή την έγκριση ή
 - β. υπογραφή υποκείμενη σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, ακολουθούμενη από επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση.
2. Τα επίσημα έγγραφα της επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης θα κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
3. Η παρούσα Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα, μετά τη λήξη μιας περιόδου τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία 6 υπογράφωντες, εκ των οποίων τουλάχιστον τέσσερις είναι Κράτη Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, έχουν εκφράσει τη συγκατάθεσή τους να δεσμεύονται από τη Σύμβαση, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1.
4. Για οποιοδήποτε υπογράφοτα εκφράσει στη συνέχεια τη συγκατάθεσή του να δεσμεύεται από αυτή, η Σύμβαση θα τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα μετά τη λήξη μιας περιόδου τριών μηνών από την ημερομηνία της έκφρασης της συγκατάθεσής του για δέσμευση από τη Σύμβαση, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1.
5. Κανένα Συμβαλλόμενο Μέρος στη Σύμβαση του 1990 δεν μπορεί να επικυρώσει, να δεχτεί ή να εγκρίνει την παρούσα Σύμβαση χωρίς να θεωρήσει ότι δεσμεύεται από τις διατάξεις τουλάχιστον που αντιστοιχούν στις διατάξεις της Σύμβασης του 1990, για τις οποίες έχει δεσμευθεί.
6. Από την έναρξη της ισχύος της, τα Συμβαλλόμενα Μέρη σε αυτή τη Σύμβαση, τα οποία είναι συγχρόνως Συμβαλλόμενα Μέρη στη Σύμβαση του 1990:
 - α. θα εφαρμόζουν τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης στις αμοιβαίες σχέσεις τους
 - β. θα συνεχίσουν να εφαρμόζουν τις διατάξεις της Σύμβασης του 1990 στις σχέσεις τους με άλλα Συμβαλλόμενα Μέρη εκείνης της Σύμβασης, αλλά όχι της παρούσας.

Άρθρο 50 - Προσχώρηση στη Σύμβαση

1. Μετά την έναρξη ισχύος αυτής της Σύμβασης, η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, κατόπιν διαβουλεύσεως με τα Συμβαλλόμενα Μέρη της Σύμβασης, μπορεί να προσκαλέσει οποιοδήποτε Κράτος, το οποίο δεν είναι μέλος του Συμβουλίου και το οποίο δεν έχει συμμετάσχει στην επεξεργασία της, να προσχωρήσει σε αυτή τη Σύμβαση, με μια απόφαση που θα λαμβάνεται από την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 20.δ. του Κανονισμού του Συμβουλίου της Ευρώπης και με ομόφωνη ψήφο των αντιπροσώπων των Συμβαλλόμενων Μερών που έχουν το δικαίωμα να είναι Μέλη της Επιτροπής.
2. Για οποιοδήποτε Κράτος προσχωρήσει σε αυτήν, η Σύμβαση θα τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα μετά τη λήξη μιας περιόδου τριών μηνών από την ημερομηνία της κατάθεσης του επισήμου εγγράφου προσχώρησης στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 51 - Εδαφική εφαρμογή

1. Οποιοδήποτε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα μπορεί, κατά την υπογραφή ή κατά την κατάθεση του επισήμου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησής του, να διευκρινίσει την επικράτεια ή τις επικράτειες για τις οποίες θα ισχύσει η Σύμβαση.
2. Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί, σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη ημερομηνία, με μια δήλωση που θα απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να επεκτείνει την εφαρμογή της Σύμβασης σε οποιαδήποτε άλλη επικράτεια, η οποία διευκρινίζεται στη δήλωση. Αναφορικά με μια τέτοια επικράτεια, η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα μετά τη λήξη μιας περιόδου τριών μηνών από την ημερομηνία παραλαβής μιας τέτοιας δήλωσης από το Γενικό Γραμματέα.
3. Οποιαδήποτε δήλωση γίνεται στο πλαίσιο των δύο προηγούμενων παραγράφων μπορεί, σχετικά με οποιαδήποτε επικράτεια διευκρινιστεί σε μια τέτοια δήλωση, να ανακληθεί με μια ανακοίνωση που θα

απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα. Η ανάκληση θα ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα μετά τη λήξη μιας περιόδου τριών μηνών από την ημερομηνία της παραλαβής μιας τέτοιας ανακοίνωσης από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 52 - Σχέση με άλλες συμβάσεις και συμφωνίες

1. Αυτή η Σύμβαση δεν έχει επιπτώσεις στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των Συμβαλλόμενων Μερών που προκύπτουν από διεθνή πολυμερή επίσημα έγγραφα, αναφορικά με ειδικά ζητήματα.
2. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη σε αυτή τη Σύμβαση μπορούν να συνάψουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες μεταξύ τους, για θέματα που διαπραγματεύεται αυτή η Σύμβαση, με σκοπό τη συμπλήρωση ή την ενίσχυση των διατάξεων της ή τη διευκόλυνση της εφαρμογής των αρχών που ενσωματώνονται σε αυτή.
3. Εάν δύο ή περισσότερα Συμβαλλόμενα Μέρη έχουν ήδη συνάψει μια συμφωνία ή μια συνθήκη για ένα θέμα που διαπραγματεύεται αυτή η Σύμβαση ή έχουν εδραιώσει διαφορετικά τις σχέσεις τους για αυτό το θέμα, θα έχουν το δικαίωμα να εφαρμόσουν εκείνη τη συμφωνία ή συνθήκη ή να ρυθμίσουν αυτές τις σχέσεις αναλόγως, αντί της Σύμβασης, εάν αυτό διευκολύνει τη διεθνή συνεργασία.
4. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη που είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα εφαρμόζουν, στις αμοιβαίες σχέσεις τους, τους κανόνες της Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο βαθμό που υπάρχουν κανόνες της Κοινότητας ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διέπουν το ιδιαίτερο σχετικό θέμα και είναι εφαρμόσιμοι στη συγκεκριμένη περίπτωση, χωρίς επιφύλαξη ως προς το αντικείμενο και το σκοπό της παρούσας Σύμβασης και χωρίς επιφύλαξη ως προς την πλήρη εφαρμογή της στα άλλα Συμβαλλόμενα Μέρη.

Άρθρο 53 - Διακηρύξεις και επιφυλάξεις

1. Οποιοδήποτε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα μπορεί, κατά την υπογραφή ή κατά την κατάθεση του επισήμου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης του, να κάνει μια ή περισσότερες από τις δηλώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, άρθρο 9, παράγραφος 4, άρθρο 17, παράγραφος 5, άρθρο 24, παράγραφος 3, άρθρο 31, παράγραφος 2, άρθρο 35, παράγραφοι 1 και 3 και άρθρο 42, παράγραφος 2.
2. Οποιοδήποτε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα μπορεί επίσης, κατά την υπογραφή ή κατά την κατάθεση του επισήμου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης του, με μια δήλωση που θα απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα, να επιφυλάσσεται του δικαιώματος του να μην εφαρμόσει, εν μέρει ή στο σύνολο, τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, εδάφιο γ, του άρθρου 9, παράγραφος 6, του άρθρου 46, παράγραφος 5 και του άρθρου 47.
3. Οποιοδήποτε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα μπορεί, κατά την υπογραφή ή κατά την κατάθεση του επισήμου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης του, να δηλώσει τον τρόπο με τον οποίο σκοπεύει να εφαρμόσει τα άρθρα 17 και 19 αυτής της Σύμβασης, λαμβάνοντας υπόψη ιδιαίτερα τις ισχύουσες διεθνείς συμφωνίες στον τομέα της διεθνούς συνεργασίας σε ποινικά ζητήματα. Θα γνωστοποιεί δε οποιεσδήποτε αλλαγές σε αυτές τις πληροφορίες στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
4. Οποιοδήποτε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα μπορεί, κατά την υπογραφή ή κατά την κατάθεση του επισήμου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης του, να δηλώσει:
 - α. ότι δεν θα εφαρμόσει το άρθρο 3, παράγραφος 4 αυτής της Σύμβασης ή
 - β. ότι θα εφαρμόσει το άρθρο 3, παράγραφος 4 αυτής της Σύμβασης μόνο εν μέρει ή
 - γ. τον τρόπο με τον οποίο σκοπεύει να εφαρμόσει το άρθρο 3, παράγραφος 4 αυτής της Σύμβασης.Θα γνωστοποιεί δε οποιεσδήποτε αλλαγές σε αυτές τις πληροφορίες στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
5. Καμία άλλη επιφύλαξη δεν μπορεί να διατυπωθεί.

6. Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Μέρος έχει εκφράσει μια επιφύλαξη σύμφωνα με αυτό το άρθρο, μπορεί να την ανακαλέσει πλήρως ή εν μέρει, μέσω μιας ανακοίνωσης που θα απευθύνεται προς το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η ανάκληση θα εφαρμοστεί από την ημερομηνία της παραλαβής μιας τέτοιας ανακοίνωσης από το Γενικό Γραμματέα.

7. Ένα Συμβαλλόμενο Μέρος που έχει εκφράσει επιφύλαξη για μια διάταξη της Σύμβασης, δεν μπορεί να απαιτήσει την εφαρμογή αυτής της διάταξης από οποιοδήποτε άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος. Μπορεί, όμως, εάν η επιφύλαξή του είναι μερική ή υπό όρους, να απαιτήσει την εφαρμογή αυτής της διάταξης, στο βαθμό που το ίδιο την έχει αποδεχθεί.

Άρθρο 54 – Τροποποιήσεις

1. Τροποποιήσεις στη Σύμβαση μπορούν να προταθούν από οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Μέρος, και θα κοινοποιούνται από το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης προς τα Κράτη Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και κάθε Κράτος μη-Μέλος που έχει προσχωρήσει ή έχει κληθεί να προσχωρήσει στη Σύμβαση αυτή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50.

2. Οποιαδήποτε τροποποίηση προτείνεται από ένα Συμβαλλόμενο Μέρος θα κοινοποιείται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τα Προβλήματα του Εγκλήματος (CDPC), η οποία θα υποβάλει στην Επιτροπή των Υπουργών τη γνώμη της σχετικά με την προτεινόμενη τροποποίηση.

3. Η Επιτροπή Υπουργών θα εξετάζει την προτεινόμενη τροποποίηση και τη γνώμη που υποβλήθηκε από το CDPC και μπορεί να υιοθετήσει την τροποποίηση με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 20.δ του Κανονισμού του Συμβουλίου της Ευρώπης.

4. Το κείμενο οποιασδήποτε τροποποίησης που υιοθετείται από την Επιτροπή Υπουργών, σύμφωνα με την παράγραφο 3 αυτού του άρθρου, θα διαβιβάζεται στα Συμβαλλόμενα Μέρη για αποδοχή.

5. Οποιαδήποτε τροποποίηση υιοθετείται, σύμφωνα με την παράγραφο 3 αυτού του άρθρου, θα τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα αφότου όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη έχουν ενημερώσει το Γενικό Γραμματέα για την αποδοχή τους.

6. Προκειμένου να ενημερωθούν οι κατηγορίες των αδικημάτων που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα, καθώς επίσης και να τροποποιηθεί το άρθρο 13, μπορούν να προταθούν τροποποιήσεις από οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Μέρος ή από την Επιτροπή Υπουργών. Αυτές θα κοινοποιούνται από το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης στα Συμβαλλόμενα Μέρη.

7. Αφού διαβουλευθεί με τα Συμβαλλόμενα Μέρη που δεν είναι Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και, εάν είναι απαραίτητο με το CDPC, η Επιτροπή Υπουργών μπορεί να υιοθετήσει μια τροποποίηση που προτείνεται, σύμφωνα με την παράγραφο 6, από την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 20.δ του Κανονισμού του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η τροποποίηση θα τίθεται σε ισχύ μετά τη λήξη μιας περιόδου ενός έτους, από την ημερομηνία κατά την οποία έχει διαβιβαστεί στα Συμβαλλόμενα Μέρη. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να ειδοποιήσει το Γενικό Γραμματέα για οποιαδήποτε ένσταση όσον αφορά στην έναρξη ισχύος της τροποποίησης, κατά την άποψή του.

8. Εάν το ένα τρίτο των Συμβαλλόμενων Μερών ειδοποιήσει το Γενικό Γραμματέα για μια ένσταση όσον αφορά στην έναρξη ισχύος της τροποποίησης, η τροποποίηση δεν θα τίθεται σε ισχύ.

9. Εάν λιγότερο από το ένα τρίτο των Συμβαλλόμενων Μερών δηλώσει μια ένσταση, η τροποποίηση θα τεθεί σε ισχύ για εκείνα τα Συμβαλλόμενα Μέρη που δεν έχουν δηλώσει ένσταση.

10. Μόλις τεθεί μια τροποποίηση σε ισχύ, σύμφωνα με τις παραγράφους 6 έως 9 αυτού του άρθρου και ένα Συμβαλλόμενο Μέρος έχει δηλώσει μια ένσταση γι' αυτή, η τροποποίηση θα τίθεται σε ισχύ για το ενδιαφερόμενο Συμβαλλόμενο Μέρος την πρώτη ημέρα του μήνα, μετά την ημερομηνία κατά την οποία έχει ειδοποιήσει το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης για την αποδοχή της. Ένα Συμβαλλόμενο Μέρος που έχει υποβάλλει μια ένσταση μπορεί να την ανακαλέσει οποιαδήποτε στιγμή, δηλώνοντας το στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

11. Εάν μια τροποποίηση έχει υιοθετηθεί από την Επιτροπή Υπουργών, ένα Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δεν μπορούν να εκφράσουν τη συγκατάθεσή τους να δεσμευτούν από τη Σύμβαση, χωρίς να δεχθούν συγχρόνως και την τροποποίηση.

Άρθρο 55 – Καταγγελία

1. Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί, οποιαδήποτε στιγμή, να καταγγείλει τη Σύμβαση μέσω μιας γνωστοποίησης που θα απευθύνεται προς το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
2. Μια τέτοια καταγγελία θα ισχύει από την πρώτη ημέρα του μήνα μετά τη λήξη μιας περιόδου τριών μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.
3. Η παρούσα Σύμβαση θα συνεχίσει, εντούτοις, να ισχύει για την επιβολή δήμευσης, σύμφωνα με το άρθρο 23, για την οποία έχει υποβληθεί αίτημα σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης, πριν την ημερομηνία ισχύος μια τέτοιας καταγγελίας.

Άρθρο 56 - Γνωστοποιήσεις

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα ειδοποιεί τα Κράτη Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, τα Κράτη μη-Μέλη τα οποία έχουν συμμετάσχει στην επεξεργασία της Σύμβασης, οποιοδήποτε Κράτος καλείται να προσχωρήσει σε αυτή και οποιοδήποτε άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος στη Σύμβαση για:

- α. οποιαδήποτε υπογραφή
- β. την κατάθεση οποιουδήποτε επισήμου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης
- γ. οποιαδήποτε ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης, σύμφωνα με τα άρθρα 49 και 50
- δ. οποιαδήποτε δήλωση ή επιφύλαξη εκφραστεί σύμφωνα με το άρθρο 53
- ε. οποιαδήποτε άλλη πράξη, ανακοίνωση ή επικοινωνία σχετικά με τη Σύμβαση.

Σε πιστοποίηση των ανωτέρω οι υπογράφωντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν αυτή τη Σύμβαση.

Συντάχθηκε στη Βαρσοβία, σήμερα 16η Μαΐου 2005, στα αγγλικά και στα γαλλικά, με τα δύο κείμενα εξίσου αυθεντικά, σε ένα ενιαίο αντίγραφο το οποίο θα κατατεθεί στα αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα διαβιβάσει επικυρωμένα αντίγραφα σε κάθε Κράτος Μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης, στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, στα Κράτη μη-Μέλη τα οποία έχουν συμμετάσχει στην επεξεργασία της Σύμβασης και σε οποιοδήποτε Κράτος καλείται να προσχωρήσει σε αυτή.

Παράρτημα

- α. συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση και εκβίαση
- β. τρομοκρατία, συμπεριλαμβανομένης και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας
- γ. εμπορία ανθρώπων και λαθραία διακίνηση μεταναστών
- δ. σεξουαλική εκμετάλλευση, συμπεριλαμβανομένης και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών
- ε. παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών
- στ. παράνομη διακίνηση όπλων
- ζ. παράνομη διακίνηση κλεμμένων και άλλων αγαθών
- η. διαφθορά και δωροδοκία
- θ. απάτη
- ι. παραχάραξη και κιβδηλεία νομίσματος
- κ. κιβδηλεία και πειρατεία προϊόντων
- λ. εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος
- μ. ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαριά σωματική βλάβη
- ν. απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και κράτηση ομήρων
- ξ. ληστεία ή κλοπή

- ο. λαθρεμπορία
- π. εκβίαση
- ρ. πλαστογραφία
- σ. πειρατεία και
- τ. συναλλαγές από κατόχους εμπιστευτικών πληροφοριών και χειραγώγηση της αγοράς.

Άρθρο Δεύτερο **Αιτήματα δέσμευσης περιουσιακών στοιχείων**

Όταν υποβάλλεται από τις αρμόδιες αρχές κράτους μέρους της Σύμβασης αίτημα δέσμευσης περιουσιακών στοιχείων που αποτελούν ή θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο αιτήματος δήμευσης σύμφωνα με το επόμενο άρθρο, εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 48 του ν. 3691/2008 (Α' 166) και οι σχετικές με την παροχή δικαστικής συνδρομής διατάξεις.

Άρθρο Τρίτο **Αιτήματα δήμευσης περιουσιακών στοιχείων**

Όταν υποβάλλεται από τις αρμόδιες αρχές κράτους μέρους της Σύμβασης αίτημα δήμευσης περιουσιακών στοιχείων που αποτελούν αμέσως ή εμμέσως προϊόν ποινικών αδικημάτων ή αποκτήθηκαν με το προϊόν αυτό ή χρησιμοποιήθηκαν ή προορίζονταν να χρησιμοποιηθούν για τη διάπραξη τέτοιων αδικημάτων, το αίτημα υποβάλλεται στο κατά τόπο αρμόδιο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών, το οποίο αποφασίζει με βούλευμά του, εφαρμόζοντας αναλόγως το άρθρο 46 παράγραφος 2 του ν. 3691/2008. Κατά του βουλεύματος επιτρέπεται έφεση και κατά του βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών αναίρεση, κατ' ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 492 και 504 παράγραφος 3 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο Τέταρτο **Κεντρική Αρχή**

Ως κεντρική αρχή για την παραλαβή και αποστολή αιτημάτων που υποβάλλονται στο πλαίσιο της διεθνούς συνεργασίας για την εφαρμογή της Σύμβασης, καθώς και για τη διαβίβασή τους στις αρμόδιες προς εκτέλεση αρχές, ορίζεται το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Άρθρο Πέμπτο **Τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα**

Στο άρθρο 187Α παρ. 6 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται εδάφιο τελευταίο ως εξής:

«Στο έγκλημα του α' εδαφίου, για την εφαρμογή των άρθρων 88 έως 93 του Ποινικού Κώδικα, δύνανται να ληφθούν υπόψη και οι αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις που εκδίδουν δικαστήρια άλλων κρατών μερών της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης του 2005 για τη νομιμοποίηση, αντίχρευση, κατάσχεση και δήμευση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας»

Άρθρο Έκτο **Τροποποιήσεις του ν. 3691/2008**

1. Στο άρθρο 45 παρ. 1 του ν. 3691/2008 προστίθεται περίπτωση ι' ως εξής:

« Στα εγκλήματα νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, για την εφαρμογή των άρθρων 88 έως 93 του Ποινικού Κώδικα, δύνανται να ληφθούν υπόψη και οι αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις που εκδίδουν δικαστήρια άλλων κρατών μερών της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης του 2005 για τη νομιμοποίηση, ανίχνευση, κατάσχεση και δήμευση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας»

2. Στο άρθρο 46 παρ. 1 του ν. 3691/2008 προστίθεται μετά το εδάφιο α' εδάφιο ως εξής:

«Σε περίπτωση ανάμειξης του προϊόντος του αδικήματος με περιουσία που προέρχεται από νόμιμες πηγές, η κατάσχεση και η δήμευση επιβάλλονται μέχρι του ποσού της αξίας του προϊόντος αυτού».

3. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 48 του ν. 3691/2008 προστίθενται στο τέλος εδάφια ως εξής:

«Η απαγόρευση δεν θίγει προγενέστερα δικαιώματα που έχουν αποκτήσει καλόπιστοι τρίτοι επί του λογαριασμού των τίτλων ή των χρηματοπιστωτικών προϊόντων. Τα δικαιώματα αυτά μπορούν να ασκηθούν σύμφωνα με τις διατάξεις του ιδιωτικού δικαίου και του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.»

4. Στο άρθρο 48 του ν. 3691/2008 η παράγραφος 6 αναριθμείται σε 7 και προστίθεται νέα παράγραφος 6 με το εξής περιεχόμενο:

«Τα ενδιαφερόμενα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, με αίτησή τους που απευθύνεται στην αρχή που αποφάσισε την δέσμευση ή με την προβλεπόμενη στις παραγράφους 4 και 5 προσφυγή, μπορούν να ζητούν την αποδέσμευση συγκεκριμένων ποσών, αναγκαίων για την κάλυψη των γενικότερων δαπανών διαβίωσης, συντήρησης ή λειτουργίας τους, των εξόδων για τη νομική τους υποστήριξη και των βασικών εξόδων για τη διατήρηση των δεσμευμένων ως άνω στοιχείων.»

Άρθρο Έβδομο **Τροποποιήσεις του ν. 2655/1998 (ΦΕΚ Α' 264)**

1. Στο άρθρο τρίτο του ν. 2655/1998 το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών εισάγει την αίτηση δήμευσης στο συμβούλιο πλημμελειοδικών, το οποίο αποφασίζει με βούλευμά του, εφαρμόζοντας αναλόγως το άρθρο 46 παράγραφος 2 του ν. 3691/2008 (ΦΕΚ Α' 166). Κατά του βουλεύματος επιτρέπεται έφεση και κατά του βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών αναίρεση, κατ' ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 492 και 504 παράγραφος 3 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.»

2. Στο άρθρο τέταρτο του ν. 2655/1998 προστίθενται στοιχεία α' και β' ως εξής:

α) Η Ελληνική Πολιτεία δηλώνει, ότι η παράγραφος 1 του άρθρου 2 της Σύμβασης εφαρμόζεται μόνο στα αδικήματα νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και στα βασικά αδικήματα των άρθρων 2 και 3 του ν. 3691/2008.

β) Η Ελληνική Πολιτεία δηλώνει, ότι η παράγραφος 1 του άρθρου 6 της Σύμβασης εφαρμόζεται μόνον όταν το βασικό αδίκημα συγκαταλέγεται σε εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 3 του ν. 3691/2008.»

Άρθρο Όγδοο **Επιφυλάξεις και Δηλώσεις σχετικά με την Σύμβαση**

α) Η Ελληνική Πολιτεία επιφυλάσσεται, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 53 της Σύμβασης, του δικαιώματός της να μην εφαρμόσει το άρθρο 7 παράγραφος 2 εδάφιο γ' και το άρθρο 9 παράγραφος

6.

β) Η Ελληνική Πολιτεία επιφυλάσσεται, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 53 της Σύμβασης, να εφαρμόζει την παράγραφο 5 του άρθρου 46 μόνον υπό τον όρο της τήρησης του κανόνα της αμοιβαιότητας.

γ) Η Ελληνική Πολιτεία δηλώνει, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 3 της Σύμβασης, ότι η παράγραφος 1 του ενλόγω άρθρου εφαρμόζεται μόνο στα αδικήματα νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και στα βασικά αδικήματα των άρθρων 2 και 3 του ν. 3691/2008.

δ) Η Ελληνική Πολιτεία δηλώνει, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 53 της Σύμβασης, ότι δεν θα εφαρμόσει το άρθρο 3 παράγραφος 4.

ε) Η Ελληνική Πολιτεία δηλώνει, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 9 της Σύμβασης, ότι η παράγραφος 1 του ενλόγω άρθρου εφαρμόζεται μόνον όταν το βασικό αδίκημα συγκαταλέγεται σε εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 3 του ν. 3691/2008.

στ) Η Ελληνική Πολιτεία δηλώνει, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 17 της Σύμβασης, ότι το ενλόγω άρθρο εφαρμόζεται μόνο στα αδικήματα νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και στα βασικά αδικήματα των άρθρων 2 και 3 του ν. 3691/2008.

ζ) Η Ελληνική Πολιτεία δηλώνει, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 53 της Σύμβασης, ότι θα εφαρμόσει το άρθρο 19 μόνον εφόσον άρει την ανωτέρω υπό α' επιφύλαξή της σε σχέση με το άρθρο 7 παράγραφος 2 εδάφιο γ'.

η) Η Ελληνική Πολιτεία δηλώνει, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 24 της Σύμβασης, ότι θα εφαρμόζει την παράγραφο 2 του ενλόγω άρθρου μόνον σύμφωνα με το Σύνταγμα και τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού της συστήματος.

θ) Η Ελληνική Πολιτεία δηλώνει, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 31 της Σύμβασης, ότι δεν αποδέχεται τη δυνατότητα που προβλέπεται στην περίπτωση α' της ενλόγω παραγράφου.

ι) Η Ελληνική Πολιτεία δηλώνει, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 33 της Σύμβασης, ότι ορίζει ως Κεντρική Αρχή για την παραλαβή και αποστολή αιτημάτων που υποβάλλονται στο πλαίσιο της διεθνούς συνεργασίας για την εφαρμογή της Σύμβασης, καθώς και για τη διαβίβασή τους στις αρμόδιες προς εκτέλεση αρχές, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το οποίο εδρεύει στην Αθήνα επί της οδού Μεσογείων, αριθμός 96.

ια) Η Ελληνική Πολιτεία δηλώνει, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 35 της Σύμβασης, ότι είναι έτοιμη να αποδεχθεί και να εκτελέσει αιτήματα που διαβιβάζονται ηλεκτρονικά ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο, υπό την προϋπόθεση ότι το τελευταίο επιτρέπει την εξακρίβωση της γνησιότητας της διαβίβασης.

ιβ) Η Ελληνική Πολιτεία δηλώνει, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 35 της Σύμβασης, ότι απαιτεί τα αιτήματα που υποβάλλονται στο πλαίσιο της διεθνούς συνεργασίας και τα έγγραφα που υποστηρίζουν τα αιτήματα αυτά, να συνοδεύονται από μετάφραση στην ελληνική ή την αγγλική γλώσσα.

ιγ) Η Ελληνική Πολιτεία δηλώνει, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 42 της Σύμβασης, ότι οι πληροφορίες ή τα αποδεικτικά στοιχεία που παρέχονται από αυτήν στο πλαίσιο της διεθνούς συνεργασίας δεν μπορούν χωρίς προηγούμενη συναίνεσή της να χρησιμοποιηθούν ή να διαβιβασθούν από τις αρχές του αιτούντος μέρους, για έρευνες ή διαδικασίες διαφορετικές από εκείνες που προσδιορίζονται στην αίτηση.

ιδ) Η Ελληνική Πολιτεία δηλώνει, σύμφωνα με την παράγραφο 13 του άρθρου 46 της Σύμβασης, ότι ορίζει ως Μονάδα Διερεύνησης Χρηματοοικονομικών Πληροφοριών την Α' Μονάδα της Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης, η οποία εδρεύει στην Αθήνα επί των οδών Πειραιώς 207 και Αλκίφρονος 92.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΕΣΜΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΗΜΕΥΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ Ή ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο Ένατο Αντικείμενο - Ορισμοί

1. Αναγνωρίζονται και εκτελούνται στην Ελλάδα από τις αρμόδιες δικαστικές αρχές αποφάσεις των αρμοδίων δικαστικών αρχών άλλων κρατών μελών της Ε.Ε. που εκδίδονται στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, με αντικείμενο: α) την δέσμευση περιουσιακών και αποδεικτικών στοιχείων, με σκοπό την εν συνεχεία δήμευση των πρώτων ή την εξασφάλιση των δεύτερων, και β) την δήμευση περιουσιακών στοιχείων.

2. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Μέρους:

α) Ως «απόφαση δέσμευσης» νοείται κάθε μέτρο που λαμβάνει αρμόδια δικαστική αρχή κράτους μέλους της Ε.Ε., προκειμένου να εμποδίσει προσωρινά οποιαδήποτε πράξη καταστροφής, μετατροπής, μετατόπισης, μεταφοράς ή διάθεσης: i) περιουσιακών στοιχείων για τα οποία θα μπορούσε να εκδοθεί απόφαση δήμευσης, ή ii) περιουσιακών στοιχείων που αποτελούν το αντικείμενο εγκλήματος αναφερόμενου στο άρθρο Δέκατο, ή iii) αποδεικτικών στοιχείων.

β) Ως «απόφαση δήμευσης» νοείται κάθε ποινή ή μέτρο που επιβλήθηκε αμετακλήτως από δικαστήριο κράτους μέλους της Ε.Ε. μετά από δίκη για ποινικό αδίκημα, με περιεχόμενο την οριστική αποστέρηση περιουσιακών στοιχείων, για τα οποία το δικαστήριο έκρινε ότι: i) αποτελούν προϊόν εγκλήματος αναφερόμενου στο άρθρο Δέκατο ή ισοδυναμούν εν όλω ή εν μέρει με την αξία του προϊόντος αυτού, ή ii) αποτελούν το όργανο τέτοιου εγκλήματος, ή iii) υπόκεινται σε δήμευση λόγω εφαρμογής στο κράτος έκδοσης οποιασδήποτε από τις εκτεταμένες εξουσίες που προσδιορίζονται στο άρθρο 3 παρ. 1 και 2 της Απόφασης-Πλαίσιο 2005/212/ΔΕΥ, ή iv) υπόκεινται σε δήμευση λόγω εφαρμογής οποιασδήποτε άλλης εκτεταμένης εξουσίας σύμφωνα με την νομοθεσία του κράτους έκδοσης.

γ) Στα «περιουσιακά στοιχεία» περιλαμβάνεται κάθε είδους περιουσιακό στοιχείο, ενσώματο ή ασώματο, κινητό ή ακίνητο, υλικό ή άυλο, καθώς και νόμιμοι τίτλοι ή έγγραφα οποιασδήποτε μορφής, έντυπη, ηλεκτρονικής ή ψηφιακής, που αποδεικνύουν τίτλο ή δικαίωμα προς απόκτηση τέτοιων περιουσιακών στοιχείων.

δ) Ως «αποδεικτικά στοιχεία» νοούνται αντικείμενα, έγγραφα ή δεδομένα, τα οποία θα μπορούσαν να προσκομισθούν ως αποδεικτικά στοιχεία σε ποινική διαδικασία σχετική με τα αναφερόμενα στο άρθρο Δέκατο αδικήματα.

ε) «Προϊόν εγκλήματος» σημαίνει οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο, που προέρχεται ή αποκτάται άμεσα ή έμμεσα, μέσω της τέλεσης εγκλήματος.

στ) «Όργανο εγκλήματος» σημαίνει οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο ή αντικείμενο, που χρησιμοποιήθηκε ή προοριζόταν να χρησιμοποιηθεί καθ' οιονδήποτε τρόπο, εν όλω ή εν μέρει, για τη

διάπραξη μίας ή περισσότερων αξιόποινων πράξεων.

ζ) «Πολιτιστικά αγαθά που ανήκουν στην εθνική πολιτιστική κληρονομιά» είναι αυτά που ορίζονται στο άρθρο 1 παρ. 1 της Οδηγίας 93/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15^{ης} Μαρτίου 1993 σχετικά με την επιστροφή πολιτιστικών αγαθών που έχουν παράνομα απομακρυνθεί από έδαφος κράτους μέλους.

η) Ως «κράτος έκδοσης» νοείται το κράτος μέλος του οποίου αρμόδια δικαστική αρχή έχει εκδώσει ή καθ' οιονδήποτε τρόπο επικυρώσει απόφαση δέσμευσης ή δήμευσης.

θ) Ως «κράτος εκτέλεσης» νοείται το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το περιουσιακό ή αποδεικτικό στοιχείο και στο οποίο διαβιβάζεται η απόφαση προκειμένου να εκτελεστεί.

Άρθρο Δέκατο **Πεδίο εφαρμογής**

1. Η αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης ή δήμευσης άλλου κράτους μέλους της Ε.Ε. προϋποθέτει η πράξη για την οποία έχει εκδοθεί η απόφαση να συνιστά έγκλημα, για το οποίο χωρεί αντίστοιχα δέσμευση ή δήμευση σύμφωνα με τους Ελληνικούς ποινικούς νόμους, ανεξαρτήτως του νομικού χαρακτηρισμού της από το κράτος έκδοσης.

2. Η αναγνώριση και η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης ή δήμευσης επιτρέπεται χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποίνου για τις ακόλουθες αξιόποινες πράξεις, όπως αυτές ορίζονται από το δίκαιο του κράτους έκδοσης, εφόσον τιμωρούνται στο κράτος αυτό με στερητική της ελευθερίας ποινή το ανώτατο όριο της οποίας είναι τουλάχιστον τριών ετών:

- α) συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,
- β) τρομοκρατικές πράξεις,
- γ) εμπορία ανθρώπων και σωματεμπορία,
- δ) εγκλήματα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής ανηλίκων και πορνογραφία ανηλίκων,
- ε) παράνομη εμπορία και διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,
- στ) παράνομη εμπορία και διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,
- ζ) εγκλήματα δωροδοκίας,
- η) εγκλήματα σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ε.Ε.,
- θ) νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες,
- ι) εγκλήματα σχετικά με το νόμισμα, περιλαμβανομένου του ευρώ,
- ια) εγκλήματα σχετικά με ηλεκτρονικούς υπολογιστές,
- ιβ) εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένου του παράνομου εμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και του παράνομου εμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών,
- ιγ) παροχή βοήθειας για την παράνομη είσοδο και διαμονή στη χώρα,
- ιδ) ανθρωποκτονία εκ προθέσεως και βαριά σωματική βλάβη,
- ιε) παράνομο εμπόριο ανθρώπινων οργάνων και ιστών,
- ιστ) απαγωγή, παράνομη κατακράτηση, αρπαγή και ομηρία,
- ιζ) εγκλήματα ρατσισμού και ξενοφοβίας,
- ιη) οργανωμένες ή ένοπλες ληστείες,
- ιθ) παράνομη εμπορία και διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, συμπεριλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
- κ) υπεξαίρεση και απάτη,
 - κα) αθέμιτη προστασία έναντι παράνομου περιουσιακού οφέλους και εκβίαση,
 - κβ) παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
 - κγ) πλαστογραφία δημοσίων εγγράφων και παράνομη διακίνηση αυτών,
 - κδ) πλαστογραφία μέσων πληρωμής,
 - κε) παράνομη διακίνηση ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,
 - κστ) παράνομη διακίνηση πυρηνικών και ραδιενεργών ουσιών,
 - κζ) εμπορία κλεμμένων οχημάτων,
 - κη) βιασμός,
 - κθ) εμπρησμός εκ προθέσεως,

- λ) εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,
- λα) αεροπειρατεία και πειρατεία,
- λβ) δολιοφθορά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ, ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΔΕΣΜΕΥΣΗΣ

Άρθρο Ενδέκατο

Αρμοδιότητα και διαδικασία

1. Αρμόδια δικαστική αρχή για την αναγνώριση και εκτέλεση στην Ελλάδα μιας απόφασης δέσμευσης άλλου κράτους μέλους της Ε.Ε. ορίζεται ο ανακριτής στην περιφέρεια του οποίου ευρίσκεται το περιουσιακό ή αποδεικτικό στοιχείο στο οποίο αφορά η απόφαση. Εάν στην τελευταία δεν προσδιορίζεται η περιφέρεια όπου ευρίσκεται το αντικείμενο της δέσμευσης, αρμόδιος είναι ο ανακριτής Αθηνών. Ο τελευταίος είναι αρμόδιος και στην περίπτωση που η απόφαση αφορά σε περιουσιακά ή αποδεικτικά στοιχεία που ευρίσκονται στην περιφέρεια περισσότερων πρωτοδικείων.

2. Κάθε απόφαση δέσμευσης άλλου κράτους μέλους της Ε.Ε. διαβιβάζεται από την δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης απευθείας στον αρμόδιο ανακριτή, με κάθε μέσο, υπό προϋποθέσεις που εξασφαλίζουν την έγγραφη απόδειξη για την διαβίβαση και επιτρέπουν την διαπίστωση της γνησιότητάς της. Η απόφαση πρέπει να συνοδεύεται από πιστοποιητικό, υπόδειγμα του οποίου παρατίθεται στο Παράρτημα Α του παρόντος νόμου, υπογεγραμμένο και επικυρωμένο από την αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης και μεταφρασμένο στην ελληνική γλώσσα. Η απόφαση δέσμευσης πρέπει, επίσης, είτε να συνοδεύεται από αίτηση μεταφοράς του αποδεικτικού στοιχείου στο κράτος έκδοσης, είτε να περιέχει στο πιστοποιητικό εντολή να παραμείνει το περιουσιακό στοιχείο στο κράτος εκτέλεσης, ενόψει της υποβολής αίτησης για τη δήμευσή του.

3. α) Η ίδια διαδικασία τηρείται αναλόγως όταν κράτος έκδοσης είναι το Ελληνικό. Στην περίπτωση αυτή το πιστοποιητικό μεταφράζεται στην επίσημη ή σε μια από τις επίσημες ή σε άλλη δηλωθείσα γλώσσα του κράτους εκτέλεσης.

β) Εάν υπάρχει αμφιβολία σε ό,τι αφορά την αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους εκτέλεσης, η Ελληνική δικαστική αρχή προβαίνει σε κάθε αναγκαία έρευνα, ενδεχομένως μέσω των σημείων επαφής του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου, ή της Eurojust προκειμένου να λάβει πληροφορίες εκ μέρους του κράτους εκτέλεσης.

4. Εάν η Ελληνική δικαστική αρχή, στην οποία διεβιβάσθη απόφαση δέσμευσης, δεν έχει αρμοδιότητα να την αναγνωρίσει και να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεσή της, την διαβιβάζει αυτεπαγγέλτως στον αρμόδιο ανακριτή και ενημερώνει σχετικά την δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης.

Άρθρο Δωδέκατο

Διατυπώσεις αναγνώρισης και εκτέλεσης

1. Ο αρμόδιος ανακριτής αναγνωρίζει αμέσως, χωρίς άλλη διατύπωση κάθε απόφαση δέσμευσης άλλου κράτους μέλους που του διαβιβάζεται σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο και λαμβάνει αμέσως τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεσή της, εκτός εάν συντρέχει ένας από τους λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης ή αναβολής των επόμενων άρθρων.

Όταν είναι ανάγκη να εξασφαλισθεί το κύρος των συλλεγομένων αποδεικτικών στοιχείων, ο ανακριτής τηρεί, κατά την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης, τις διατυπώσεις και διαδικασίες που έχουν

υποδειχθεί ρητώς από την αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης, εφόσον οι διατυπώσεις και οι διαδικασίες αυτές δεν αντιβαίνουν στις θεμελιώδεις αρχές του Ελληνικού δικαίου.

Η αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης γνωστοποιούνται στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης πάραυτα, με κάθε μέσο υπό προϋποθέσεις που εξασφαλίζουν την έγγραφη απόδειξη.

2. Κάθε επιπρόσθετο μέτρο καταναγκασμού, το οποίο καθίσταται αναγκαίο από την απόφαση δέσμευσης, λαμβάνεται σύμφωνα με τους Ελληνικούς δικονομικούς κανόνες.

Άρθρο Δέκατο τρίτο **Λόγοι μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης**

1. Ο αρμόδιος ανακριτής αρνείται την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης μόνο εάν:

- α) το προβλεπόμενο στο άρθρο Ενδέκατο παρ. 2 πιστοποιητικό δεν προσκομισθεί, είναι ελλιπές ή προδήλως δεν αντιστοιχεί στην απόφαση δέσμευσης,
- β) βάσει του Ελληνικού δικαίου υφίσταται ασυλία ή προνόμιο, που καθιστά αδύνατη την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης,
- γ) από τις πληροφορίες που παρέχονται με το πιστοποιητικό καθίσταται αμέσως σαφές, ότι η δήμευση κατά το άρθρο Εικοστό του Κεφαλαίου Γ', για το αδίκημα σε σχέση με το οποίο εκδόθηκε η απόφαση δέσμευσης και η παροχή δικαστικής συνδρομής σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 4 του άρθρου Δέκατου πέμπτου, θα παραβίαζαν την αρχή *ne bis in idem*, ή
- δ) σε μια από τις αναφερόμενες στο άρθρο Δέκατο παράγραφος 1 περιπτώσεις, η πράξη επί της οποίας βασίζεται η απόφαση δέσμευσης δεν συνιστά αδίκημα κατά το Ελληνικό δίκαιο. Εντούτοις, ειδικώς σε ό,τι αφορά τα φορολογικά και τελωνειακά αδικήματα και τα αδικήματα περί τους δασμούς και περί το συναλλάγμα, η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης δεν μπορεί να απορρίπτεται με την επίκληση του λόγου ότι το Ελληνικό δίκαιο δεν επιβάλλει τον ίδιο τύπο φόρων ή δασμών ή δεν περιέχει τον ίδιο τύπο ρυθμίσεων περί φόρων, δασμών, τελωνείων και συναλλάγματος με αυτόν που προβλέπεται στο δίκαιο του κράτους έκδοσης.

2. Στην περίπτωση της παραγράφου 1 στοιχείο α', ο αρμόδιος ανακριτής δύναται:

- α) να τάσσει προθεσμία για την προσκόμιση, συμπλήρωση ή διόρθωση του πιστοποιητικού,
- β) να δέχεται ισοδύναμο έγγραφο, ή
- γ) εάν κρίνει ότι τα προσκομισθέντα στοιχεία είναι επαρκή, να απαλλάσσει την δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης από την σχετική υποχρέωση.

3. Κάθε απόφαση άρνησης της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης πρέπει να λαμβάνεται και να κοινοποιείται πάραυτα στις αρμόδιες δικαστικές αρχές του κράτους έκδοσης με κάθε μέσο υπό προϋποθέσεις που εξασφαλίζουν την έγγραφη απόδειξη.

4. Εάν η απόφαση δέσμευσης είναι πρακτικά αδύνατον να εκτελεσθεί, επειδή τα περιουσιακά ή τα αποδεικτικά στοιχεία έχουν εξαφανισθεί ή καταστραφεί ή δεν ανευρίσκονται στον τόπο που αναφέρεται στο πιστοποιητικό ή ο τόπος των περιουσιακών ή των αποδεικτικών στοιχείων δεν προσδιορίζεται επακριβώς, ακόμη και μετά από διαβούλευση με το κράτος έκδοσης, ο αρμόδιος ανακριτής ενημερώνει για τούτο πάραυτα τις αρμόδιες δικαστικές αρχές του τελευταίου.

Άρθρο Δέκατο τέταρτο **Λόγοι αναβολής της εκτέλεσης**

1. Ο ανακριτής μπορεί να αναβάλει την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης που διαβιβάστηκε σύμφωνα με το άρθρο Ενδέκατο:

- α) όταν η εκτέλεσή της μπορεί να παραβλάβει μια διεξαγόμενη ποινική έρευνα ή διαδικασία, και για όσο

χρονικό διάστημα κρίνεται εύλογο,

β) όταν τα περιουσιακά ή αποδεικτικά στοιχεία έχουν ήδη δεσμευτεί στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας και μέχρις ότου αρθεί η απόφαση αυτή,

γ) όταν, στην περίπτωση απόφασης για δέσμευση περιουσιακών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας ενόψει μεταγενέστερης δήμευσης αυτών, τα περιουσιακά αυτά στοιχεία αποτελούν ήδη αντικείμενο απόφασης που έχει ληφθεί στο πλαίσιο άλλων διαδικασιών στην Ελλάδα και έως ότου αρθεί η απόφαση αυτή.

2. Σε περίπτωση αναβολής εκτέλεσης της απόφασης δέσμευσης, κοινοποιείται πάραυτα στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με κάθε μέσο, υπό προϋποθέσεις που εξασφαλίζουν την έγγραφη απόδειξη, σχετική έκθεση, η οποία αναφέρει τους λόγους της αναβολής και, εάν είναι δυνατόν, την προβλεπόμενη διάρκεια της.

3. Μόλις παύσει να υφίσταται ο λόγος αναβολής, ο ανακριτής λαμβάνει πάραυτα τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης και ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, με κάθε μέσο υπό προϋποθέσεις που εξασφαλίζουν την έγγραφη απόδειξη.

4. Ο ανακριτής ενημερώνει, επίσης, την αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης σχετικά με τυχόν άλλα περιοριστικά μέτρα που μπορούν να επιβληθούν επί των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων.

Άρθρο Δέκατο πέμπτο **Μεταγενέστερη μεταχείριση των δεσμευμένων στοιχείων**

1. Το περιουσιακό στοιχείο παραμένει υπό δέσμευση στην Ελλάδα, έως ότου δοθεί οριστική απάντηση στην αίτηση που υποβάλλεται βάσει του άρθρου Ενδέκατου παράγραφος 2.

2. Μετά από διαβούλευση με το κράτος έκδοσης, το Ελληνικό κράτος δύναται, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και πρακτική, να θέτει τους προσηκόντες όρους ανάλογα με τις περιστάσεις της υπόθεσης, προκειμένου να περιορίζει την διάρκεια δέσμευσης του περιουσιακού στοιχείου. Εάν, σύμφωνα με τους όρους αυτούς, αντιμετωπίζει το ενδεχόμενο να προβεί στην άρση του μέτρου, ενημερώνει το κράτος έκδοσης και του δίνει την δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις του.

3. Μετά την κοινοποίηση από τις αρχές του κράτους έκδοσης στις Ελληνικές δικαστικές αρχές της άρσης της απόφασης δέσμευσης, αίρεται με επιμέλεια του αρμόδιου ανακριτή, το ταχύτερο δυνατόν, το ληφθέν σε εκτέλεση της απόφασης μέτρο. Αντίστοιχη υποχρέωση για κοινοποίηση της άρσης της απόφασης δέσμευσης έχουν και οι Ελληνικές δικαστικές αρχές, όταν κράτος έκδοσης είναι το Ελληνικό.

4. Οι αιτήσεις μεταφοράς αποδεικτικών στοιχείων του άρθρου Ενδέκατου παράγραφος 2 υποβάλλονται στον αρμόδιο ανακριτή με τη διαδικασία που προβλέπεται για την υποβολή αίτησης δικαστικής συνδρομής. Οι αιτήσεις αυτές δεν μπορούν ποτέ να απορριφθούν λόγω μη συνδρομής του διττού αξιοποίνου, εφόσον αφορούν αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο Δέκατο παράγραφος 2 και τα αδικήματα αυτά τιμωρούνται στο κράτος έκδοσης με ποινή φυλάκισης, το ανώτατο όριο της οποίας είναι τουλάχιστον τρία έτη.

Άρθρο Δέκατο έκτο **Ένδικα μέσα**

1. Η διάταξη δέσμευσης επιδίδεται το συντομότερο δυνατό σ' εκείνον σε βάρος του οποίου γίνεται η εκτέλεση. Σε περίπτωση κοινών περιουσιακών ή αποδεικτικών στοιχείων, η απόφαση επιδίδεται και στους τρίτους, οι οποίοι, όπως και ο καθ' ου η εκτέλεση, έχουν δικαίωμα να λάβουν αντίγραφα της δικογραφίας από τον ανακριτή.

2. Ο καθ' ου η εκτέλεση και κάθε τρίτος που δικαιολογεί έννομο συμφέρον, δικαιούνται να ασκήσουν αντιρρήσεις κατά της διάταξης για λόγους νομικούς και ουσιαστικούς που αφορούν σε αυτήν και την εκτελεστότητά της, ως και στο ληφθέν σε εκτέλεσή της μέτρο. Οι αντιρρήσεις ασκούνται ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου του κράτους έκδοσης ή του Ελληνικού κράτους ως κράτους εκτέλεσης. Αντιρρήσεις που αφορούν στους ουσιαστικούς λόγους για την έκδοση της απόφασης δέσμευσης μπορούν να προβάλλονται μόνο ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους έκδοσης.

3. Αν οι αντιρρήσεις ασκούνται στην Ελλάδα ως κράτος εκτέλεσης, η προθεσμία είναι είκοσι (20) ημέρες από την επίδοση της διάταξης. Η ενλόγω προθεσμία, όπως και η άσκηση των αντιρρήσεων, δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης. Αρμόδιο δικαστήριο είναι το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών του τόπου της εκτέλεσης.

4. Το συμβούλιο συνεδριάζει χωρίς την παρουσία του εισαγγελέα και του ασκήσαντος τις αντιρρήσεις. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, εφόσον το δικαστικό συμβούλιο κρίνει ότι αυτό είναι αναγκαίο, μπορεί να διατάξει την εμφάνιση ενώπιον του του ασκήσαντος τις αντιρρήσεις, οπότε καλείται και ο εισαγγελέας.

5. Στην περίπτωση της άσκησης αντιρρήσεων, ενημερώνεται η δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης, τόσο για την άσκηση των αντιρρήσεων, όσο και για τους λόγους τους, όπως επίσης και για την έκβαση της σχετικής δίκης.

Άρθρο Δέκατο έβδομο **Επιστροφή καταβληθέντων ποσών**

1. Εάν το κράτος εκτέλεσης ευθύνεται σύμφωνα με το δίκαιό του για ζημία που προκλήθηκε σε ένα από τα μέρη που αναφέρονται στο άρθρο Δέκατο έκτο παράγραφος 1 από την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης, το Ελληνικό κράτος, ως κράτος έκδοσης, αποδίδει στο κράτος εκτέλεσης τυχόν ποσά που καταβλήθηκαν στο εν λόγω μέρος, ως αποζημίωση λόγω της ευθύνης αυτής, εκτός εάν η ζημία οφείλεται αποκλειστικά σε παράνομες πράξεις ή παραλείψεις του κράτους εκτέλεσης. Εάν μέρος της ζημίας οφείλεται αποκλειστικά σε παράνομες πράξεις ή παραλείψεις του κράτους εκτέλεσης, μειώνεται αναλόγως το ποσό που αποδίδεται.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται αναλόγως και στην περίπτωση που το Ελληνικό κράτος καταβάλει αποζημίωση ως κράτος εκτέλεσης. Η αίτηση απόδοσης των καταβληθέντων ποσών υποβάλλεται στο κράτος έκδοσης από τον Υπουργό Οικονομικών.

3. Με τη διάταξη της προηγούμενης παραγράφου δεν θίγονται οι διατάξεις του Ελληνικού δικαίου για αξιώσεις αποζημίωσης φυσικών ή νομικών προσώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' **ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ, ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΔΗΜΕΥΣΗΣ**

Άρθρο Δέκατο όγδοο **Αρμοδιότητα**

1. Αρμόδια αρχή για την διαβίβαση στις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους της Ε.Ε. μιας απόφασης δήμησης Ελληνικού δικαστηρίου ορίζεται ο Εισαγγελέας Εφετών της περιφέρειας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση, της οποίας επιδιώκεται η αναγνώριση και εκτέλεση.

2. Αρμόδια αρχή για την αναγνώριση και εκτέλεση στην Ελλάδα μιας απόφασης δήμευσης άλλου κράτους μέλους της Ε.Ε. ορίζεται ο Εισαγγελέας Εφετών της περιφέρειας, στην οποία η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι ευρίσκεται το αντικείμενο της δήμευσης, ή άλλως του τόπου, όπου το φυσικό πρόσωπο σε βάρος του οποίου απαγγέλθηκε η καταδικαστική απόφαση, έχει την κατοικία του ή τη συνήθη διαμονή του ή, αν πρόκειται για νομικό πρόσωπο, την έδρα του. Εάν δεν προσδιορίζεται η περιφέρεια όπου ευρίσκεται το αντικείμενο δήμευσης και το φυσικό πρόσωπο είναι αγνώστου διαμονής, καθώς και αν η απόφαση αφορά σε περιουσιακά στοιχεία που ευρίσκονται στην περιφέρεια περισσότερων Εφετείων, αρμόδιος είναι ο Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών.

3. Εάν η αρχή που παραλαμβάνει την απόφαση δεν είναι αρμόδια για την αναγνώριση και την λήψη των αναγκαίων μέτρων για την εκτέλεσή της, διαβιβάζει την απόφαση αυτή στον αρμόδιο Εισαγγελέα Εφετών και ενημερώνει την δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης.

4. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ορίζεται ως κεντρική αρχή για να επικουρεί τις αρμόδιες δικαστικές αρχές για την διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των αποφάσεων δήμευσης. Το ανωτέρω Υπουργείο ενημερώνει την Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου για τις δικαστικές αρχές που είναι αρμόδιες.

Άρθρο Δέκατο ένατο **Διαδικασία διαβίβασης**

1. Η απόφαση δήμευσης ή επικυρωμένο αντίγραφο της, μαζί με το πιστοποιητικό του Παραρτήματος Β του παρόντος νόμου, αφού μεταφραστούν στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες ή σε άλλη δηλωθείσα γλώσσα του κράτους εκτέλεσης, διαβιβάζονται από τον αρμόδιο Εισαγγελέα Εφετών στην αρμόδια αρχή του τελευταίου. Η διαβίβαση γίνεται απευθείας, με κάθε μέσο, υπό προϋποθέσεις που εξασφαλίζουν την έγγραφη απόδειξη για την διαβίβαση και επιτρέπουν την διαπίστωση της γνησιότητάς τους.

2. Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν είναι γνωστή, τότε ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών προβαίνει σε κάθε αναγκαία έρευνα, ενδεχομένως μέσω των σημείων επαφής του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου ή της Eurojust, προκειμένου να λάβει πληροφορίες εκ μέρους του κράτους εκτέλεσης, άλλως απευθύνεται στην Κεντρική Αρχή.

3. Η απόφαση διαβιβάζεται σε ένα μόνο κράτος εκτέλεσης κάθε φορά.

4. Απόφαση δήμευσης που αφορά σε συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία μπορεί να διαβιβάζεται συγχρόνως σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης, όταν:

- α) υπάρχουν βάσιμες ενδείξεις, ότι τα περιουσιακά στοιχεία ευρίσκονται σε διαφορετικά κράτη εκτέλεσης,
- β) η δήμευση κάποιου περιουσιακού στοιχείου προϋποθέτει ανάληψη δράσης σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης,
- γ) υπάρχουν βάσιμες ενδείξεις, ότι κάποιο συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο ευρίσκεται σε ένα από τα περισσότερα προσδιοριζόμενα κράτη εκτέλεσης.

5. Απόφαση δήμευσης που αφορά σε χρηματικό ποσό μπορεί να διαβιβάζεται συγχρόνως σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης, όταν ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών κρίνει ότι συντρέχει ειδικός λόγος προς τούτο, για παράδειγμα όταν:

- α) δεν έχουν δεσμευθεί σε ένα κράτος μέλος περιουσιακά στοιχεία αντίστοιχης αξίας, για τους

σκοπούς της ποινικής διαδικασίας για την οποία εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης.

β) η αξία των περιουσιακών στοιχείων που μπορούν να δημευθούν στην ημεδαπή και σε ένα μόνο κράτος εκτέλεσης ενδέχεται να μην επαρκεί για την κάλυψη του συνολικού ποσού που προβλέπει η απόφαση δήμευσης.

6. Όταν η απόφαση δήμευσης που αφορά σε χρηματικό ποσό διαβιβάζεται σε ένα ή περισσότερα κράτη εκτέλεσης, η συνολική αξία που προκύπτει από την εκτέλεση της δεν μπορεί να ξεπερνά το μέγιστο ποσό που προσδιορίζεται στην απόφαση δήμευσης.

7. Ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών ενημερώνει αμέσως τις αρμόδιες αρχές όλων των κρατών εκτέλεσης, με οποιοδήποτε μέσο υπό προϋποθέσεις που εξασφαλίζουν την έγγραφη απόδειξη:

α) αν θεωρεί ότι υπάρχει κίνδυνος να λάβει χώρα εκτέλεση πέρα από το μέγιστο ποσό.

β) αν, μετά από τυχόν αναβολή εκτέλεσης της απόφασης στο κράτος εκτέλεσης, έπαυσε να υφίσταται ο προαναφερόμενος κίνδυνος.

γ) αν η απόφαση δήμευσης έχει εκτελεστεί εν όλω ή εν μέρει στην Ελλάδα ή σε άλλο κράτος εκτέλεσης. Στην περίπτωση αυτή γίνεται μνεία του ακριβούς ποσού που απομένει για την πλήρη εκτέλεση της απόφασης.

8. Η διαβίβαση της απόφασης δήμευσης σε ένα ή περισσότερα κράτη δεν εμποδίζει την Ελλάδα να την εκτελέσει ή να λάβει σε εκτέλεση αυτής χρηματικά ποσά που καταβάλλονται αυτοβούλως από τον καθ' ου. Στις περιπτώσεις αυτές ενημερώνει το κράτος ή τα κράτη στα οποία έχει διαβιβάσει την απόφαση για το εναπομείναν χρηματικό ποσό, ως προς το οποίο δύναται να εκτελεστεί η απόφαση.

9. Ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών ενημερώνει πάραυτα την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, με κάθε μέσο υπό προϋποθέσεις που εξασφαλίζουν την έγγραφη απόδειξη, για οποιαδήποτε απόφαση ή μέτρο συνεπεία του οποίου η απόφαση δήμευσης παύει να είναι εκτελεστή.

Άρθρο Εικοστό

Διατυπώσεις της αναγνώρισης και εκτέλεσης

1. Ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών αναγνωρίζει χωρίς άλλη διατύπωση κάθε απόφαση δήμευσης που του διαβιβάζεται και λαμβάνει αμέσως τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεσή της, εκδίδοντας διάταξη περί κατάσχεσης του συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου ή του χρηματικού ποσού που αφορά η απόφαση, εκτός αν συντρέχει ένας από τους λόγους μη αναγνώρισης, μη εκτέλεσης ή αναβολής των επόμενων άρθρων. Η διάταξη επιδίδεται στον καθ' ου η εκτέλεση, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Ο Εισαγγελέας ενημερώνει πάραυτα την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης για την ολική ή μερική εκτέλεση της απόφασης.

2. Εάν μία απόφαση δήμευσης αφορά σε συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο και αυτό δεν υπάρχει πλέον, δεν έχει βρεθεί ή δεν είναι δυνατόν να κατασχεθεί, κατάσχεται και δημεύεται χρηματικό ποσό ίσης αξίας προς εκείνη του περιουσιακού στοιχείου, εφόσον το ποσό αυτό έχει προσδιοριστεί από το δικαστήριο του κράτους έκδοσης.

3. Εάν μία απόφαση δήμευσης αφορά σε χρηματικό ποσό και δεν επιτευχθεί η καταβολή αυτού, η απόφαση εκτελείται επί οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου διαθέσιμου προς τον σκοπό αυτό.

4. Στην περίπτωση δήμευσης προϊόντων εγκλήματος, αν η απόφαση έχει εκτελεσθεί ενμέρει σε άλλη χώρα, εκτελείται στην Ελλάδα μόνο κατά το υπόλοιπο μέρος.

5. Ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών μετατρέπει, εφόσον απαιτείται, το προς δήμευση ποσό σε ευρώ, με

βάση την ισοτιμία που ίσχυε κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης δήμευσης.

6. Ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών διακόπτει την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης,

- α) αν ενημερωθεί από την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης για οποιαδήποτε απόφαση ή μέτρο, συνεπεία του οποίου η απόφαση δήμευσης παύει να είναι εκτελεστή,
- β) αν το έγκλημα αμνηστεύθηκε σύμφωνα με τους Ελληνικούς νόμους.

Άρθρο Εικοστό πρώτο **Λόγοι μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης**

1. Ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών αρνείται την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης δήμευσης μόνο εάν:

α) το προβλεπόμενο πιστοποιητικό του Παραρτήματος Β δεν προσκομισθεί, είναι ελλιπές ή προδήλως δεν αντιστοιχεί στην απόφαση δήμευσης,

β) η εκτέλεση της απόφασης θα παραβίαζε την αρχή *ne bis in idem*,

γ) η απόφαση δεν συνδέεται με συμπεριφορά η οποία συνιστά αδίκημα σύμφωνα με τους Ελληνικούς ποινικούς νόμους, ανεξαρτήτως του νομικού της χαρακτηρισμού, εκτός από τις περιπτώσεις του άρθρου Δέκατου παρ. 2. Ωστόσο, όσον αφορά φορολογικά και τελωνειακά αδικήματα και αδικήματα περί το συνάλλαγμα, η εκτέλεση της απόφασης δήμευσης δεν επιτρέπεται να απορριφθεί λόγω του γεγονότος ότι το Ελληνικό δίκαιο δεν επιβάλλει τον ίδιο τύπο δασμών ή φόρων ή δεν περιέχει τον ίδιο τύπο ρυθμίσεων περί δασμών ή φόρων, τελωνείων και συναλλάγματος με τον προβλεπόμενο από το δίκαιο του κράτους έκδοσης,

δ) σύμφωνα με τους Ελληνικούς ποινικούς νόμους η δήμευση έχει παραγραφεί και η απόφαση δήμευσης συνδέεται με αξιόποινες πράξεις που υπάγονται στην αρμοδιότητα των Ελληνικών δικαστικών αρχών,

ε) η απόφαση δήμευσης συνδέεται με πράξεις οι οποίες είτε θεωρούνται κατά τους Ελληνικούς ποινικούς νόμους ότι τελέστηκαν εν όλω ή εν μέρει στο έδαφος της Ελλάδας ή σε εξομοιούμενο προς αυτό έδαφος, είτε τελέστηκαν εκτός του εδάφους του κράτους έκδοσης και κατά τους Ελληνικούς ποινικούς νόμους απαγορεύεται η δίωξη για τέτοια αδικήματα εάν έχουν διαπραχθεί εκτός του Ελληνικού εδάφους,

στ) σύμφωνα με το πιστοποιητικό του Παραρτήματος Β το συγκεκριμένο πρόσωπο, κατά του οποίου εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης, δεν παρέστη αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης, εκτός εάν στο πιστοποιητικό αναφέρεται ότι το ενλόγω πρόσωπο, βάσει του δικαίου του κράτους έκδοσης:

αα) είχε κλητευθεί εν ευθέτω χρόνω αυτοπροσώπως ή είχε ενημερωθεί, πραγματικά και επίσημα, με άλλα μέσα, σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης, κατά τρόπο ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει αυτών, και είχε επίσης ενημερωθεί εν ευθέτω χρόνω, ότι μπορούσε να εκδοθεί σε βάρος του απόφαση δήμευσης ακόμη και σε περίπτωση που το ίδιο δεν εμφανιζόταν στη δίκη, ή

ββ) τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δε δώσει εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε το ίδιο είτε το κράτος, να το εκπροσωπήσει στη δίκη και εκπροσωπήθηκε όντως απ' αυτόν, ή

γγ) αφού του επιδόθηκε η απόφαση δήμευσης και ενημερώθηκε ρητά ότι είχε το δικαίωμα να δικασθεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, ότι θα μπορούσε να παρασταθεί στη νέα δίκη, ότι η ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και καινούριων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταζόταν και ότι η δίκη μπορούσε να οδηγήσει στην ανατροπή της αρχικής απόφασης, αυτό είτε δήλωσε ρητώς ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση δήμευσης είτε δεν ζήτησε να δικασθεί εκ νέου ή δεν άσκησε ένδικο μέσο εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας,

ζ) προσβάλλονται δικαιώματα που προβάλλει ο καθ' ου ή καλόπιστοι τρίτοι, ή

η) σύμφωνα με τους Ελληνικούς νόμους υφίσταται ασυλία ή η πράξη έχει αμνηστευθεί.

2. Αν η απόφαση δήμευσης εμπίπτει στις περιπτώσεις iii) ή iv) του στοιχείου β' της παραγράφου 2 του άρθρου Ένατου, ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών την εκτελεί κατά τον βαθμό που προβλέπεται σε παρόμοιες εσωτερικές υποθέσεις σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

3. Στις περιπτώσεις των προηγούμενων παραγράφων, ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών, προτού αποφανθεί για την μη αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης, προχωρά σε διαβούλευση με κάθε κατάλληλο και πρόσφορο μέσο με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, εφόσον αυτό κρίνεται απαραίτητο για να διακριβωθεί η συνδρομή των ουσιαστικών τους προϋποθέσεων.

4. Εφόσον η απόφαση δήμευσης είναι αδύνατον να εκτελεσθεί, διότι το υπό δήμευση περιουσιακό στοιχείο έχει ήδη εν όλω ή εν μέρει δημευθεί, έχει εξαφανισθεί, έχει καταστραφεί, δεν ανευρίσκεται στον τόπο που μνημονεύεται στο πιστοποιητικό ή διότι ο τόπος του περιουσιακού στοιχείου δεν προσδιορίζεται επακριβώς, ακόμη και έπειτα από διαβούλευση με το κράτος έκδοσης, ενημερώνεται πάραυτα η αρμόδια αρχή του τελευταίου. Το ίδιο συμβαίνει σε κάθε τυχόν άρνηση αναγνώρισης και εκτέλεσης μιας απόφασης για οποιονδήποτε λόγο.

Άρθρο Εικοστό δεύτερο **Λόγοι αναβολής της εκτέλεσης**

1. Ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών δύναται με διάταξη που εκδίδει να αναβάλει την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης:

- α) όταν θεωρεί, ότι υπάρχει κίνδυνος η συνολική αξία που θα προέλθει από την εκτέλεση να υπερβεί το ποσό που αναφέρεται σε αυτή λόγω ταυτόχρονης εκτέλεσής της σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη,
- β) όταν η εκτέλεση μπορεί να παραβιάσει διεξαγόμενη ποινική έρευνα ή διαδικασία και για όσο χρονικό διάστημα κρίνεται εύλογο,
- γ) στις περιπτώσεις όπου κρίνεται αναγκαίο, η απόφαση ή μέρος αυτής να μεταφρασθεί στην ελληνική γλώσσα με έξοδα του Ελληνικού κράτους, για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την μετάφραση της απόφασης,
- δ) στις περιπτώσεις όπου έχει ήδη κινηθεί στην Ελλάδα διαδικασία, που μπορεί να οδηγήσει στη δήμευση των ίδιων περιουσιακών στοιχείων.

2. Στις ανωτέρω περιπτώσεις, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι τα περιουσιακά στοιχεία παραμένουν διαθέσιμα για την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης, ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών εφαρμόζει τις οικείες διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και του άρθρου 48 του ν. 3691/2008.

3. Σε περίπτωση αναβολής σύμφωνα με την παράγραφο 1 περ. α', ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με κάθε μέσο υπό προϋποθέσεις που εξασφαλίζουν την έγγραφη απόδειξη. Στις περιπτώσεις β', γ' και δ', υποβάλλει πάραυτα, με τον ίδιο τρόπο, έκθεση προς την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης σχετικά με την αναβολή εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης, η οποία αναφέρει τους λόγους της αναβολής αυτής, και αν είναι δυνατόν την προβλεπόμενη διάρκειά της.

4. Μόλις παύσει να υφίσταται ο λόγος αναβολής, ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών προβαίνει στην εκτέλεση της απόφασης δήμευσης και ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με κάθε μέσο υπό προϋποθέσεις που εξασφαλίζουν την έγγραφη απόδειξη.

Άρθρο Εικοστό τρίτο **Ένδικα μέσα - εγγυήσεις**

1. Ο καθ' ου η εκτέλεση και κάθε ενδιαφερόμενος δικαιούνται να προσφύγουν εντός προθεσμίας 10 ημερών από την ημερομηνία επίδοσης της διάταξης που αναφέρεται στο άρθρο Εικοστό ενώπιον του αρμόδιου κατά τόπο Συμβουλίου Εφετών, το οποίο αποφαινεται το ταχύτερο δυνατόν. Η προσφυγή ασκείται κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 322 παρ. 3 ΚΠΔ. Κατά του βουλεύματος επιτρέπεται αναίρεση στον εισαγγελέα και τον προσφεύγοντα μέσα σε 10 ημέρες από την επίδοση του βουλεύματος.
2. Με την προσφυγή δεν μπορούν να αμφισβητηθούν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις έκδοσης της απόφασης δήμευσης.
3. Η υποβολή της προσφυγής και η προθεσμία της δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της διάταξης.
4. Σε περίπτωση προσφυγής ενώπιον του Συμβουλίου Εφετών, ενημερώνεται σχετικά η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης.

Άρθρο Εικοστό τέταρτο Πολλαπλές αποφάσεις δήμευσης

Εάν στον αρμόδιο για την εκτέλεση Εισαγγελέα Εφετών έχουν διαβιβασθεί:

- α) δύο ή περισσότερες αποφάσεις δήμευσης, οι οποίες αφορούν σε χρηματικό ποσό και έχουν εκδοθεί σε βάρος του ίδιου φυσικού ή νομικού προσώπου, ενώ δεν υπάρχουν επαρκή περιουσιακά στοιχεία διαθέσιμα για την εκτέλεση όλων των αποφάσεων, ή
- β) δύο ή περισσότερες αποφάσεις δήμευσης, οι οποίες αφορούν στο ίδιο περιουσιακό στοιχείο, ο Εισαγγελέας αποφασίζει ποια απόφαση θα εκτελεσθεί, με βάση καταρχήν την ημερομηνία διαβίβασης των αποφάσεων αυτών, συνεκτιμώντας, όμως, όλες τις περιστάσεις και ιδίως την ημερομηνία έκδοσης των αποφάσεων, την ύπαρξη δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων, την βαρύτητα των αντίστοιχων αδικημάτων και τον τόπο τέλεσής τους.

Άρθρο Εικοστό πέμπτο Διάθεση δημευμένων περιουσιακών στοιχείων

1. Εάν δεν συμφωνηθεί άλλως μεταξύ του αρμόδιου Εισαγγελέα Εφετών και της αρμόδιας αρχής του κράτους έκδοσης,
 - α) χρηματικά ποσά μέχρι του ποσού των 10.000 ευρώ περιέρχονται στο Ελληνικό Δημόσιο σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 552Α ΚΠΔ, ενώ
 - β) μεγαλύτερα ποσά περιέρχονται κατά 50% στο Ελληνικό Δημόσιο και κατά το υπόλοιπο μέρος μεταβιβάζονται στο κράτος έκδοσης.
2. Μη χρηματικά περιουσιακά στοιχεία:
 - α) είτε περιέρχονται στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 552Α ΚΠΔ, εκποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της Ελληνικής νομοθεσίας και στην συνέχεια εφαρμόζεται η προηγούμενη παράγραφος,
 - β) είτε μεταφέρονται στο κράτος έκδοσης, εκτός αν αυτά αποτελούν πολιτιστικά αγαθά που ανήκουν στην εθνική πολιτιστική κληρονομιά.
3. Ο τρόπος διάθεσης των δημευμένων περιουσιακών στοιχείων κατά τις προηγούμενες παραγράφους ρυθμίζεται με την διάταξη που εκδίδει ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών σύμφωνα με το άρθρο Εικοστό παρ. 1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Οικονομικών δύναται να καθορισθεί κάθε σχετική λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο Εικοστό έκτο Αποζημίωση

1. Όταν το κράτος εκτέλεσης καθίσταται με αμετάκλητη δικαστική απόφασή του και βάσει του δικαίου του υπεύθυνο για βλάβη που προκλήθηκε στον καθ' ου ή στον καλόπιστο τρίτο από την εκτέλεση απόφασης που του διαβιβάσθηκε από το Ελληνικό Κράτος, αυτό αποζημιώνει το κράτος εκτέλεσης για το ποσό που αυτό υποχρεώθηκε να καταβάλει, στο μέτρο που η ζημία δεν οφείλεται στην δική του συμπεριφορά. Υπό τις αυτές προϋποθέσεις, η Ελλάδα ως κράτος εκτέλεσης αιτείται από το κράτος έκδοσης αποζημίωση για κάθε ποσό που κατέβαλε με αμετάκλητη δικαστική απόφαση.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Οικονομικών δύναται να καθορισθεί κάθε σχετική λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο Εικοστό έβδομο Έξοδα

1. Εάν από την εκτέλεση της απόφασης στην Ελλάδα προκαλούνται δαπάνες επί του Ελληνικού εδάφους, αυτές βαρύνουν το Ελληνικό Δημόσιο.

2. Εάν από την εκτέλεση της απόφασης στην Ελλάδα προκαλούνται δαπάνες που θεωρούνται υπερβολικά υψηλές ή έκτακτες, ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών μπορεί να προτείνει στην δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης τον επιμερισμό των δαπανών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο Εικοστό όγδοο Σχέση με άλλες συμφωνίες

Διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή ρυθμίσεις μεταξύ Ελλάδας και κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν θίγονται από τις ρυθμίσεις του παρόντος Μέρους στο μέτρο που συμβάλλουν στην απλούστευση ή την περαιτέρω διευκόλυνση της διαδικασίας αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης.

Άρθρο Εικοστό ένατο Τροποποιήσεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

1. Ο τίτλος του άρθρου 552 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται σε: «Εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής».

2. Στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 552Α με το εξής περιεχόμενο:

«Άρθρο 552Α

Εκτέλεση της ποινής της δήμευσης

1. Αν η δήμευση αφορά σε απαίτηση, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου ή του δικαστικού συμβουλίου που εξέδωσε την απόφαση ή το βούλευμα επιμελείται της άμεσης λήψης των αναγκαίων αναγκαστικών μέτρων από τον διευθυντή του δημόσιου ταμείου, κατ' εφαρμογή του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων, εκτός αν ειδική διάταξη ορίζει διαφορετικά.

2. Αν η δήμευση αφορά σε ακίνητο, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου ή του δικαστικού συμβουλίου που

εξέδωσε την απόφαση ή το βούλευμα επιδίδει αντίγραφο τους στον αρμόδιο φύλακα μεταγραφών, ο οποίος υποχρεούται να προβεί την ίδια ημέρα σε σχετική σημείωση στα οικεία βιβλία και να αρχειοθετήσει το έγγραφο που του κοινοποιήθηκε, αν δε η απόφαση ή το βούλευμα είναι αμετάκλητα, να τα μεταγράψει.»

Άρθρο Τριακοστό
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από την δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 9

α) Δικαστική αρχή που εξέδωσε την απόφαση δέσμευσης:

Επίσημη ονομασία:

.....

Όνομα του εκπροσώπου της:

Αξίωμα (τίτλος /βαθμός):

Στοιχεία της δικογραφίας:

Διεύθυνση:

.....

Αριθ. τηλ.: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής) (.....)

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής) (.....)

Ηλεκτρονική διεύθυνση:

Γλώσσες στις οποίες είναι δυνατή η επικοινωνία με την εκδούσα δικαστική αρχή:

.....

Στοιχεία επικοινωνίας (συμπεριλαμβανομένων των γλωσσών στις οποίες είναι δυνατή η επικοινωνία με το ή τα πρόσωπα) του προσώπου ή των προσώπων με τα οποία πρέπει να υπάρξει επαφή εάν χρειάζονται πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με την εκτέλεση της απόφασης ή για να γίνουν οι απαραίτητες πρακτικές ρυθμίσεις για τη μεταφορά των αποδεικτικών στοιχείων (αν υπάρχουν):

.....

.....

β) Αρχή αρμόδια για την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης στο κράτος που την εξέδωσε [εάν η αρχή αυτή είναι διαφορετική από την αρχή στο στοιχείο (α)]:

Επίσημη ονομασία:

.....

Όνομα του εκπροσώπου της:

Αξίωμα (τίτλος/βαθμός):

Στοιχεία της δικογραφίας:

Διεύθυνση:

.....

Αριθ. τηλ.: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής) (.....)

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής) (.....)

Ηλεκτρονική διεύθυνση:

Γλώσσες στις οποίες είναι δυνατή η επικοινωνία με την αρχή την αρμόδια για την εκτέλεση:

.....

Στοιχεία επικοινωνίας (συμπεριλαμβανομένων των γλωσσών στις οποίες είναι δυνατή η επικοινωνία με το ή τα πρόσωπα) του προσώπου ή των προσώπων με τα οποία πρέπει να υπάρξει επαφή εάν χρειάζονται πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με την εκτέλεση της απόφασης ή για να γίνουν οι απαραίτητες πρακτικές ρυθμίσεις για τη μεταφορά των αποδεικτικών στοιχείων (αν υπάρχουν):

.....

.....

γ) Στην περίπτωση που έχουν συμπληρωθεί και το στοιχείο α) και το στοιχείο β), πρέπει να συμπληρώνεται και το παρόν σημείο προκειμένου να καταδεικνύεται με ποια από τις δύο / ή και με τις δύο αυτές αρχές πρέπει να υπάρξει επαφή:

Αρχή που αναφέρεται στο στοιχείο α)

Αρχή που αναφέρεται στο στοιχείο β)

δ) Σε περίπτωση όπου μια κεντρική αρχή έχει ορισθεί υπεύθυνη για τη διαβίβαση και τη διοικητική παραλαβή των αποφάσεων δέσμευσης (ισχύει μόνο για την Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο):

Όνομασία της κεντρικής αρχής:

.....

Αρμόδιος υπάλληλος, εάν υπάρχει (τίτλος/βαθμός και όνομα):

.....

Διεύθυνση:

.....

Στοιχεία της δικογραφίας

Αριθ. τηλ.: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής) (....)

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής) (....)

Ηλεκτρονική διεύθυνση:

ε) Η απόφαση δέσμευσης:

1. Ημερομηνία, και, εάν υπάρχει, αριθμός αναφοράς

2. Να αναφέρεται ο σκοπός της απόφασης

2.1. Επακόλουθη δήμευση

2.2. Εξασφάλιση αποδεικτικών στοιχείων

3. Περιγραφή των διατυπώσεων και διαδικασιών που πρέπει να τηρούνται κατά την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης σχετικά με αποδεικτικά στοιχεία (αν συντρέχει περίπτωση)

στ) Πληροφορίες σχετικά με τα περιουσιακά ή αποδεικτικά στοιχεία στο κράτος της εκτέλεσης που καλύπτονται από την απόφαση δέσμευσης:

Περιγραφή των περιουσιακών ή αποδεικτικών στοιχείων και του τόπου:

1. α) Ακριβής περιγραφή του περιουσιακού στοιχείου και, αν συντρέχει περίπτωση, μέγιστο ποσό για το οποίο επιδιώκεται η ανάκτηση από το περιουσιακό αυτό στοιχείο (εάν αυτό το μέγιστο ποσό αναφέρεται στην απόφαση σχετικά με την αξία προϊόντων του εγκλήματος)

β) Ακριβής περιγραφή των αποδεικτικών στοιχείων

2. Ακριβής τόπος του περιουσιακού ή του αποδεικτικού στοιχείου (εάν δεν είναι γνωστός, ο τελευταίος γνωστός τόπος)

3. Πρόσωπο που έχει τη φύλαξη του περιουσιακού ή του αποδεικτικού στοιχείου ή είναι γνωστό ως επικαρπωτής του περιουσιακού ή αποδεικτικού στοιχείου, εάν είναι διαφορετικό από τον ύποπτο

.....

.....

ζ) Στοιχεία ταυτότητας του προσώπου ή των προσώπων, φυσικών ή νομικών, υπόπτων για την τέλεση του αδικήματος ή καταδικασθέντων, (αν συντρέχει περίπτωση βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους έκδοσης) ή/και του προσώπου ή των προσώπων στα οποία αναφέρεται η απόφαση δέσμευσης (εάν υπάρχουν τέτοια στοιχεία):

1. Φυσικά πρόσωπα

Επώνυμο:

Όνομα (ονόματα):

Γένος (εάν υπάρχει):

Ψευδώνυμα (εάν υπάρχουν):

Φύλο:

Ιθαγένεια:

Ημερομηνία γέννησης:

Τόπος γέννησης:

Κατοικία ή/και γνωστή διεύθυνση, εάν δεν είναι γνωστή, να αναφέρεται η τελευταία γνωστή διεύθυνση:

.....

Γλώσσα ή γλώσσες τις οποίες κατανοεί το πρόσωπο (εφόσον είναι γνωστό):

.....

2. Νομικά πρόσωπα

Επώνυμο:

Μορφή νομικού προσώπου:

Αριθμός καταχώρησης:

Καταστατική έδρα:

.....

η) Μέτρα που πρέπει να λαμβάνει το κράτος εκτέλεσης μετά την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης:

Δήμευση

1.1. Το περιουσιακό στοιχείο παραμένει στο κράτος εκτέλεσης με σκοπό την επακόλουθη δήμευσή του

1.1.1. Εσωκλείεται αίτηση για την εκτέλεση απόφασης δέσμευσης η οποία εκδόθηκε στο κράτος έκδοσης
(ημερομηνία)

1.1.2. Εσωκλείεται αίτηση για τη δήμευση στο κράτος εκτέλεσης και την επακόλουθη εκτέλεση αυτής της απόφασης

1.1.3. Εκτιμώμενη ημερομηνία υποβολής αίτησης όπως αναφέρεται στο σημείο 1.1.1 ή 1.1.2

ή

Εξασφάλιση αποδεικτικών στοιχείων

2.1. Το περιουσιακό στοιχείο μεταφέρεται στο κράτος έκδοσης ώστε να χρησιμεύσει ως αποδεικτικό στοιχείο

2.1.1. Εσωκλείεται αίτηση για τη μεταφορά

ή

2.2. Το περιουσιακό στοιχείο παραμένει στο κράτος εκτέλεσης με σκοπό την επακόλουθη χρησιμοποίησή του ως αποδεικτικού στοιχείου στο κράτος έκδοσης

2.2.2. Εκτιμώμενη ημερομηνία υποβολής αίτησης όπως αναφέρεται στο σημείο 2.1.1

θ) Αδικήματα:

Περιγραφή των σχετικών λόγων για την απόφαση δέσμευσης και περιλήψη των γεγονότων που γνωρίζει η δικαστική αρχή που εκδίδει την απόφαση δέσμευσης και το πιστοποιητικό:

Φύση και νομικός χαρακτηρισμός του αδικήματος (ή αδικημάτων) και εφαρμοστέα νομική διάταξη/ κώδικας βάσει της οποίας εξεδόθη η απόφαση δέσμευσης:

1. Εάν συντρέχει περίπτωση, σημειώσατε με x ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα αδικήματα με το οποίο ή με τα οποία συνδέονται τα ανωτέρω αναφερόμενα αδικήματα, εάν το αδίκημα ή τα αδικήματα (...) τιμωρούνται στο κράτος έκδοσης με στερητική της ελευθερίας ποινή μέγιστης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών:
 - D συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση
 - D τρομοκρατία
 - D εμπορία ανθρώπων
 - D σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία
 - D παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών
 - D παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών
 - D δωροδοκία
 - D καταδολίευση, περιλαμβανομένης και της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
 - D νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος
 - D παραχάραξη και κιβδηλεία νομίσματος, συμπεριλαμβανομένου του ευρώ
 - D εγκληματικότητα στον κυβερνοχώρο
 - D εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένου του λαθρεμπορίου απειλουμένων ζωικών ειδών και του λαθρεμπορίου απειλουμένων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών
 - D παροχή βοήθειας για την παράνομη είσοδο και διαμονή
 - D ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαρεία σωματική βλάβη
 - D παράνομο εμπόριο ανθρωπίνων οργάνων και ιστών
 - D απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και ομηρία
 - D ρατσισμός και ξενοφοβία
 - D οργανωμένες ή ένοπλες ληστείες
 - D παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, συμπεριλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης
 - D υπεξαίρεσεις και απάτες
 - D αθέμιτη προστασία έναντι παρανόμου περιουσιακού οφέλους και εκβίαση
 - D παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων
 - D πλαστογραφία δημοσίων εγγράφων και εμπορία πλαστών
 - D παραχάραξη μέσων πληρωμής
 - D λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων
 - D λαθρεμπόριο πυρηνικών ή ραδιενεργών ουσιών
 - D εμπορία κλεμμένων οχημάτων
 - D βιασμός
 - D εμπρησμός με πρόθεση
 - D εγκλήματα που εμπτίπουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου
 - D αεροπειρατεία και πειρατεία
 - D δολιοφθορά
2. Πλήρης περιγραφή του αδικήματος (των αδικημάτων) που δεν καλύπτονται από το τμήμα 1 ανωτέρω:

ι) Ένδικα μέσα διαθέσιμα στο κράτος έκδοσης κατά της απόφασης δέσμευσης για τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων καλόπιστων τρίτων μερών:

Περιγραφή των διαθέσιμων ένδικων μέσων, συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων μέτρων που πρέπει να ληφθούν

Δικαστήριο ενώπιον του οποίου μπορεί να ασκηθεί το ένδικο μέσο

Πληροφορίες ως προς τα πρόσωπα που δικαιούνται να ασκήσουν αυτό το ένδικο μέσο

Προθεσμία άσκησης του ένδικου μέσου

Αρχή στο κράτος έκδοσης η οποία μπορεί να παρέχει περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες άσκησης ένδικου μέσου στο κράτος έκδοσης καθώς και για τη δυνατότητα δικαστικής αρωγής και μετάφρασης:

Όνομασία:

Αρμόδιο πρόσωπο (εάν υπάρχει):

Διεύθυνση:

Αριθ. τηλ: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης)

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης)

Ηλεκτρονική διεύθυνση:

ια) Άλλες περιστάσεις που σχετίζονται με την υπόθεση (προαιρετικές πληροφορίες):

.....

.....

ιβ) Το κείμενο της απόφασης δέσμευσης επισυνάπτεται στο πιστοποιητικό.

Υπογραφή της εκδούσας δικαστικής αρχής ή/και του εκπροσώπου της που βεβαιώνει την ακρίβεια του περιεχομένου του πιστοποιητικού:

.....

Όνομασία /Όνομα:

Αξίωμα (τίτλος/βαθμός):

Ημερομηνία:

Επίσημη σφραγίδα (εάν υπάρχει)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ

προβλεπόμενο στο άρθρο 4 της απόφασης-πλαίσιου 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις δήμευσης

α) Κράτη έκδοσης και εκτέλεσης

Κράτος έκδοσης:

Κράτος εκτέλεσης:

β) Δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση δήμευσης:

Επίσημη ονομασία:

Διεύθυνση:

Στοιχεία της δικογραφίας:

Αριθ. τηλ.: (κωδικός χώρας/κωδικός πόλης – περιοχής)

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής)

Ηλεκτρονική διεύθυνση (εάν υπάρχει):

Γλώσσες στις οποίες είναι δυνατή η επικοινωνία με το δικαστήριο:

Στοιχεία προσώπων αρμόδιων για την παροχή πρόσθετων πληροφοριών όσον αφορά την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης, ή ενδεχομένως το συντονισμό της εκτέλεσης απόφασης δήμευσης που διαβιβάζεται σε δύο ή περισσότερα κράτη εκτέλεσης, ή τη μεταβίβαση στο κράτος έκδοσης των ποσών ή των περιουσιακών στοιχείων που προήλθαν από την εκτέλεση (όνομα, αξίωμα/βαθμός, αριθμός τηλεφώνου, αριθμός φαξ και, εάν υπάρχει, ηλεκτρονική διεύθυνση):

γ) Αρχή αρμόδια για την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης στο κράτος που την εξέδωσε [εάν η αρχή αυτή είναι διαφορετική από το δικαστήριο του στοιχείου β)]:

Επίσημη ονομασία:

.....

Διεύθυνση:

.....

Αριθ. τηλ.: (κωδικός χώρας/κωδικός πόλης – περιοχής)

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής)

Ηλεκτρονική διεύθυνση (εάν υπάρχει):

.....

Γλώσσες στις οποίες είναι δυνατή η επικοινωνία με την αρχή την αρμόδια για την εκτέλεση:

.....

.....

Στοιχεία προσώπων αρμοδίων για την παροχή πρόσθετων πληροφοριών όσον αφορά την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης, ή ενδεχομένως το συντονισμό της εκτέλεσης απόφασης δήμευσης που διαβιβάζεται σε δύο ή περισσότερα κράτη εκτέλεσης, ή τη μεταβίβαση στο κράτος έκδοσης των ποσών ή των περιουσιακών στοιχείων που προήλθαν από την εκτέλεση (όνομα, αξίωμα/βαθμός, αριθμός τηλεφώνου, αριθμός φαξ και, εάν υπάρχει, ηλεκτρονική διεύθυνση):

.....

.....

δ) Σε περίπτωση όπου κεντρική αρχή έχει οριστεί υπεύθυνη για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των αποφάσεων δήμευσης στο κράτος έκδοσης:

Ονομασία της κεντρικής αρχής:

.....

.....

Αρμόδιος υπάλληλος, εάν υπάρχει (τίτλος/βαθμός και όνομα):

.....

Διεύθυνση:

.....

Στοιχεία της δικογραφίας:

Αριθ. τηλ.: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής)

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής)

Ηλεκτρονική διεύθυνση (εάν υπάρχει):

.....

ε) Αρχή ή αρχές στις οποίες μπορεί να απευθυνθεί κανείς [στην περίπτωση που έχουν συμπληρωθεί τα σημεία γ) ή/και δ]):

Αρχή του στοιχείου β)

Είναι αρμόδια για ζητήματα:

Αρχή του στοιχείου γ)

Είναι αρμόδια για ζητήματα:

Αρχή του στοιχείου δ)

Είναι αρμόδια για ζητήματα:

στ) Όταν η απόφαση δήμευσης απορρέει από απόφαση δέσμευσης που διαβιβάστηκε στο κράτος εκτέλεσης σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, σχετικά με την εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης περιουσιακών ή αποδεικτικών στοιχείων στην Ευρωπαϊκή Ένωση ⁽¹⁾, αναφέρατε τα στοιχεία της απόφασης δέσμευσης (ημερομηνίες έκδοσης και διαβίβασης της απόφασης δέσμευσης, αρχή στην οποία διαβιβάστηκε, αριθμός αναφοράς, εάν είναι γνωστός):

.....

.....

ζ) Εάν η απόφαση δήμευσης έχει διαβιβασθεί σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης, αναφέρατε ακόλουθα στοιχεία:

1. Η απόφαση δήμευσης έχει διαβιβασθεί στο ή στα ακόλουθα κράτη εκτέλεσης (χώρα και αρχή):

.....

.....

2. Η απόφαση δήμευσης έχει διαβιβασθεί σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης για τον ακόλουθο λόγο (σημειώσατε το ανάλογο τετραγωνάκι):

2.1. Στην περίπτωση που η απόφαση δήμευσης αφορά ένα ή περισσότερα περιουσιακά στοιχεία:

Διάφορα περιουσιακά στοιχεία που καλύπτονται από την απόφαση δήμευσης πιστεύεται ότι ευρίσκονται σε διάφορα κράτη εκτέλεσης.

Η δήμευση συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου συνεπάγεται ανάληψη δράσης σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης.

Συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο που καλύπτεται από την απόφαση δήμευσης πιστεύεται ότι ευρίσκεται σε ένα από τα δύο ή περισσότερα προσδιοριζόμενα κράτη εκτέλεσης.

2.2. Στην περίπτωση που η απόφαση δήμευσης αφορά χρηματικό ποσό:

Το συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο δεν έχει δεσμευθεί δυνάμει της απόφασης-πλαισίου 2003/577/ΔΕΥ, της 22ας Ιουλίου 2003, σχετικά με την εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης περιουσιακών ή αποδεικτικών στοιχείων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η αξία των περιουσιακών στοιχείων που μπορούν να δημευθούν στο κράτος έκδοσης και σε οποιοδήποτε κράτος εκτέλεσης ενδέχεται να μην επαρκούν για την εκτέλεση του πλήρους ποσού που καλύπτεται από την απόφαση δήμευσης.

Άλλοι λόγοι (να αναφερθούν):

.....

.....

⁽¹⁾ ΕΕ L 196 της 2.8.2003, σ. 45.

η) Πληροφορίες σχετικά με τα φυσικά ή τα νομικά πρόσωπα εις βάρος των οποίων εκδόθηκε απόφαση δήμευσης:

1. **Φυσικά πρόσωπα**

Επώνυμο:

Όνομα (ονόματα):

Γένος (ενδεχομένως):

Ψευδώνυμα (ενδεχομένως):

Φύλο:

Υπηκοότητα:

Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης (ει δυνατόν):

Ημερομηνία γέννησης:

Τόπος γέννησης:

Τελευταία γνωστή διεύθυνση:

.....

Γλώσσα ή γλώσσες τις οποίες κατανοεί το πρόσωπο (εφόσον είναι γνωστή/ές):

.....

1.1. Εάν η απόφαση δήμευσης αφορά χρηματικό ποσό:

Η απόφαση δήμευσης διαβιβάζεται στο κράτος εκτέλεσης διότι (σημειώσατε το ανάλογο τετραγωνάκι):

- α) το κράτος έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί η απόφαση δήμευσης διαθέτει περιουσιακά στοιχεία ή εισοδήματα στο κράτος εκτέλεσης. Προσθέστε τις ακόλουθες πληροφορίες:

Λόγοι για τους οποίους εικάζεται ότι το πρόσωπο διαθέτει περιουσιακά στοιχεία/εισοδήματα:

.....

Περιγραφή των περιουσιακών στοιχείων του προσώπου/της προέλευσης των εισοδημάτων:

.....

Τοποθεσία των περιουσιακών στοιχείων του προσώπου/της προέλευσης των εισοδημάτων (εάν δεν είναι γνωστή, η τελευταία τοποθεσία):

.....

- β) δεν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι, σύμφωνα με το στοιχείο α), οι οποίοι θα επέτρεπαν στο κράτος έκδοσης να προσδιορίσει το κράτος μέλος στο οποίο μπορεί να αποσταλεί η απόφαση δήμευσης, όμως το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί η απόφαση δήμευσης έχει τη συνήθη κατοικία του στο κράτος εκτέλεσης. Προσθέστε τις ακόλουθες πληροφορίες:

Συνήθης κατοικία στο κράτος εκτέλεσης:

.....

.....

1.2. Εάν η απόφαση δήμευσης αφορά συγκεκριμένο(-α) περιουσιακό(-ά) στοιχείο(-α):

Η απόφαση δήμευσης διαβιβάζεται στο κράτος εκτέλεσης διότι (σημειώσατε το ανάλογο τετραγωνάκι):

- α) το ή τα συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία ευρίσκονται στο κράτος εκτέλεσης. [Βλ. στοιχείο θ)].
- β) το κράτος έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι το ή τα συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία τα οποία καλύπτονται από την απόφαση δήμευσης ευρίσκονται εν όλω ή εν μέρει στο κράτος εκτέλεσης. Προσθέστε τις ακόλουθες πληροφορίες:

Λόγοι για τους οποίους εικάζεται ότι το ή τα περιουσιακά στοιχεία ευρίσκονται στο κράτος εκτέλεσης:

.....

- γ) δεν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι, σύμφωνα με το στοιχείο α), οι οποίοι θα επέτρεπαν στο κράτος έκδοσης να προσδιορίσει το κράτος μέλος στο οποίο μπορεί να διαβιβασθεί η απόφαση δήμευσης, όμως το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί η απόφαση δήμευσης έχει τη συνήθη κατοικία του στο κράτος εκτέλεσης. Προσθέστε τις ακόλουθες πληροφορίες:

Συνήθης κατοικία στο κράτος εκτέλεσης:

.....

.....

2. Νομικά πρόσωπα:

Επωνυμία:

Μορφή νομικού προσώπου:

Αριθμός καταχώρισης (εάν είναι γνωστός) (1):

Καταστατική έδρα (1) (εάν είναι γνωστή):

Διεύθυνση του νομικού προσώπου:

2.1. Εάν η απόφαση δήμευσης αφορά χρηματικό ποσό:

Η απόφαση δήμευσης διαβιβάζεται στο κράτος εκτέλεσης διότι (σημειώσατε το ανάλογο τετραγωνάκι):

- α) το κράτος έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι το νομικό πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί η απόφαση δήμευσης διαθέτει περιουσιακά στοιχεία ή εισοδήματα στο κράτος εκτέλεσης. Προσθέστε τις ακόλουθες πληροφορίες:

Λόγοι για τους οποίους εικάζεται ότι το νομικό πρόσωπο διαθέτει περιουσιακά στοιχεία / εισοδήματα:

.....

Περιγραφή των περιουσιακών στοιχείων του νομικού προσώπου / της προέλευσης των εισοδημάτων:

.....

Τοποθεσία των περιουσιακών στοιχείων του νομικού προσώπου / της προέλευσης των εισοδημάτων (εάν δεν είναι γνωστή, η τελευταία τοποθεσία):

.....

(1) Εάν η απόφαση δήμευσης διαβιβάζεται στο κράτος εκτέλεσης επειδή το νομικό πρόσωπο εις βάρος του οποίου εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης έχει την καταστατική του έδρα σε αυτό το κράτος, πρέπει να συμπληρώνονται ο αριθμός καταχώρισης και η καταστατική έδρα.

- β) δεν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι, σύμφωνα με το στοιχείο α), οι οποίοι θα επέτρεπαν στο κράτος έκδοσης να προσδιορίσει το κράτος μέλος στο οποίο μπορεί να αποσταλεί η απόφαση δήμευσης, όμως το νομικό πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί η απόφαση δήμευσης έχει την καταστατική του έδρα στο κράτος εκτέλεσης. Προσθέστε τις ακόλουθες πληροφορίες:

Καταστατική έδρα στο κράτος εκτέλεσης:

.....

.....

2.2. Εάν η απόφαση δήμευσης αφορά συγκεκριμένο(-α) περιουσιακό(-ά) στοιχείο(-α):

Η απόφαση δήμευσης διαβιβάζεται στο κράτος εκτέλεσης διότι (σημειώσατε το ανάλογο τετραγωνάκι):

- α) το ή τα συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία ε βρίσκονται στο κράτος εκτέλεσης. [Βλ. στοιχείο θ)].
- β) το κράτος έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι το ή τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία καλύπτονται από την απόφαση δήμευσης ε βρίσκονται εν όλω ή εν μέρει στο κράτος εκτέλεσης. Προσθέστε τις ακόλουθες πληροφορίες:

Λόγοι για τους οποίους εικάζεται ότι το ή τα περιουσιακά στοιχεία ε βρίσκονται στο κράτος εκτέλεσης:

.....

.....

- γ) δεν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι, σύμφωνα με το στοιχείο β), οι οποίοι θα επέτρεπαν στο κράτος έκδοσης να προσδιορίσει το κράτος μέλος στο οποίο μπορεί να αποσταλεί η απόφαση δήμευσης, όμως το νομικό πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί η απόφαση δήμευσης έχει την καταστατική του έδρα στο κράτος εκτέλεσης. Προσθέστε τις ακόλουθες πληροφορίες:

Καταστατική έδρα στο κράτος εκτέλεσης:

.....

.....

θ) Απόφαση δήμευσης

Η απόφαση δήμευσης ε ξεδόθη την (ημερομηνία):

.....

Η απόφαση δήμευσης κατέστη τελεσίδικη την (ημερομηνία):

Αριθμός αναφοράς της απόφασης δήμευσης (εάν υπάρχει):

1. Πληροφορίες σχετικά με τη φύση της απόφασης δήμευσης

1.1. Σημειώσατε (το ανάλογο τετραγωνάκι) εάν η απόφαση δήμευσης αφορά:

χρηματικό ποσό

Το προς εκτέλεση ποσό στο κράτος εκτέλεσης, με ένδειξη του νομίσματος (αριθμητικά και ολογράφως):

Το συνολικό ποσό που καλύπτεται από την απόφαση δήμευσης, με ένδειξη του νομίσματος (αριθμητικά και ολογράφως):

συγκεκριμένο(-α) περιουσιακό(-ά) στοιχείο(-α)

Περιγραφή του ή των συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων:

Τοποθεσία του ή των συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων (εάν δεν είναι γνωστή, η τελευταία τοποθεσία):

Στην περίπτωση που η δήμευση του ή των συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων συνεπάγεται ανάληψη δράσης σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης, περιγραφή της αναληπτέας δράσης:

1.2. Το δικαστήριο αποφάσισε ότι τα περιουσιακά στοιχεία (σημειώσατε το ανάλογο τετραγωνάκι):

i) είναι προϊόντα αδικήματος, ή ισοδυναμούν είτε με την πλήρη αξία είτε με μέρος της αξίας των προϊόντων αυτών,

ii) συνιστούν όργανα του αδικήματος αυτού,

iii) υπόκεινται σε δήμευση κατόπιν της εφαρμογής, στο κράτος έκδοσης, των εκτεταμένων εξουσιών δήμευσης όπως προσδιορίζονται στα στοιχεία α), β) και γ). Η απόφαση θεμελιώνεται στο γεγονός ότι το δικαστήριο, βασιζόμενο στα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά, είναι πλήρως πεπεισμένο ότι τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία έχουν προκύψει από:

α) εγκληματικές δραστηριότητες του καταδικασθέντος προσώπου πριν από την καταδίκη του για το συγκεκριμένο αδίκημα, κατά τη διάρκεια χρονικού διαστήματος που το δικαστήριο θεωρεί εύλογο υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης:

β) παρεμφερείς εγκληματικές δραστηριότητες του καταδικασθέντος προσώπου πριν από την καταδίκη του για το συγκεκριμένο αδίκημα, κατά τη διάρκεια χρονικού διαστήματος που το δικαστήριο θεωρεί εύλογο υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης, ή

γ) εγκληματικές δραστηριότητες του καταδικασθέντος προσώπου και έχει αποδειχθεί ότι η αξία των περιουσιακών στοιχείων είναι δυσανάλογη προς το νόμιμο εισόδημα του συγκεκριμένου προσώπου.

- iv) υπόκεινται σε δήμευση βάσει οιασδήποτε άλλης διάταξης για εκτεταμένες εξουσίες δήμευσης βάσει του δικαίου του κράτους έκδοσης.

Εάν η απόφαση αφορά δύο ή περισσότερες κατηγορίες δημεύσεων, αναφέρατε λεπτομέρειες για το ποια περιουσιακά στοιχεία εμπίπτουν στην κάθε κατηγορία:

.....

2. Στοιχεία για το ή τα αδικήματα που συνεπάγονται απόφαση δήμευσης

2.1. Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και περιγραφή των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέστηκε το ή τα αδικήματα που συνεπάγονται απόφαση δήμευσης, όπου να αναφέρεται ο χρόνος και ο τόπος:

.....
.....
.....
.....

2.2. Φύση και νομικός χαρακτηρισμός του ή των αδικημάτων που συνεπάγονται απόφαση δήμευσης και εφαρμοστέα νομική διάταξη / κώδικας βάσει της οποίας εξεδόθη η απόφαση:

.....
.....
.....
.....
.....

2.3. Εάν τα αδικήματα του σημείου 2.2 συνδέονται με ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα αδικήματα, σημειώσατε ένα ή περισσότερα από αυτά, εφόσον το ή τα αδικήματα τιμωρούνται στο κράτος έκδοσης σε στερητική της ελευθερίας ποινή μέγιστης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών (σημειώσατε το ανάλογο τετραγωνάκι):

- συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,
- τρομοκρατία,
- εμπορία ανθρώπων,
- σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία,
- παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,
- παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,
- δωροδοκία,
- απάτη, περιλαμβανομένης και της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

- νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος,
- παραχάραξη και κιβδηλεία νομίσματος, περιλαμβανομένου του ευρώ,
- εγκλήματα στον κυβερνοχώρο,
- εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένου του λαθρεμπορίου απειλούμενων ειδών ζώων και του λαθρεμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και ποικιλιών,
- παροχή βοήθειας για την παράνομη είσοδο και διαμονή,
- ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαρεία σωματική βλάβη,
- παράνομο εμπόριο ανθρωπίνων οργάνων και ιστών,
- απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και περιαγωγή σε ομηρία,
- ρατσισμός και ξενοφοβία,
- οργανωμένες ή ένοπλες ληστείες,
- παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, περιλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
- υπεξαίρεσεις και απάτες,
- αθέμιτη προστασία έναντι παρανόμου περιουσιακού οφέλους και εκβίαση,
- παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
- πλαστογραφία δημοσίων εγγράφων και εμπορία πλαστών,
- παραχάραξη μέσω πληρωμής,
- λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,
- λαθρεμπόριο πυρηνικών ή ραδιενεργών ουσιών,
- εμπορία κλεμμένων οχημάτων,
- βιασμός,
- εμπρησμός,
- εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,
- αεροπειρατεία και πειρατεία,
- δολιοφθορά.

2.4. Κατά το βαθμό που το ή τα αδικήματα που συνεπάγονται απόφαση δήμευσης, τα οποία μνημονεύονται στο σημείο 2.2, δεν καλύπτονται από το σημείο 2.3, να δοθεί πλήρης περιγραφή τους (η οποία πρέπει να καλύπτει την πραγματική σχετική εγκληματική δραστηριότητα (εν αντιθέσει π.χ. προς τις τυπικές νομικές ταξινομήσεις)):

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ι) Διαδικασία που οδηγεί στην έκδοση της απόφασης δήμευσης

Να δοθούν οι ακόλουθες πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία που οδηγεί στην έκδοση της απόφασης δήμευσης ότι (σημειώσατε τα ανάλογα τετραγωνάκια):

- α) το συγκεκριμένο πρόσωπο εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στο δικαστήριο·
- β) το εν λόγω πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στο δικαστήριο αλλά εκπροσωπήθηκε από νομικό σύμβουλο·
- γ) το εν λόγω πρόσωπο δεν εμφανίστηκε στο δικαστήριο και δεν εκπροσωπήθηκε από νομικό σύμβουλο. Επιβεβαιώνεται ότι:
- ότι ο ενδιαφερόμενος ενημερώθηκε προσωπικά, ή μέσω εκπροσώπου αρμόδιου κατά το εθνικό δίκαιο, σχετικά με τη διαδικασία σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης, ή
- ότι το πρόσωπο έχει δηλώσει ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση δήμευσης.

ια) Μετατροπή και μεταφορά περιουσιακών στοιχείων

1. Εάν η απόφαση δήμευσης αφορά συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο, αναφέρατε εάν σύμφωνα με την νομοθεσία του κράτους έκδοσης επιτρέπεται να λάβει η δήμευση στο κράτος εκτέλεσης τη μορφή απαίτησης καταβολής ποσού αντίστοιχου προς την αξία του περιουσιακού στοιχείου:

- ναι
- όχι

2. Εάν η απόφαση δήμευσης αφορά χρηματικό ποσό, αναφέρατε εάν άλλα περιουσιακά στοιχεία πλην χρημάτων, τα οποία προκύπτουν από την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης, μπορούν να μεταφερθούν στο κράτος έκδοσης:

- ναι
- όχι

ιβ) Εναλλακτικά μέτρα, περιλαμβανομένης ποινής στερητικής της ελευθερίας

1. Αναφέρατε εάν η νομοθεσία του κράτους έκδοσης παρέχει τη δυνατότητα να επιβληθούν από το κράτος εκτέλεσης εναλλακτικά μέτρα σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η πλήρης ή μερική εφαρμογή της απόφασης δήμευσης:

ναι

όχι

2. Εάν ναι, αναφέρατε ποιες κυρώσεις μπορούν να επιβληθούν (φύση και μέγιστο όριο των κυρώσεων):

Κράτηση (μέγιστη διάρκεια):

Κοινωνικής εργασίας (ή ανάλογη υπηρεσία) (μέγιστη διάρκεια):

Άλλες κυρώσεις (περιγραφή):

.....

ιγ) Άλλες περιστάσεις που σχετίζονται με την υπόθεση (προαιρετικές πληροφορίες):

.....

.....

ιδ) Η απόφαση δήμευσης επισυνάπτεται στο πιστοποιητικό.

Υπογραφή της αρχής που εξέδωσε το πιστοποιητικό ή/και του εκπροσώπου της που βεβαιώνει την ακρίβεια του περιεχομένου του πιστοποιητικού:

.....

Όνομασία/Όνομα:

Αξίωμα (τίτλος/βαθμός):

Ημερομηνία:

Επίσημη σφραγίδα (εάν υπάρχει):

